XXXI. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. FEBRUÁR 6.

RÉSZVÉTEL
OTP
HITELRE
IS

VASVÁRI

Vasvári Anna rajza

BÁLBA MAGYAR!

KEDVES LUDAS!

MAJD TESSÉK BENÉZNI...

Elromlott a családban a porszívógép „gégéje". Megpróbáltunk újat szerezni, de a boltokban mindig azt felelték a kérdéseinkre: „Még nem kaptunk... Majd tessék benézni!"

Körülbelül egy évvel ezelőtt reklámoztak a tévében egy higiénikus kis hulladékgyűjtőt. Takaros állványon műanyag zsákocska, amelyre ráborul a narancsszínű műanyagfedél. Ha a zsák megtelik, saját műanyag-pántjával összeköthető; úgy lehet kivinni a szemetet a kukába, hogy kéz nem ér hozzá. Megvettük a hulladékgyűjtőt, s pár hónapig dagadt a keblünk az örömtől, amíg tartott a zsákokat tartalmazó tekercs. Bementünk a boltba, ahol a felszerelést vettük. Udvarias szánakozás: „Most nincs tekercs. Majd tessék benézni..."

Gáztűzhelyem hibátlan, szép is, jó is, süt is, főz is. Egy ellenőrzésnél a szerelő kijelentette:

— A pipákat nem ártana kicserélni. De pipa most nincsen nálam...

— Tegye át a gázrezsóról a pipákat — ajánlottuk —, a rezsót inkább télen használjuk, amikor hideg a konyha. Abba még ez is megteszi.

A jó pipák átkerültek a tűzhelybe, a régi pipák a rezsóba, de a két pipazáró kerek lemezt a szerelő zsebrevágta.

— Ez maguknak úgyse kell. Ha új pipát vesznek,

kapnak fedelet is hozzá. Pár forintos kis vacak az egész...

Azzal mesterünk elhúzta a csíkot. Persze, hogy azóta használhatatlan a rezsó, mert nem lehet kapni a pipára fedelet. („Majd tessék benézni!...")

Amikor már hónapokig nem kaptam hulladékgyűjtő zsákot, félévig porszívó gégét és két évig gázpipára való fedelet, furcsa ötletem támadt.

Írok a forrásnak! S a gyár, az istendadta gyár (Hajdúsági Iparművek) pár napon belül küldött egy porszívó-gégét. A hulladéktárolóra az Általános Gép és Műanyag KTSZ (ezer áldás szálljon rája!) szinte postafordultával küldött tíz etilén zsáktekercset, gyári áron! S legutóbb a vasboltban is azt mondta egy megértő szívű elárusító a gázpipa fedele ügyében:

— Tessék írni a gyárnak!

— Melyiknek?

— A Zománcipari Műveknek, Salgótarjánba.

Ragyogó színekben bontakozik ki előttem a jövő. Ez már a takarékosság szelleme! Nem kellenek a raktárhelyiségek, a nagytérfogatú boltok, elég lesz egy pici iroda, abban az egyenruhás hölgyek helyett egyetlen tisztviselő ül majd, aki finoman és kedvesen nem árukat kínál, hanem csak címeket közvetít.

S mi, boldog vevők, fordulhatunk egyenesen — a tiszta forráshoz!

K. Tóth Lenke

SAJNOS, MÉG NEM MINDENNAPOS

Inotáról Pestre utaztam a 6[19]-es panoráma távolsági autóbusszal. Beérve Székesfehérvárra, a buszok néhány percet várakoznak. Több utassal együtt én is leszálltam, táskámat az ülésen hagyva. De megfeledkeztem arról, hogy a busz késésben van, s így csak 2—3 percet várakozik. Visszatérve a megállóhoz, megdöbbenve vettem tudomásul, hogy az autóbusz elment. Csakis magamat okolhattam, így azon kezdtem töprengeni, hogy mitévő legyek. Hamarosan azt vettem észre, hogy a GC-73-42 rendszámú

távolsági busz beáll a megállóba és kiszáll a kalauz. Az történt ugyanis, hogy a városból kifelé menet észrevették, hogy nincs meg a táska gazdája, így visszafordultak, hogy az állomáson felvegyenek. Nagyon meglepődtem, mert erre igazán nem számítottam. Amikor nagy zavaromban köszönetfélét dadogtam, az autóbusz vezetője azzal intézte el, hogy „ugyan, nem történt semmi, máskor jobban tessék vigyázni".

Szeretném, ha lehetővé tennék, hogy a nyilvánosság előtt is köszönetet mondjak a GC-73-42 Volán busz vezetőjének és jegykezelőjének példás emberi magatartásukért, valamint az utastársak megértő magatartásáért. Mert abban azt hiszem egyetértenek velem, hogy az ilyen emberség nem általános.

Varga Zoltánné
8104 Várpalota, III.,
Készenléti ltp. 6.

Az olvasó megkérdezi...

...hol lehet kapni kisméretű teatűzhelyet? (Aki valamit tud róla, írja meg az alábbi címre: Szende Gizella, 9124 Gyömöre.)

...miért nem lehet kapni a postahivatalokban a budapesti irányítószámok jegyzékét?

...lehet-e még valahol találni Kékes televízióhoz nagyfesztekercset? (Értesítést vár: Tompa Ferencné 9346 Magyarkeresztúr, Kossuth út 75.)

...NDK-gyártmányú villanytűzhelyemhez hol találhatnék sütő-kapcsoló szerkezetet? (Kérdezi: Horváth Károlyné, 1014 Bp. I., Úri utca 40.)

ÁLLUNK A PRÉRIN

Alsóörs és Veszprém között nagy a forgalom. Sok alsóörsi jár be Veszprémbe, hivatalos ügyeket intézni, bevásárolni, SZTK-rendelésre. Akár forrón süt a nap, akár zuhog az eső, akár havazik, az autóbuszra

Alsóörsön a szabadban kell várakozni.

Mikor a veszprém—alsóörsi vasútvonal megszüntetésével 1969-ben beállították a szépen gördülő autóbuszokat, azt olvashattuk a lelkes újságcikkekben, hogy minden végállomáson korszerű forgalmi irodák épülnek. De korszerű várótermek nem épültek. A tanácsok aztán építettek saját erőből és társadalmi munka hozzájárulással váróhelyiségeket pl. Csopakon, Lovason, Meggyespusztán, vagy az alsóörsi fordulóhelyen. De az alsóörsi végállomáson, ahonnan az utasok zöme indul, nem épült semmi. A tanács építene, de nem lehet, mert a terület a KPM-é. Azok pedig nem építenek, mert majd egyszer — de ezt már öt éve ígérik, illetve most már nem is nagyon ígérik — befejezik a vasútállomás újjáépítését és akkor ott épül majd váróterem.

Addig azonban állhatunk kint a prérin, mindenféle időben. És ezt már nagyon unjuk.

Pedig nem volna megoldhatatlan, hogy a Volán a korszerű forgalmi irodához ragasszon hozzá egy ideiglenes váróhelyiséget. A kulturált utazáshoz váróhelyiség is tartozik és a kiemelt fürdőhelynek nyilvántartott Alsóörs megérdemli, hogy akik itt szállnak autóbuszra, azoknak ne kint a prérin kelljen várakozniuk.

Dr. J. G.
Alsóörs

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi „Mikor nyit a Rózsadomb Áruház?" címmel cikket közölt, amely szerint „a nagy átalakítás 1973 őszén kezdődött és azóta sem fejeződött be. A Budapesti Közért Vállalat, mint beruházó, a Fővárosi 1. sz. Építőipari Vállalatot bízta meg a kivitelezéssel. Az áruház említett kirakata el is készült, aztán a kivitelező csigatempóra kapcsolt, figyelmen kívül hagyva a vásárlók érdekeit."

A Fővárosi 1. sz. Építőipari Vállalatnak a Budapesti Közért Vállalattal, mint beruházóval, erre a munkára szerződése nem volt. Vállalatunk a II. ker. IKV-val kötött szerződést a portálcserére és nem a belső átalakítási munkákra. A portálcsere határidőre be is fejeződött. Egyéb megbízása, vagy szerződése az említett áruházra nem volt, s jelenleg sincs vállalatunknak.

Németh József
igazgató
Fővárosi 1. sz. Építőipari Vállalat

„Patak a pincében" címmel megjelent cikkükre az alábbiakat közöljük:

A helyreállításhoz szükséges szakvizsgálatok közül a talajmechanikai szakvéleményt a Főv. Mélyépítő Tervező Vállalatnál rendelte meg vállalatunk, ez a szakvélemény 1975. VII. 4-ig fog elkészülni. A statikai szakvéleményt a Budapesti Városépítési Tervező Vállalatnál rendeltük meg, ez a szakvélemény 1975. VII. 10-ig fog vállalatunk rendelkezésére állni.

A szóbanforgó vízbetörés és ennek kapcsán észlelt állagromlás nemcsak erre az épületre vonatkozó egyedi jelenség, hanem a Naphegy-lejtő általános jellemzője. Az érintett épületek vízbetöréseinek meggátlása messze meghaladja az IKV pillanatnyi pénzügyi lehetőségeit, így tevékenységünk csak az épületállag további romlásának meggátlására és az érintett épületek lakhatóságának biztosítására fog szorítkozni.

Dr. Görgényi Gyula
igazgató
Főv. XII. és I. ker. Ingatlankezelő Vállalat

VOLT — NINCS

Nagyon örültünk, amikor a második műszak megkönnyítésére megjelent a közértekben a gyorsfagyasztott galuska. (Magyarul: nokedli!).

December közepe óta azonban sehol sem kapható! Hasonlóképpen jártunk az ugyancsak magyar gyártmányú gyorsfagyasztott, zacskós zöldborsólevessel is! Megnyerte az egész család tetszését, finom volt, „házi" ízű, sajnos csak volt! Sehol sincs már. Kapható viszont a „tavaszi zöldségleves" zacskóban, de ez — családom véleménye szerint — meg sem közelíti a zacskós borsólevest. A TOLIMO is eltűnt a

hűtőpultokról. Hogy mi az a TOLIMO? Tojásos, lisztes zsemlemorzsa, panírozáshoz.

Vajon mi történt ezekkel az árucikkekkel?

Kérem önöket: nyomozzák ki. Talán önök ügyesebbek, mint mi.

L. M.-né
Budapest

APRÓSÁGOK

1

Vetélkedő a televízióban.

Az egyik izgalmas feladat: a játékos kap három apró kenyérdarabkát, ezek közül kettő vajas és egy margarinos. A versenyzőnek azt kell megállapítania: melyik a margarinos kenyér?

Az óra indul, a versenyző eszik, noha már vacsorázott, aztán kijelenti: mind a három vajjal van megkenve.

Vesztett, mert az egyik margarinos.

Nyert: a margarint készítő gyár. Ingyen reklámhoz jutott: a margarin olyan finom, hogy nem lehet megkülönböztetni a vajtól.

Remélem, megköszönték...

2

A rádió tudományos híradójából arról értesültem, hogy a magyar sakkozó-komputer kikapott a stockholmi világbajnokságon.

Vajon miért?

Nem akarok pletykálni, de ezt a komputert gyakran láttam ittas állapotban éjjeli szórakozóhelyeken, ledér csinibabák társaságában. Ezek-után persze nem lehet csodálkozni azon, hogy a sakkozókomputerünk gyengén szerepelt Stockholmban.

A sportszerű életmód a legfontosabb. Az illetékesek legyenek egy kicsit szigorúbbak. Állítsák a sakkozó-gépet egy komputerekből álló fegyelmi bizottság elé.

Amíg nem késő!

3

Párbeszéd a jegyirodában. Egy férfi jegyet akar venni a Huszonötödik Színház: „Raszpljujev nagy napja" című darabjához:

— Kérek két jegyet a Raszpu... Raszpju...

— Mit óhajt?

— Kérek két jegyet a Raszuj...

— Mit óhajt, kérem?

A férfi legyint:

— Adjon két jegyet a Cirkuszhercegnőhöz...

4

Rohanó korunkban egyre kevesebb idő jut a beszélgetésekre. Mindenki szalad, lótfut, lohol, esténként pedig a televízió foglalja le az időnket. Az emberek türelmetlenek, idegesek, senki sem hallgatja végig a másikat, a mondat közepén félbeszakítják a beszélőt, a beszélgetni vágyót: „Sajnálom, öregem, nem érek rá, de majd holnap felhívlak, vagy holnapután..."

Ahhoz, hogy valaki úgy istenigazából kibeszélgethesse magát, ráérősen, kényelmesen, rádióriporternek kell lenni.

Vagy esetleg résztvevőnek egy vitaműsorban.

De mi legyen azokkal, akiket nem vesznek fel riporternek és nem hívnak meg vitapartnernek?

5

A futballista nyilatkozik a sajtónak:

— Miért nem játszik az első csapatban? — kérdi az újságíró.

— Nem tudom — feleli a játékos. — Az az érzésem, hogy Lajos bácsi, az edzőnk, haragszik rám valamiért.

— Miért?

— Nem tudom.

— Valami oka mégiscsak van.

— Nincs. De érzem, hogy Lajos bácsi nem szeret.

— Történt valami kettőjük között?

— Tudtommal semmi. Pontosan lejárok az edzésekre, mindent megcsinálok, amit kér, de Lajos bácsi, érzem, nem szeret engem.

Itt abbahagytam az olvasást és letörültem orcámról a könnyeimet. Ez a futballista szeretetre vágyik, de Lajos bácsi nem szereti...

Az élet bonyolult...

6

„Röltex Rózsi születésnapja"

Ez a címe a Népszavában megjelent féloldalas cikknek, amely így végződik:

„Minden okunk megvan tehát arra, hogy a főváros egész lakossága, a sok millió vásárló nevében is szeretettel köszöntsük a Röltex Vállalatot 25. születésnapján."

A cikk alján zárójelben egy X betű. Tehát fizetett hirdetésről van szó.

Nem is rossz ötlet. A legközelebbi születésnapomon én is feladok egy hirdetést — kerül, amibe kerül. A szövege ez lesz: „Tízmillió magyar nevében és hálatelt szívvel köszöntjük a kiváló humoristát, aki olyan sokat tett értünk."

Bizonyisten, megéri...

Mikes György

A POLGÁR ÉS A CIA

— Igaz, hogy panasza van ránk?

(International Herald Tribune)

AZ IRODALOM RABJA

— Gyere, kisfiam, kész az ebéd!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A skót elmegy a lovaglóiskolába és megkérdi:

— Lehet itt lovagolni tanulni?

— Lehet. Milyen lovat parancsol? Szelídet, tüzeset, poroszkálót?

— A legfontosabb az, hogy hosszú legyen — feleli a skót. — Az én családom ugyanis hét főből áll...

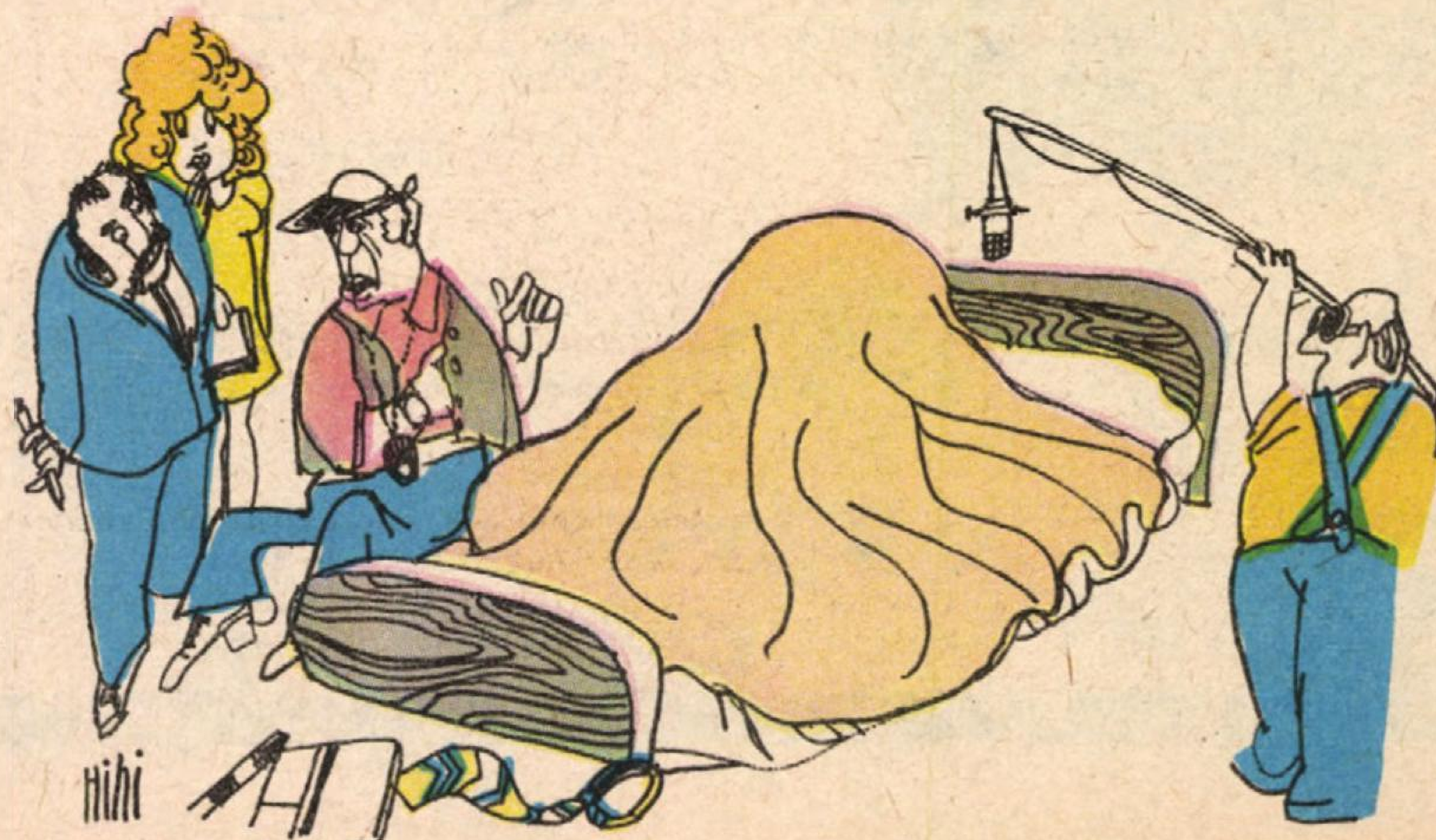
*

Két férfi sétál a Duna partján. Az egyik megbotlik és beleesik a vízbe.

— Segítség! Nem tudok úszni!

Mire a másik:

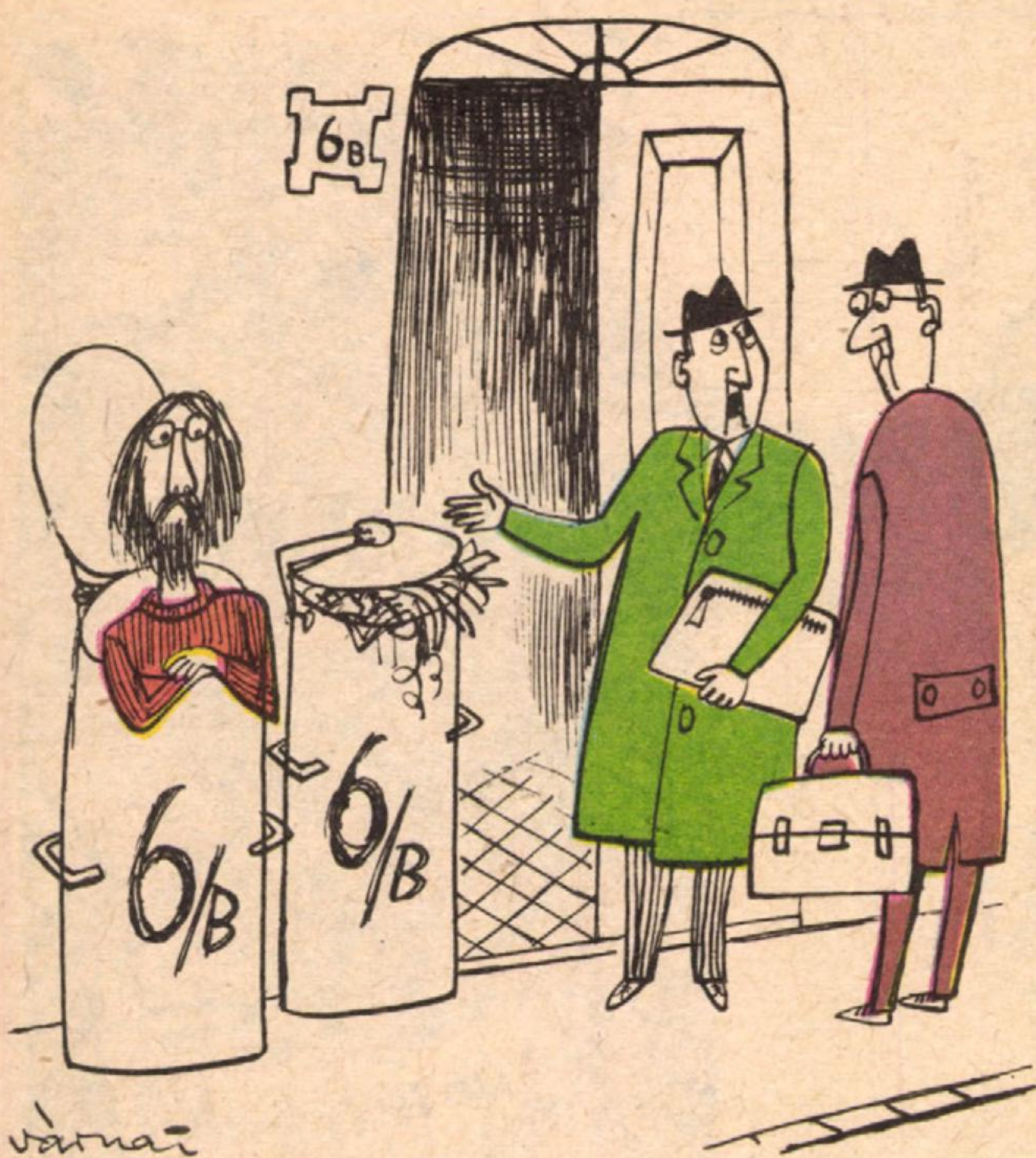
— Én sem tudok úszni, mégsem kiabálok torkom szakadtából...

SZEXFILM

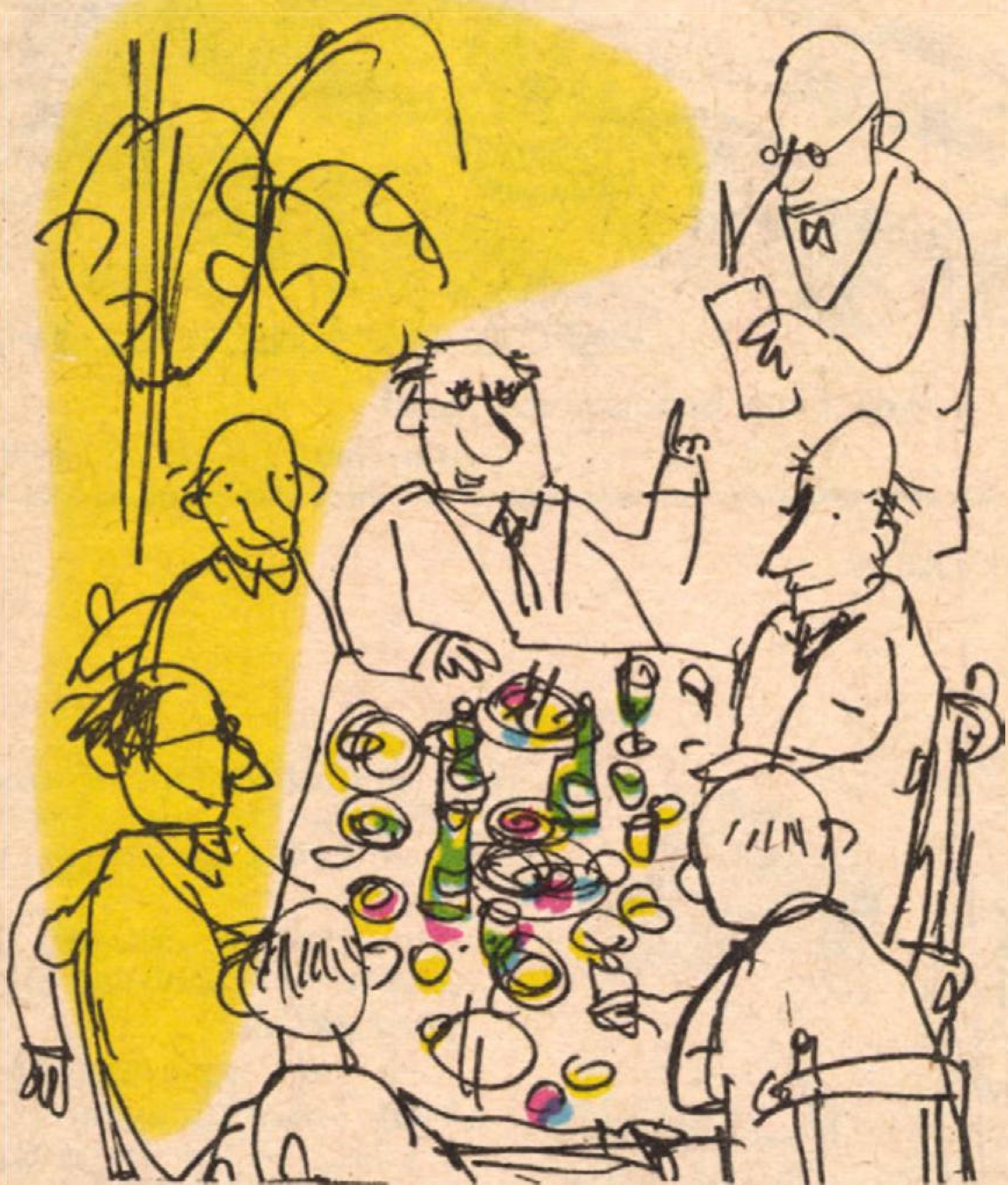
— Ezt a jelenetet rejtett kamerával vesszük fel.

A SZÜLŐ PANASZA

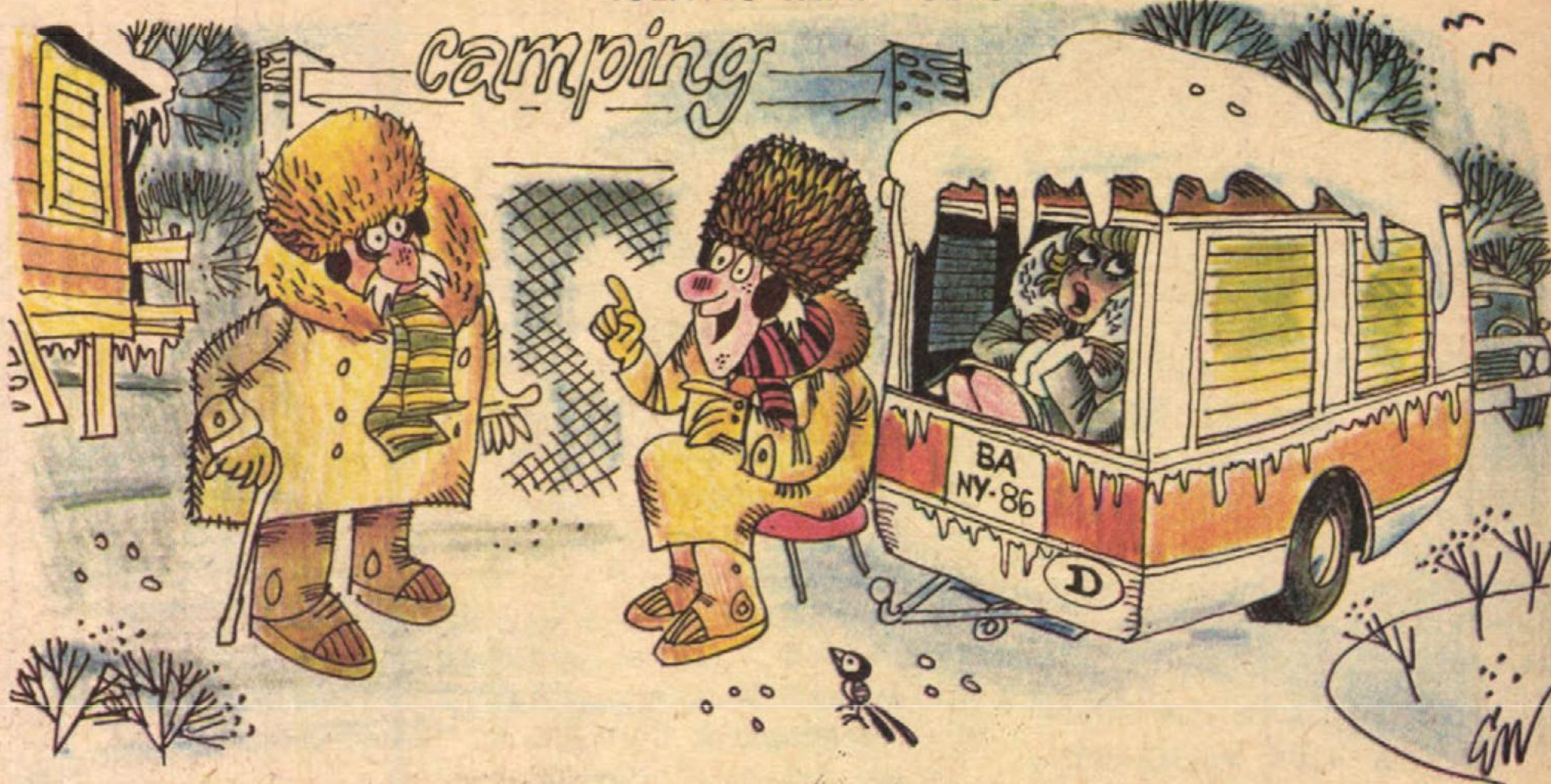

– A fiam elhatározta, hogy remete lesz, de még arra is lusta, hogy egy barlangot keressen magának az erdőben...

TAKARÉKOS VÁLLALAT

– Csak a vacsoráról kérünk elszámolási jegyzéket, a ruhatárt ki-ki alapon rendezzük!

IGÉNYES KEMPINGEZŐ

– Azért jöttünk most, mert nyáron mindig elfoglalják a jó helyeket!

A TOLMÁCS BÁNATA

Meglátogattam ismerősömet, aki foglalkozására nézve tolmács. Közgazdasági-műszaki tanácskozásokon működik közre, a legkülönbözőbb témakörökben, a híradástechnikától a cipőfelsőrész készítéséig.

— Átkozottul nehéz lehet a mesterséged! — mondtam. — Mennyi szakkifejezést kell ismerned!

— Nem is olyan veszélyes — hárította el az elismerést.

— No de minden nyelvnek más a lelke...

— Az ember kitapasztalja...

— De azt nem tagadhatod, hogy a nyelv fejlődik, új és új fogalmakat kell megismerned.

— Nem nagy dolog.

Kezdtem ideges lenni.

— Ezek szerint neked az egész gyerekjáték?

Szomorúan nézett rám:

— Ha tudni akarod, éppen azzal a gondolattal foglalkozom, hogy abbahagyom.

— Micsoda?

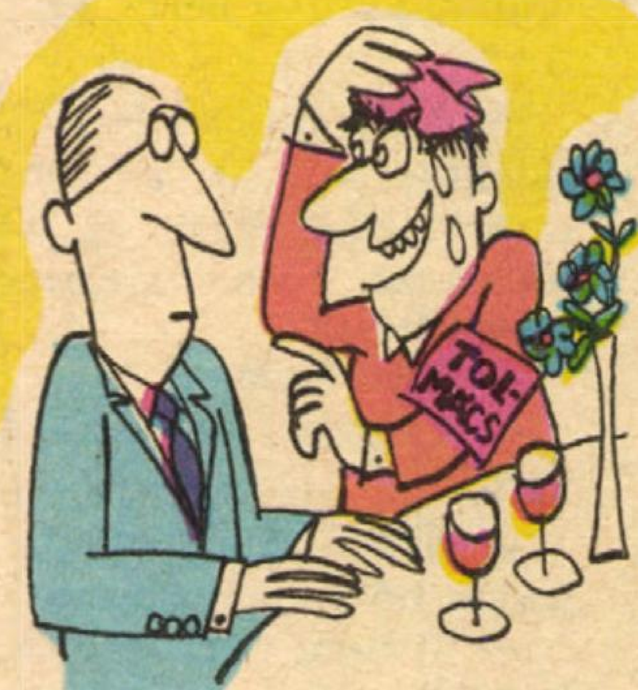
— Rádöbbentem, hogy nincs hozzá érzékem.

— Neked nincs érzéked? Már gimnazista korodban bámulatos érzéked volt a nyelvtanhoz.

— Nem a nyelvtani érzékről beszélek.

— A közgazdaságról? De hiszen azt tanultad.

— Nem is idegen tőlem.

Más baj van — sóhajtotta — a viccekhez nincs érzékem.

— Hát aztán? Tolmácsnak mentél, nem bohócnak.

— Hát igen... csakhogy... én magyar vállalati, hivatali vezetőknek tolmácsolok. A konferencián, az értekezleten nincs is semmi baj, ha jól fordítok, azért nincs, ha meg rosszul fordítok, azért nincs, mert úgysem értik. Hanem, ha eljő az este, a vacsora, a bankett... Vettél te már részt ilyenen? No akkor tudod, hogy megy ez. A magyar vendéglátók ilyenkor félreteszik a hivatalos ügyeket és dézsaszám öntik a vicceket. Azt hiszik, ettől puhul meg a külföldi. És nekem ezeket a vicceket mind fordítanom kell. Van fogalmad, milyen nehéz például egy pikáns magyar viccet lefordítani egy sekrestyés külsejű angolikán üzletembernek? Ráadásul világ életemben papjancsi voltam. Reménytelenül elrontom a poénokat. Csakhogy itt nincs mese! Lefordítom a viccet, az angol meg csak ül, mintha nyársat nyelt volna. — Lefordította? — förmed rám a magyar diri. — Le — felelem. — Ugyan ne mondja, hiszen nem is röhög! Maga biztosan nem tud angolul!

— Azt hiszem, hamarosan abbahagyom. Pedig tudod, hogy elég lelkiismeretes ember vagyok, szeretem a munkámat. Most is, nézd csak, készülök a holnapi feladatra. A téma: az elektromágneses interpolarizáció. Ebbe a füzetbe gyűjtöm a legnehezebb kifejezéseket.

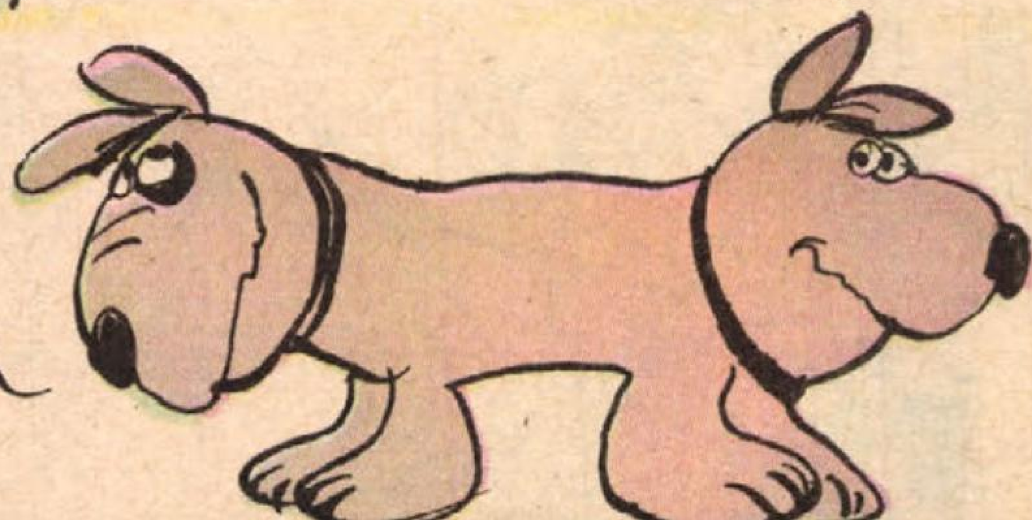
Belenéztem a jegyzetébe. Így kezdődött:

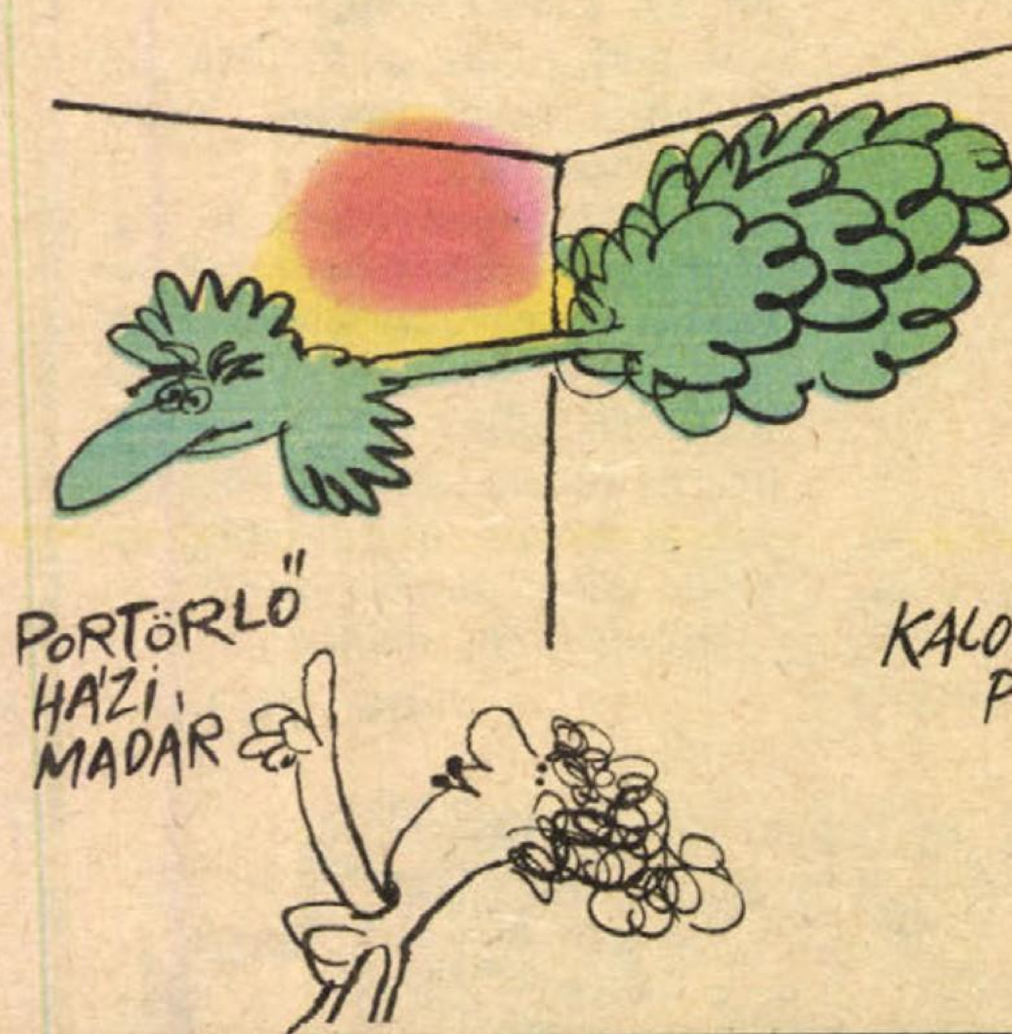
— Arisztid egy görényt vezet madzagon a Váci utcában...

Novobáczky Sándor

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

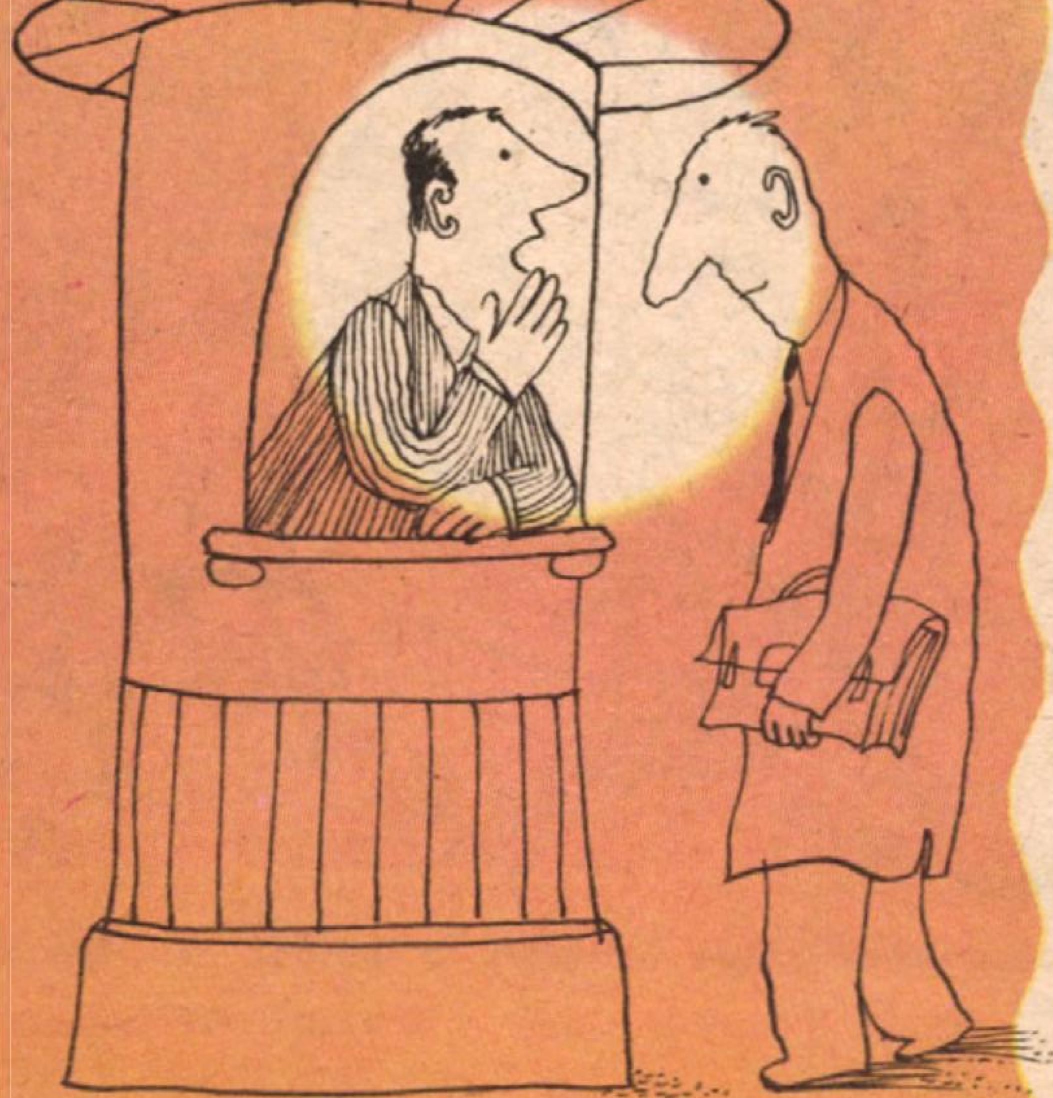

INFORMÁCIÓ

– Munkaidő után maszek felvilágosítást is vállalok!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A múzeumban a teremőr rámutat egy baldachinos ágyra:

— Ebben az ágyban aludt Napóleon, Goethe, Balzac, Schiller...

Az egyik látogató félbeszakítja:

— Fantasztikus! Hogyan fértek el benne ennyien?

Alighogy elindul a vonat, az egyik férfiutas rá akar gyújtani, de előbb megkérdi a szomszédnőjét:

— Bocsánatot kérek, megengedi?

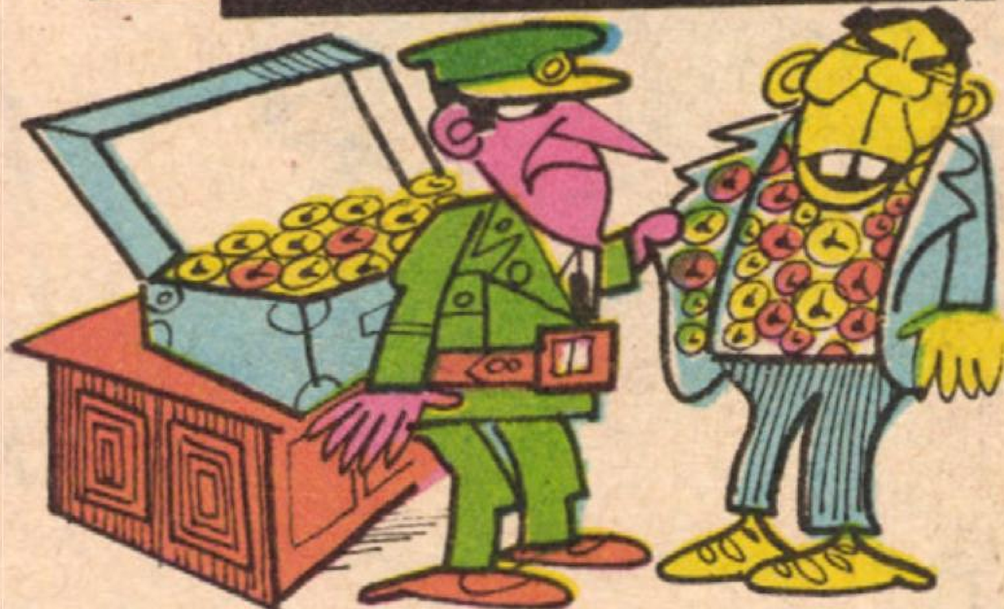
— Ne zavartassa magát — feleli a nő. — Mintha csak otthon lenne...

— Mintha csak otthon lennék? — ismétli meg a férfi a kérdést, aztán nagy sóhajjal visszateszi a cigarettát a tárcájába.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

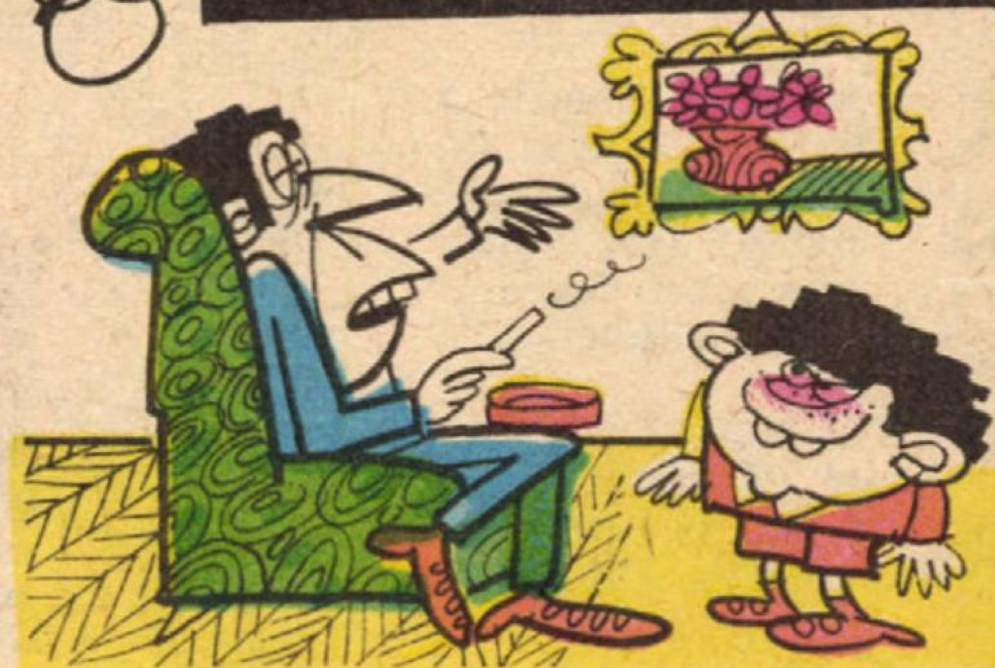
Órákat csempészett a tajvani diplomata

– Mit csodálkozik? Tudhatná, hogy egy diplomata fő erénye a pontosság!

MUCU, PROBLÉMÁKKAL

ATOMHAJÓT VEGYENEK!

– Lehet róla szó, de előbb lássuk azt a bizonyítványt.

Elárverezték Ferenc József szerelmeslevelét

– Mondd, drágám, Ferenc József nem írt neked véletlenül szerelmes levelet? Az most nagy érték...

Bronzérmes villanypásztor

KARCAG KÜLÖNLEGESSÉGEI

– Ez kapott bronzérmet? Hiszen még ugatni sem tud.

SZENZÁCIÓS TUDÓSÍTÁSUNK

A ROTTENBILLER UTCAI KITÖRÉS TÖRTÉNETE

Idő: 9 óra 15 perc. Ügyeletes riporterünk asztalán cseng a telefon. Ismerős hang szól a vonal túlsó felén, csak annyit mond: „Gáz van! A mama kitört!"

*

A riporter az ismerős hangban azonnal tizenkét éves fiúgyermekére ismer, aki reggel — torokfájásra való hivatkozással — nem ment iskolába. A riporter megpróbál higgadtan rendelkezni:

— Ne menj anyád közelébe! — kiáltja. — Maradj a szobádban és egy szót se szólj hozzá! Azonnal indulok! Megértetted!!?

A riporter tudja, hogy a feleségénél ilyenkor egyetlen szikra elég és minden a levegő repül...

*

9 óra 30 perc. A riporter a szerkesztőség gépkocsiján Pardon Piroskával, a Nőknek-Nőkről rovat vezetőjével a kitörés színhelye felé tart. Piroska nagy ismerője a gázkitöréseknek, levelezési tanácsaival már számtalan robbantást előzött meg és hárított el. Útközben próbál tájékozódni.

— Reggel nem észleltem semmi különösebbet — informálja Piroskát a riporter —, valami mélyről jövő, halk morgást észleltem ugyan, de nem tulajdonítottam neki jelentőséget. A feleségem máskor is morog reggelente.

— Rosszul tetted, hogy elengedted a füled mellett — jegyezte meg Piroska —, ilyen esetben azonnal csökkenteni kell a nyomást. Ez a legelemibb intézkedés!

— Ha gondoltam volna rá, akkor se tehettem volna semmit — közölte a riporter. — Öt forint volt reggel a zsebemben. Ha megmondom neki, csak növelem a feszültséget.

A gépkocsi a kitörés színhelye felé közeledett.

— Szállj ki — utasította a riportert Pardon Piroska — és várj meg az eszpresszóban. Az öt forintod még megvan?

— Nincs meg — mondta a riporter és megborzongott. — Reggel ittam egy stampedlit...

Piroska egy tizest ad át a riporternek és egyedül megy a lakás felé.

*

10 óra 20 perc. Pardon Piroska belép az eszpresszóba és int a riporternek, hogy fizessen. Maga nem ül le, pedig fáradtnak látszik.

— Talán nem lesz baj — közli szűkszavúan a gépkocsiban. — Pontosan az van, amit sejtettem. Ilyen terhelést, hogy várhatsz attól a szegény asszonytól? A fiad nem ment az iskolába, de otthon az új korcsolyájával járkál a szőnyegen. Az anyósod a konyhában sopánkodik, hogy ő ezt nem bírja nézni, ami nálatok megy. Kérdeztem tőle, hogy akkor miért jön el minden nap, hogy nézze? A feleségednek adtam kétszáz forintot, hogy te küldted neki, mert éppen erre jöttem. Mindjárt enyhült a nyomás.

— Te egy angyal vagy! — mondja a szakembernek hálásan a riporter. — Holnap megadom.

— Fogyasztási korlátozást kell bevezetni nálad, de késedelem nélkül — közli nyersen Piroska. A riporternek megnyúlik az orra.

— Korszerűbb módszert nem tudsz? — kérdezi.

— Esetleg — feleli Piroska —, de erre nem vagytok alkalmasak, tisztelet a kivételnek. Ez az eljárás pedig a karbantartás. Többet foglalkozzál vele, gondozzad, járjad körül. Ha már ekkora megterhelésnek van kitéve, legalább figyelj oda! Ilyen esetben rengeteget kibír egy asszony!

— Megpróbálom — mondja a riporter bánatosan.

*

10 óra 40 perc. A riporter a telefonhoz nyúl és tárcsázza a lakása számát.

— Küldd az anyádat! — szól a gyereknek a telefonba. Szívem, — mondja könnyedén az asszonynak — elfelejtettem megüzenni: egy ötvenest feltétlenül hagyjál meg nekem a küldött kétszázból! Este el kell mennem egy fontos megbeszélésre! Ne hagyjál fillér nélkül!

Somogyi Pál

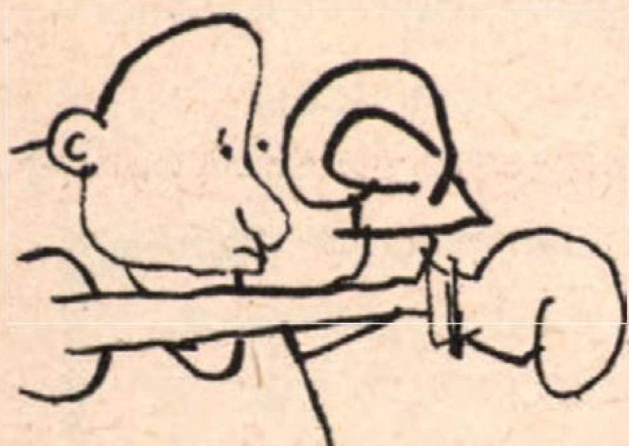
TRIBÜN

Egy londoni tévé-interjú alkalmával Muhammad Alit bemutatták Terry Mancininak, az Arsenal játékosának.

— Profi sportoló lennél? — szörnyülködött a világbajnok egyenes adásban. — Te? Egy kopasz, öreg ember?

— Stimmel — mondta a futballista. — Persze én még emlékszem, hogy pár évvel ezelőtt egy másik kopasz, öreg profi, téged is a fenekedre ültetett itt Londonban.

Henry Cooperra célzott. Az angol Európa-bajnok annak idején az első menetben leütötte Alit...

***A** New York-i kisfiút profi kosárlabdameccsre vitte az édesapja, hogy autogrammot gyűjthessen a sztároktól. Elszalad mellettük egy 216 centis óriás, a srác ámulva nézi.*

— Ez kicsoda?

— Billy Paultz.

— Na, ez jó lesz.

Bemegy a füzetével a pályára, megáll a melegítő kolosszus előtt, aztán inába száll a bátorsága. Alig ér a játékos térdéig. Álldogál egy darabig, aztán megszólal:

— Idehallgass, ha adsz egy autogramot, én megvédelek a törpéktől.

A texasi Hurst városkában gyalogos embert három éve nem ért közlekedési baleset. Ez ritka rekord, hát az Amerikai Autóklub elhatározta, hogy kitünteti Hurst polgármesterét.

A polgármestert a kórházban találták meg.

Leesett a biciklijéről, eltörött a kulcscsontja.

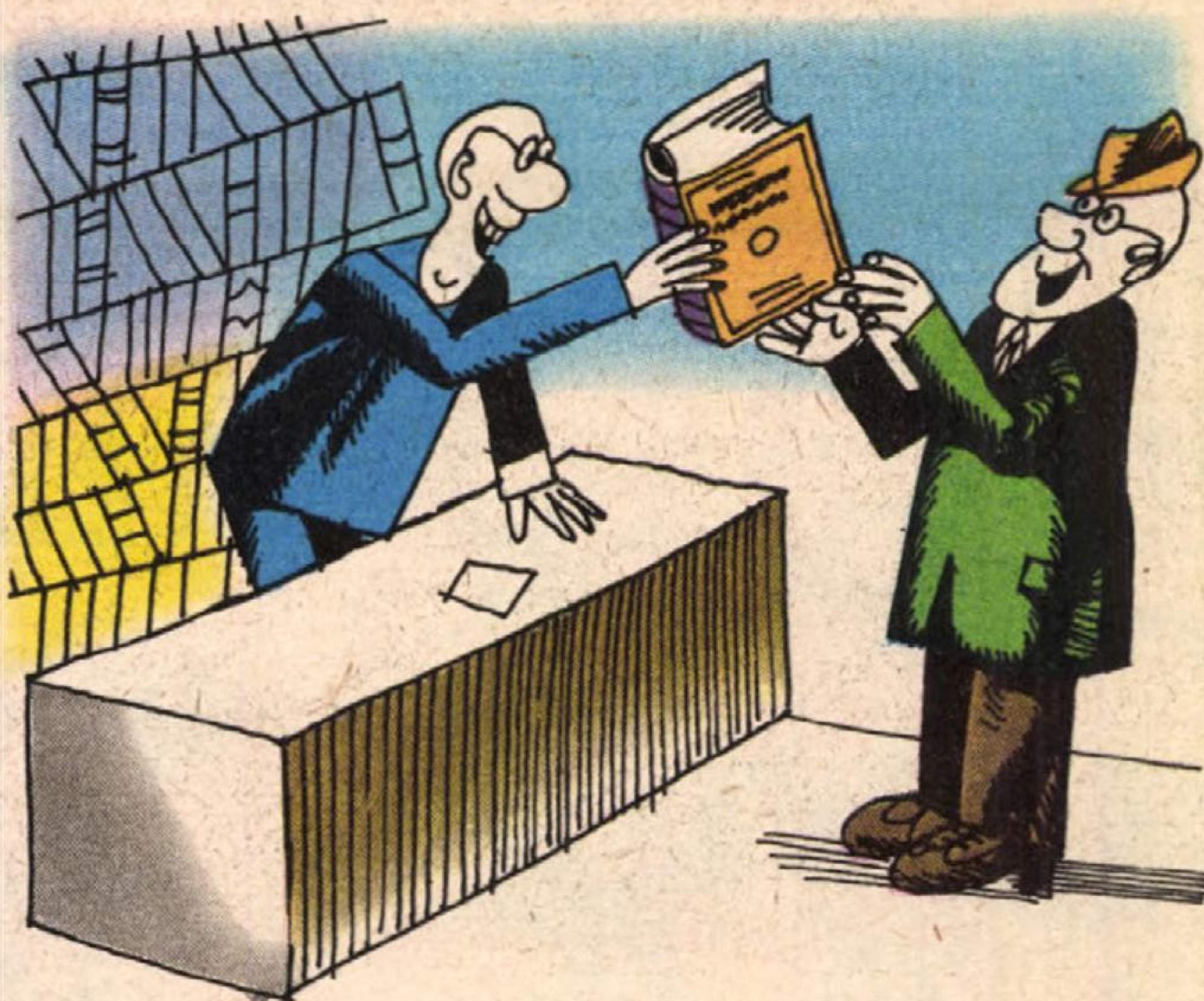
***A** holland szövetség eltiltotta a rotterdami Feyenoord mérkőzéseinek vezetésétől Frans Derkset, a kitűnő nemzetközi bírót. Az indok: Derks nemrég duettet énekelt a tévében Van Hanegemmel, a Feyenoord csillagával, s így pártatlansága kétségbe vonható.*

Rosszul választották meg a műfajt.

Semmi baj nincs, ha Derks fütyül és Van Hanegem táncol. Úgy ahogy a bíró fütyül.

(p. p.)

A TÉVÉ VARÁZSA

– Tegnap nyilatkozott a televízióban az igazgatóm, meg kaphatnám könyvalakban?

– Parancsoljon.

VÁRATLAN FORDULAT

– Pukkadjatok meg! Felvettek a tanács szociális otthonába!

HÍRSZOLGÁLAT

– Igen, hallottam a rádióban, de amíg a postásunk nem mondja, nem hiszem el.

Óda a feleségemhez

(A Nők Éve alkalmából)

Ó, én tudom, te szent asszony,
Nem sok részed volt a jóból.
Házimunkán görbült hátad,
Hős vagy a sok millióból...

Csak bámullak és dicsérlek
Messzecsengő férfiszóval,
Ahogy görnyedsz lábaimnál
Ménkű nehéz porszívóval.

Földig hajlok én előtted,
Hogy gerincem belereccsen...
Csak menj már a tévé elől,
Kezdődik a focimeccsem!

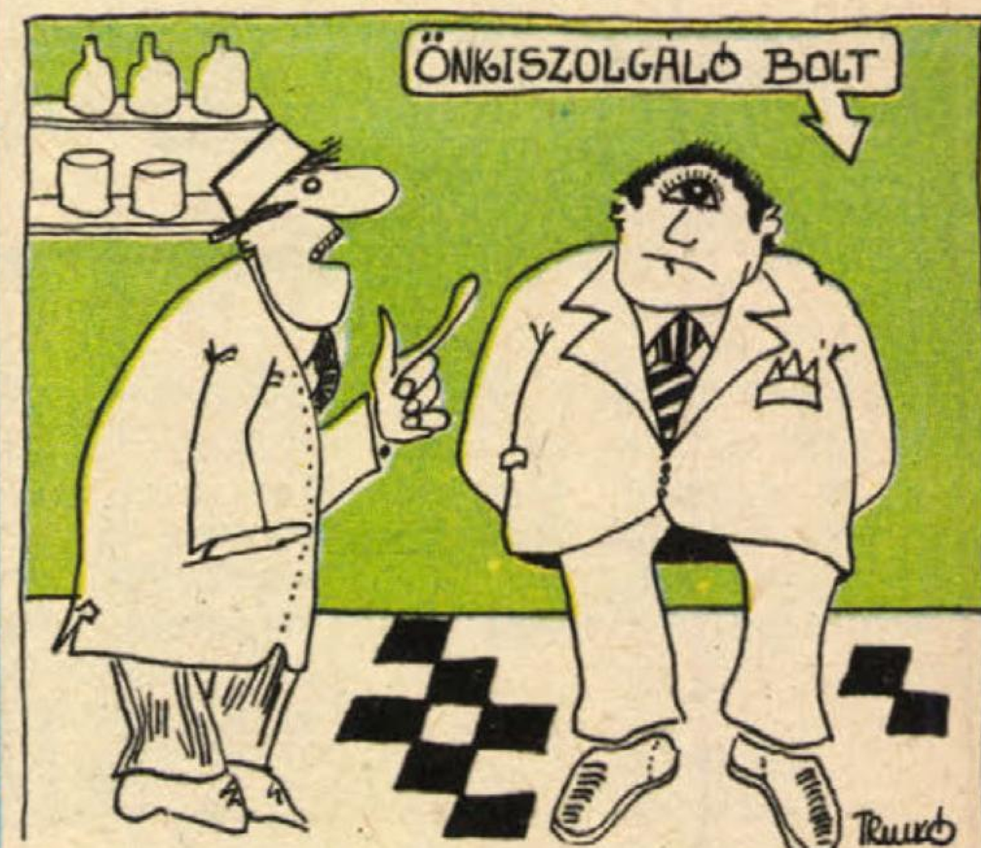
(fülöp)

RIPORT

KÜKLOPSZ

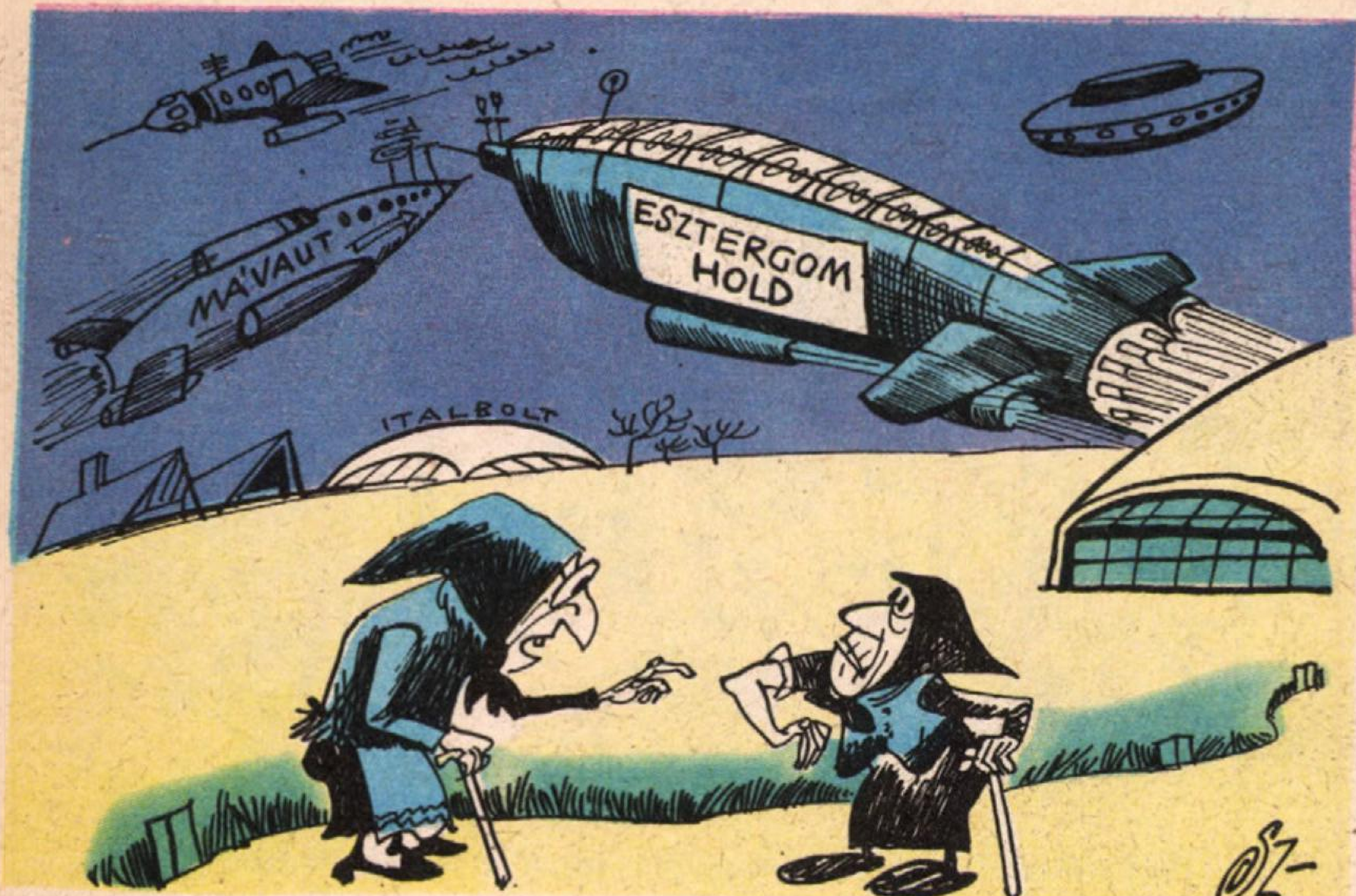

– És ezzel az egy szemével akar nálunk eladó lenni?!

OLAJDOLLÁR

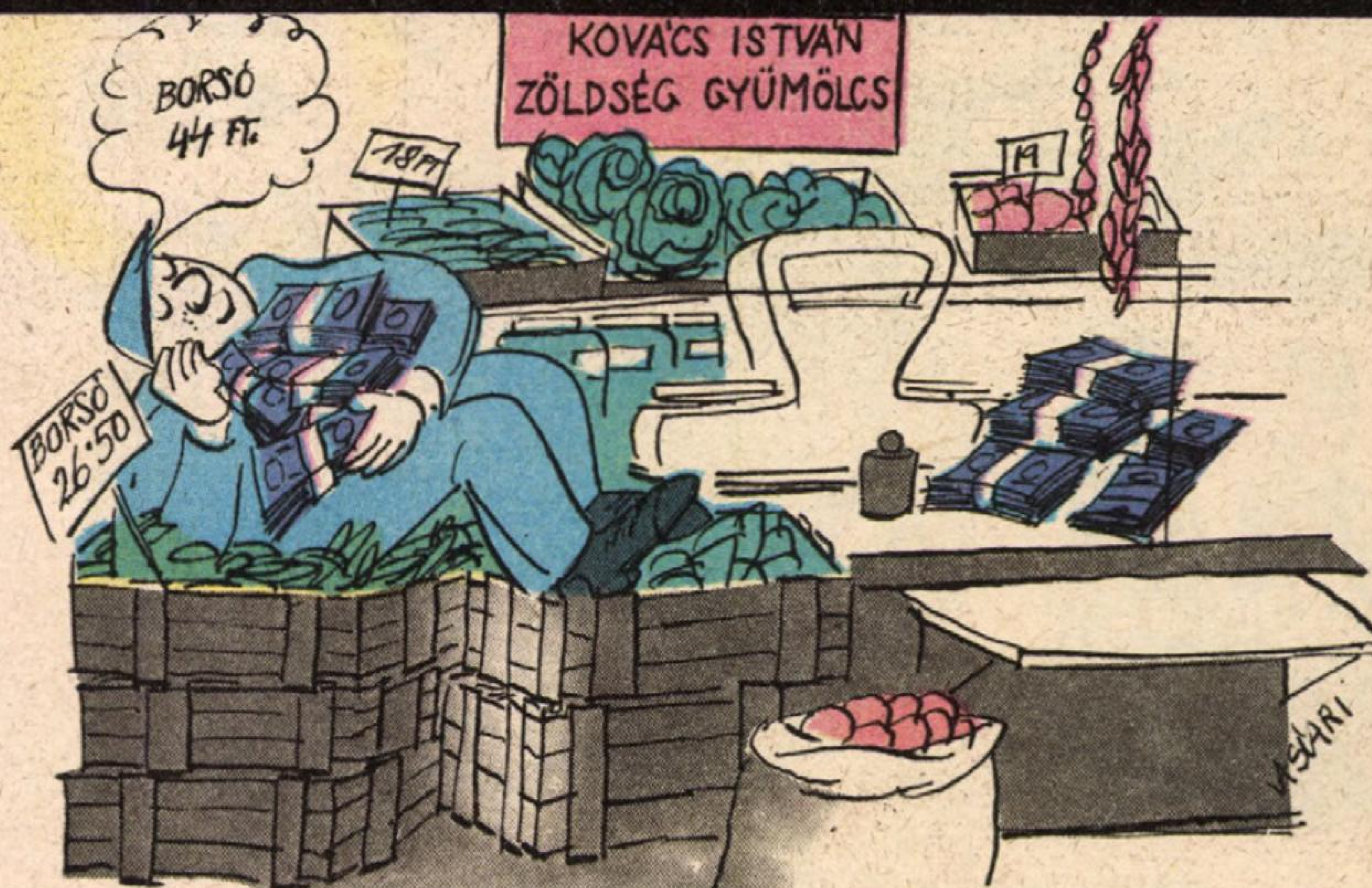

A JÖVŐ SZÁZAD NÉNIKÉI

– Tegyen rá pókhálót, attól meggyógyul...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XX.)

„Még a borsón is szépet álmodom."

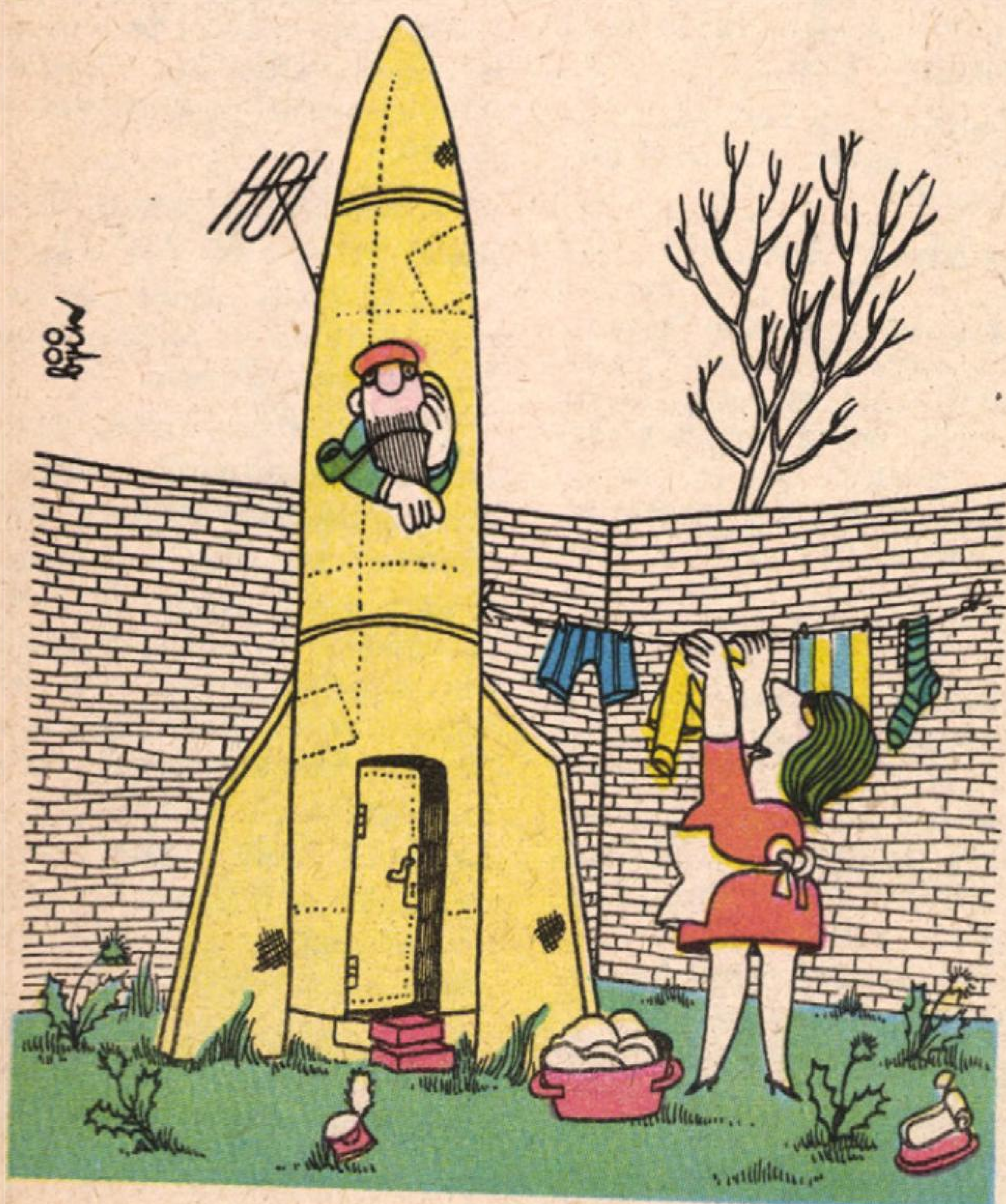
(Madách)

KEGYETLENSÉG

– Miért ébresztett fel? Éppen azt álmodtam, hogy a jó munkámért prémiumot kaptam!

KISZUPERÁLT RAKÉTA

A MÓDSZER

Valamelyik nap le kellett mennem Kurtakiskendre, mert az élet bonyolult. Békésen pöfögtem a betonon és elmerültem abban, amit a gondolataimnak szeretek nevezni. Így csak későn vettem észre, hogy a csóripusztai bekötőútról vastag és nyálkás sárcsík húzódik az aszfaltra. A következő néhány percet szilaj autósrodeóval töltöttem. A Volkswagen szügyébe vágta a fejét, s a farát oldalt csapva, háromszor megfordult a tengelye körül.

A kilométerkő mellett egy agg mezőőr állt, térdét csapkodta nevettében.

— Maga már a harminckettedik! — mondta nevetve. — Meg kell szakadni. Képzelje, egy Trabant egyenest berohant a répaföldre, azt látta volna. Egy Skoda meg felszaladt erre a fára. Mint egy macska.

A kiállott izgalmaktól egy kissé savanykásan reagáltam.

— És mi lenne, bátyám, ha inkább a sárral foglalkozna?

— Botrány — kiáltotta az öreg. — Eszembe se jut, hogy hatásköri birtokháborítást kövessek el. A sár a Hulladéktermeltető profilja.

Úgy döntöttem, hogy Kurtakiskend várhat egy félórát. És ráfordultam a bekötő útra.

A kedves kis falu érdekes képet mutatott. Mintha szemétfesztivált rendeztek volna Csóripusztán. Hulladékkarneválí a sanremói virágkorzó mintájára. Kibelezett matracok, sánta székek, flekktífuszos lavórok mindenütt.

— Uram — mondtam a Hulladéktermeltetőnek — 1975-ben már anakronizmusnak hat, hogy az önök szép községének utcáit még mindig évszázados sár borítja.

A Szerv libamájkonzervet fogyasztott bugylibicskával, majd a pikszist a vállán át a főtérre hajította, a többi közé.

— Tévedés — mondta. — Ez nem évszázados sár, ez haladó sár. Az évszázados sár a nyomor sara volt, ez pedig a fejlődésé. Az évszázados sarat szikár szekerek és göthös gebék törték. A mi sarunk viszont diadalmasan daloló gépek, traktorok, dömperek, sőt, bulldózerek kerekéről kenődik az aszfaltra. Több is, gazdagabb is, vastagabb is amannál. És csak kenődjék is, ahogy a sors kenődni engedi. Mert ez a sár jelkép is kérem. Hogy itt pezsgés van, erjedés van. Hogy itt eltűnik a falu és a város közötti különbség. Már legalábbis a hulladék frontján. Nézze kérem, azelőtt kiment ugyebár a szántóvető a földekre, az anyjuk délben kivitte neki a fordított kását. Ma ugyebár előregyártott velőkrokettet fogyaszt az a szántóvető. Az alufóliát meg eldobja. Hát mit csináljon vele? Nem akaszthatja a köcsögfára.

— Bocsásson meg — szóltam. — Mivel foglalkozik az ön vállalata?

A Hulladéktermeltető kihúzta a derekát:

— Ténykedésünk átfogó jellegű. Csak egy példát. A textilüzem asszonyai ugyebár naponta kapnak egy almát, védőétel gyanánt. Nos, sikerült elérnünk, hogy ezt az almát a gyár kis parkjában fogyasszák el. Háromszáz dolgozót figyelembe véve, az évente 109 500 almacsutka a parkban. Nagyjából hasonló eredményekkel büszkélkedhetünk az általánosiskolások tejakciójában. Nem adok egy évet és Csóripuszta népe térdig jár az elhajított tejesstaneclikban. A korszerű hulladék, a korszerű élet jelképe.

— Ez azért mégiscsak rémes...

A Szerv hűvösen mért végig.

— Értem — mondta. — Tehát ön szerint jobb lenne, ha a gyermekeink ma is ciberelevest fogyasztanának. És lapusalátát. Ön visszasüllyesztené a népet a feudális nyomor posványába. Újságíró létére. Gyönyörű dolog. Most már látom, miért beteg a magyar sajtó.

— Még egy pillanatra — rebegtem nyomorultul. — És a köztisztaság?

— Nem az én ügyem — legyintett a Szerv. — Nekem elég, ha a kezem és a lelkiismeretem tiszta. A többi a Tanácsra tartozik.

A Tanács régi iratokat selejtezett a sufniban. Az aktákat felkapta a friss szél, szép fehér sirály módjára szárnyaltak a háztetők felett. Aztán levágódtak a pocsolyába és ott csúnya, fekete sirály lett belőlük.

— Ismerjük a problematikát — mondta a Tanács. — Csóripuszta hulladékvolumene 356.8 százalékkal emelkedett 1938, az utolsó békeév mutatóihoz képest és ma megközelíti a fejlett nagyvárosok szintjét. A turistaforgalom növekedésével, erdei szalonnasütők, szabadstrandok létesítésével a tervidőszak végéig további 16.3 százalék fejlődésre számíthatunk. Mi erre gondosan felkészültünk.

— Na és?

— Hogyhogy na és? A felkészülés tökéletesen sikerült. Vagy látja az arcunkon az aggodalomnak akár a leghalványabb jelét is?

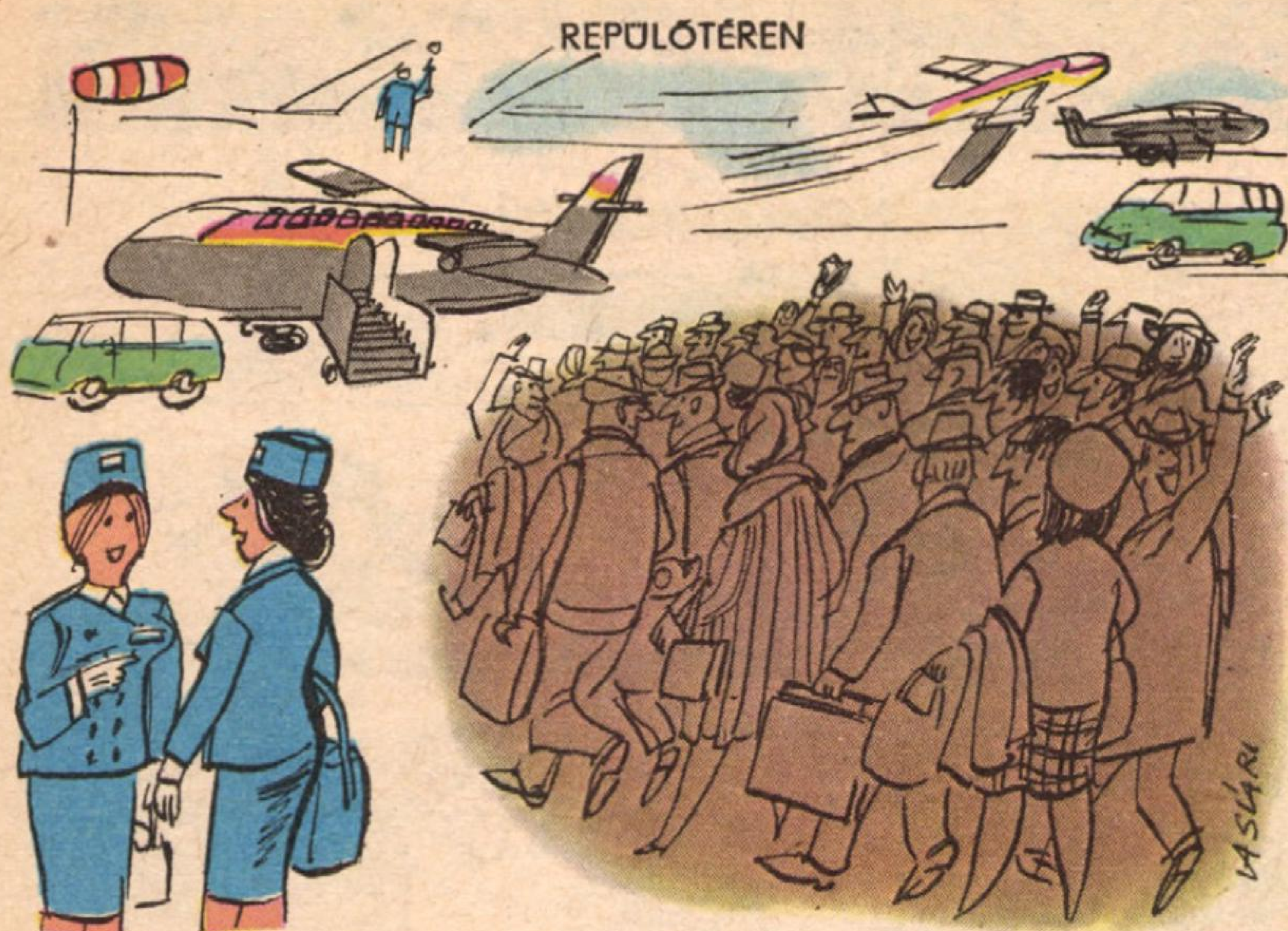
Nem láttam.

És akkor már mindent értettem. A csóripusztai Tanács — sok más hatóság módjára — a legkényelmesebben és a legtakarékosabban készült fel.

Lelkileg.

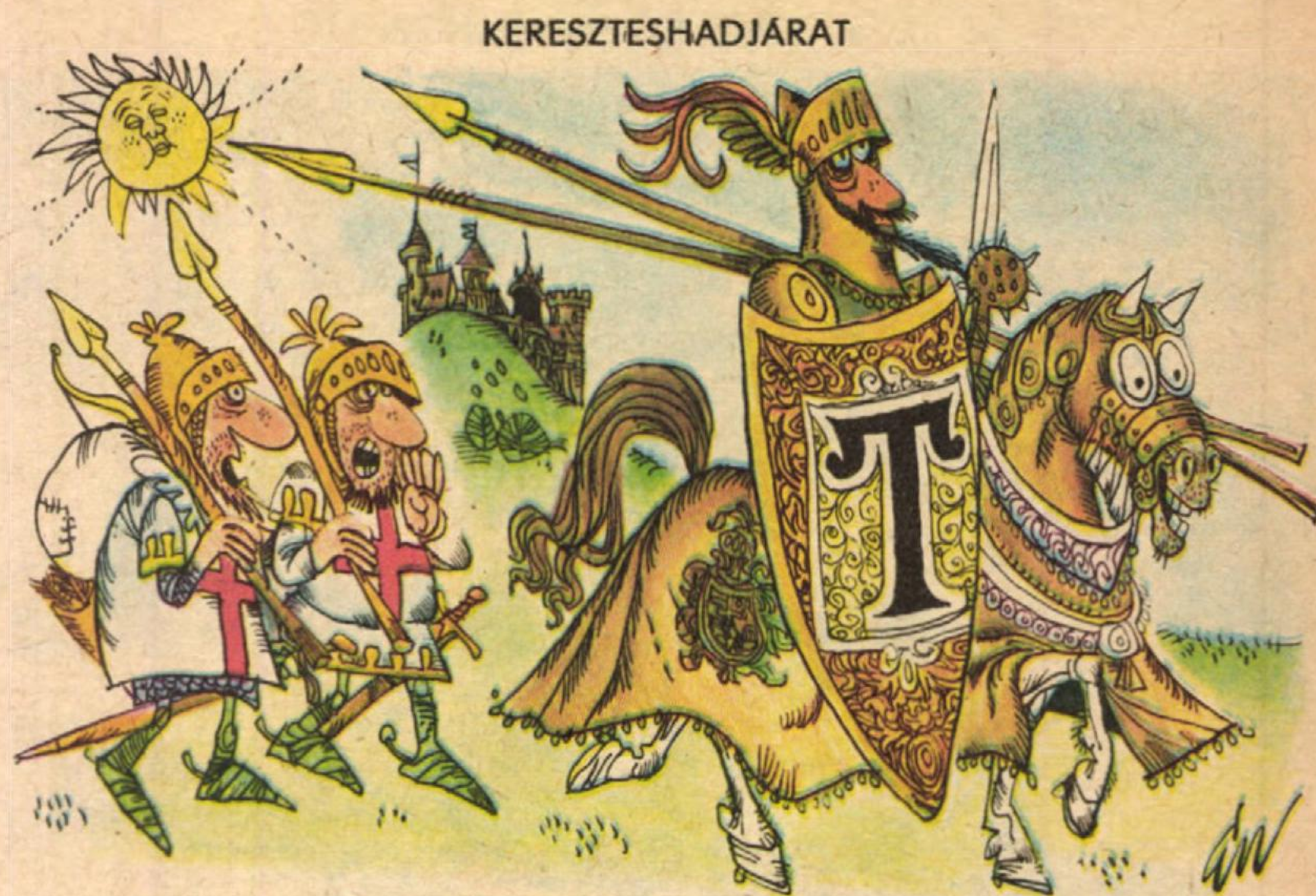
Peterdi Pál

REPÜLŐTÉREN

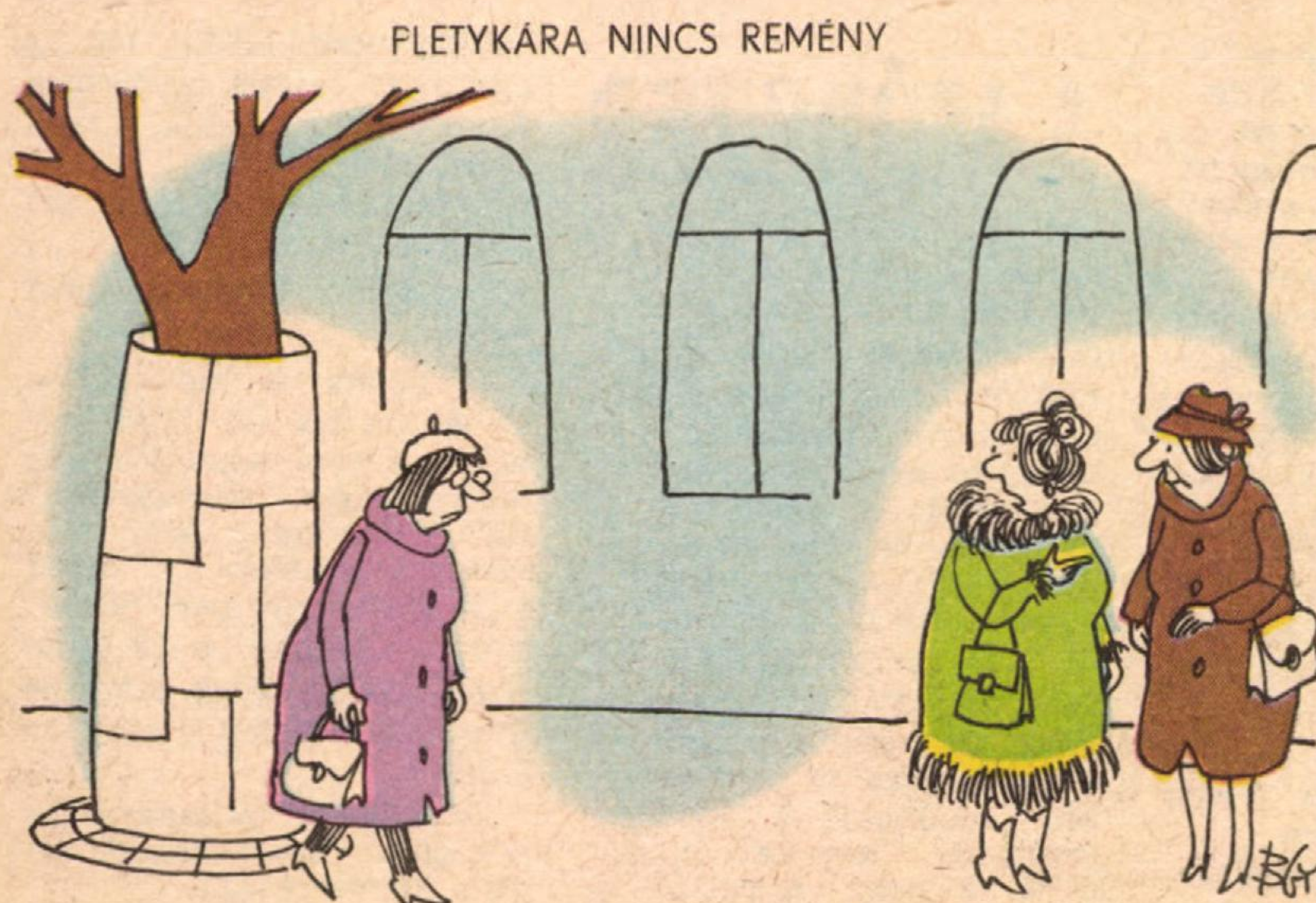
– Hová viszed ezt a népes delegációt?
– A takarékosságot tanulmányozzák száz országban...

KERESZTESHADJÁRAT

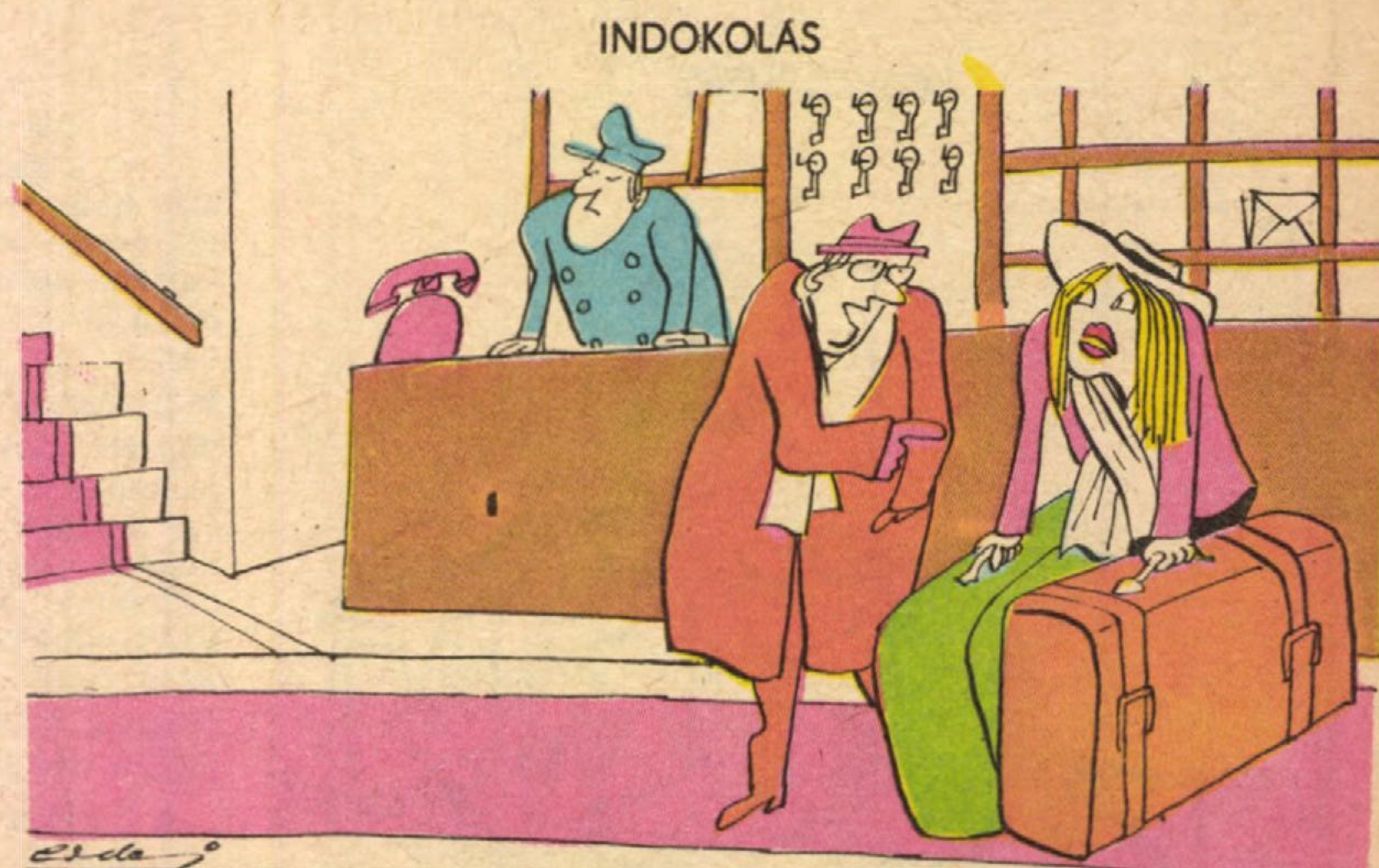

– Pechünk van, testvér! Kifogtunk magunknak egy tanulóvezetőt!

FLETYKÁRA NINCS REMÉNY

Ez az a magányos, szótlan asszony. Forduljunk el!

INDOKOLÁS

– Ha látja, hogy te cipeled a bőröndöket, akkor elhiszi, hogy házasok vagyunk.

A MINISZTER ŐRZI A DIÓT

Sok kedves történetet ismernek a kortársak Bebrits Lajos néhai közlekedési miniszterről, akire sokan úgy emlékeznek, hogy „csak" vasutas miniszter volt. Ez persze nem állja meg a helyét, foglalkozott ő tárcája egész területével, az utakkal is.

*

Amikor az utak mentén még virítottak a gyümölcsfák, sok gondot okozott a termés őrzése, majd értékesítése. Mivel ez a feladat egyre nehezebb lett, célszerűbbnek bizonyult a termés leszedését az útőrökre bízni. Saját hasznukra, de természetesen munkaidőn kívül.

Így került sor az útmenti diófák szüretelésére is Balatonfenyvesen. Az engedélyt kapott útőrök, — persze munkaidő alatt — verték, szedték a diót. Egyik fenn a fán, a másik egy hosszú rúddal a fa alatt. A nagy igyekezetben észre sem vették, hogy egy nagy fekete autó állt meg mellettük. Bozontos szemöldökű, zömök úriember ugrott ki a kocsiból és nagyon dühösen támadt a diószüretelőkre. A legkülönbözőbb szenteket sorba véve parancsolta le a fán levő diószedőt, mert az az állam vagyona és így meg úgy!

Az útőrök igazuk tudatában nem hagyták magukat, visszaistenkedtek hasonló hangnemben és küldték el az okvetetlenkedőket, de sürgősen, mielőtt még valami baj talál lenni. Minden esetre a dióverő pózna már nem a gallyak között matatott, hanem vízszintes helyzetben várta a fejleményeket az egyik útőr kezében.

No, erre az államvagyon védelmezője már fortisszimóra váltotta a hangot:

— Azonnal igazolják magukat, milyen jogon szedik az állami tulajdont képező diót?!

— Ugyan, mi köze ezt az úrnak ahhoz, hogy mi itt mit csinálunk, menjen csak szépen a dolgára, míg szépen vagyunk!

— Na, majd adok én magguknak! Én vagyok a közlekedési miniszter!

Erre már mégis megszeppent a két atyafi. Szép csendben megmondták, hogy ők is emberek.

— ...és mért nem tetszett mindjárt ezzel kezdeni?

Aztán igazolták, hogy felettesük engedélyével szüretelnek. Majd nagyon békésen váltak el, kellő tiszteletet tanúsítva a bozontos szemöldökű úr iránt.

*

Egy nagyfontosságú dunántúli építkezéshez rengeteg kőanyag kellett. Ezért a kőbányák és a MÁV vonatszám ontották a követ. De talán kissé gyors is volt a tempó, mert a vasúti állomások Dombóvártól Kaposvárig teljesen bedugultak a kirakatlan kőanyagot szállító vonatokkal.

— Együtt volt hát a vasúti botrány. A miniszter is értesült róla és személyesen kívánt intézkedni a helyszínen. Ment a távirat az építésvezetőnek:

„Este 20 órakor érkezem, várjon meg! — Bebrits."

A fáradt építésvezető várt is éjfélig, éjfél után egy óráig. Akkor elment lefeküdni, de meghagyta az ügyeletes irodistának,

— Ha jön a miniszter, mondja meg neki, nem győztem már tovább várni, lefeküdtem, mert rám holnap is szükség van az építkezésen.

A miniszter jött is. Éjfél után háromkor. Tájékozódott, intézkedett. Majd viszszautazott Pestre.

Harmadnap levelet kapott az építésvezető a minisztertől:

„Kedves Barátom! Bár tegnapi ottlétemkor nekem kellett intézkednem helyetted, mégis elismerem álláspontod helyességét, hogy pihenni mentél, mert a jelzett érkezési időt a minisztemek is be kell tartania. — Bebrits."

*

A miniszter határozott kívánságára utasítást kaptak az útfenntartó vállalatok, hogy a főutaknak május elsejére teljesen kikátyúzott állapotban kell lenniök, fővesztés terhe mellett!

El is készült a munka becsülettel. Legalább is a 7. sz. Főút Balaton melletti szakaszán, ahol történetünk játszódott.

A miniszter néhány nappal a határidő után ezen az úton ment gépkocsijával. A kocsi egy helyen olyan nagyot zökkent, hogy a miniszter feje beleütközött a kocsi tetejébe.

Fél napot sem késett a büntető parancs 100—100 forint erejéig a körzet vezetője és főmérnöke számára.

Valahogy fellebbezni kellett, mert a hiba nem a kátyússágban volt, hanem a kérdéses útszakasz közismerten erős hullámosodásában.

— No, akkor pedig sürgősen át kell építeni a szakaszt, hogy a hullámosodás megszűnjön! — szólt a legfelsőbb rendelkezés.

Jött a tervező iroda, fúrtak, mintákat vettek. Megállapították: az út alatti tőzegréteg is, meg a felette elhelyezkedő finom homok is lehet a baj oka. Születtek a bölcs javaslatok, de a számítások során mindenképpen irtózatos magas építési költségek adódtak. Jelenteni kellett a miniszternek, aki a költségszámítás magas végösszege láttán így zárta le az ügyet:

— Inkább verjem be mégegyszer a fejemet a kocsi tetejébe, de ennyi pénzt nem adok!

Karoliny Márton

A „Humor a makadámon" című anekdota-gyűjteményből.

Megkérdeztük rajzolóinkat:

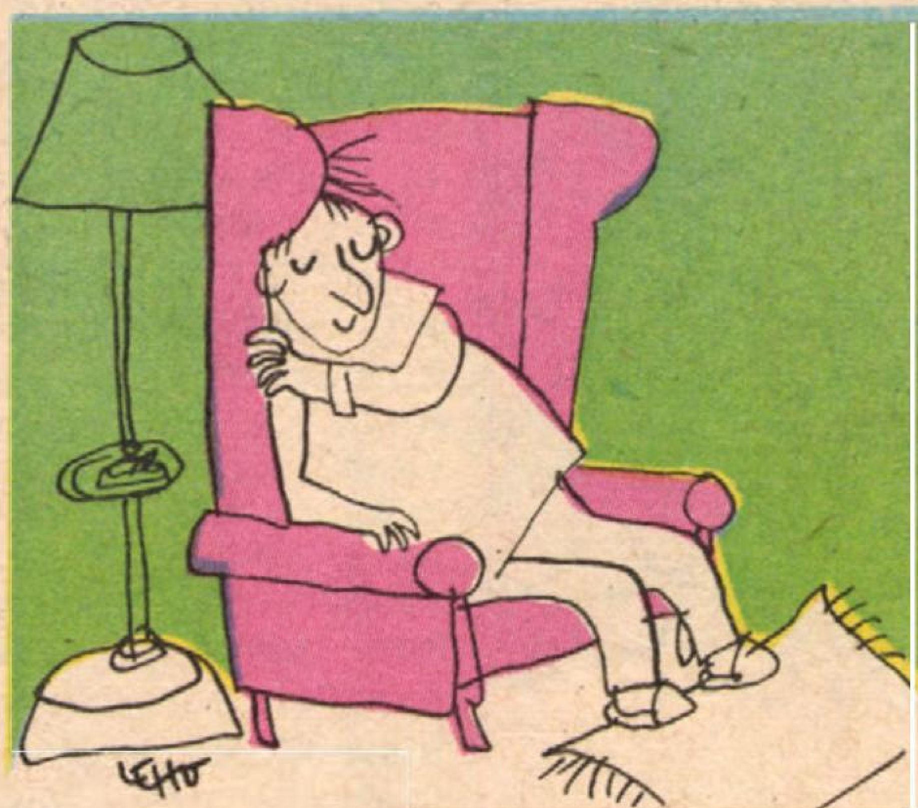
MIVEL LEHET ŐKET LEVENNI A LÁBUKRÓL?

Takács Imre:

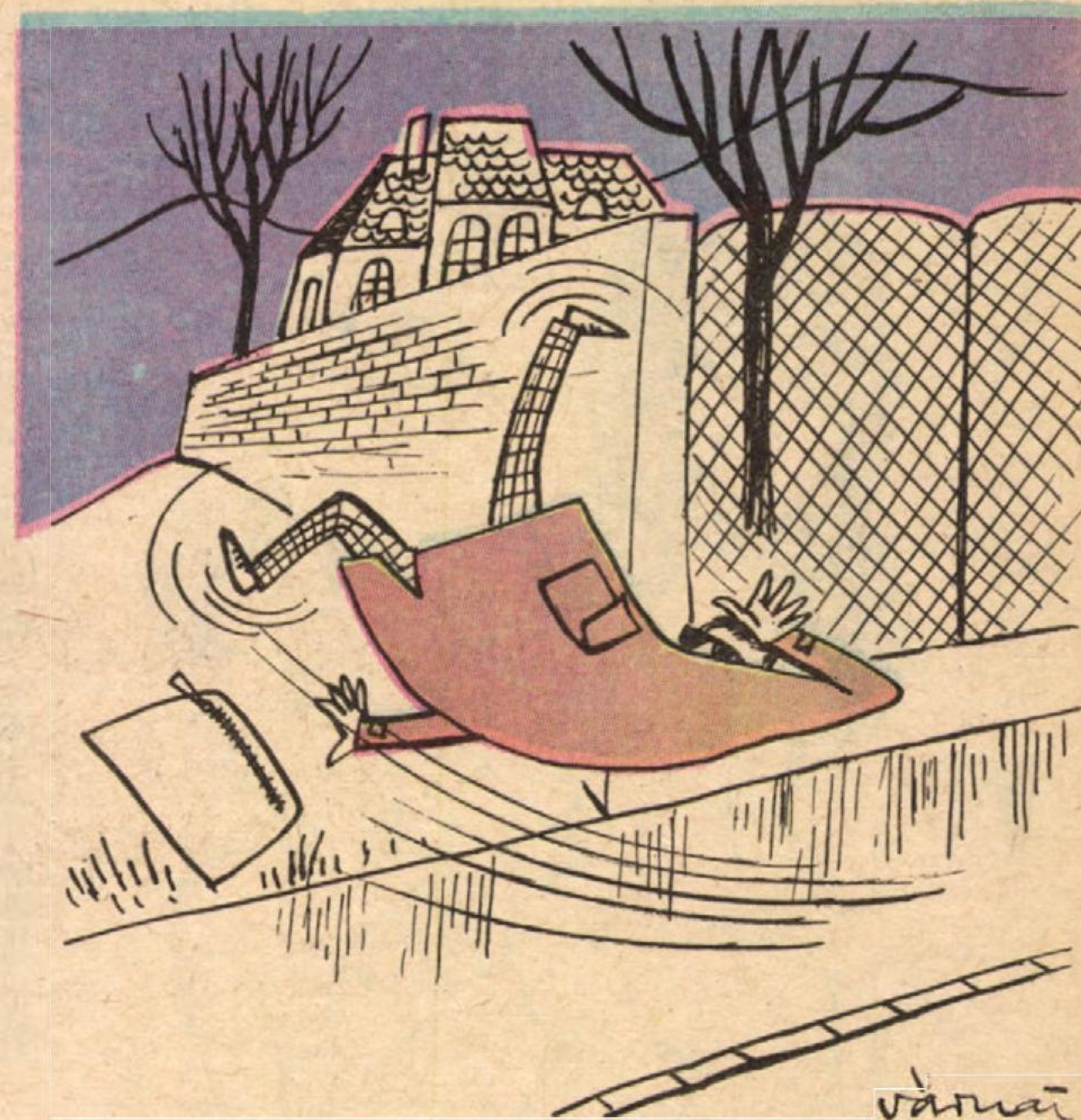
– Ha a feleségem a főztömet dicséri.

Lehoczki István:

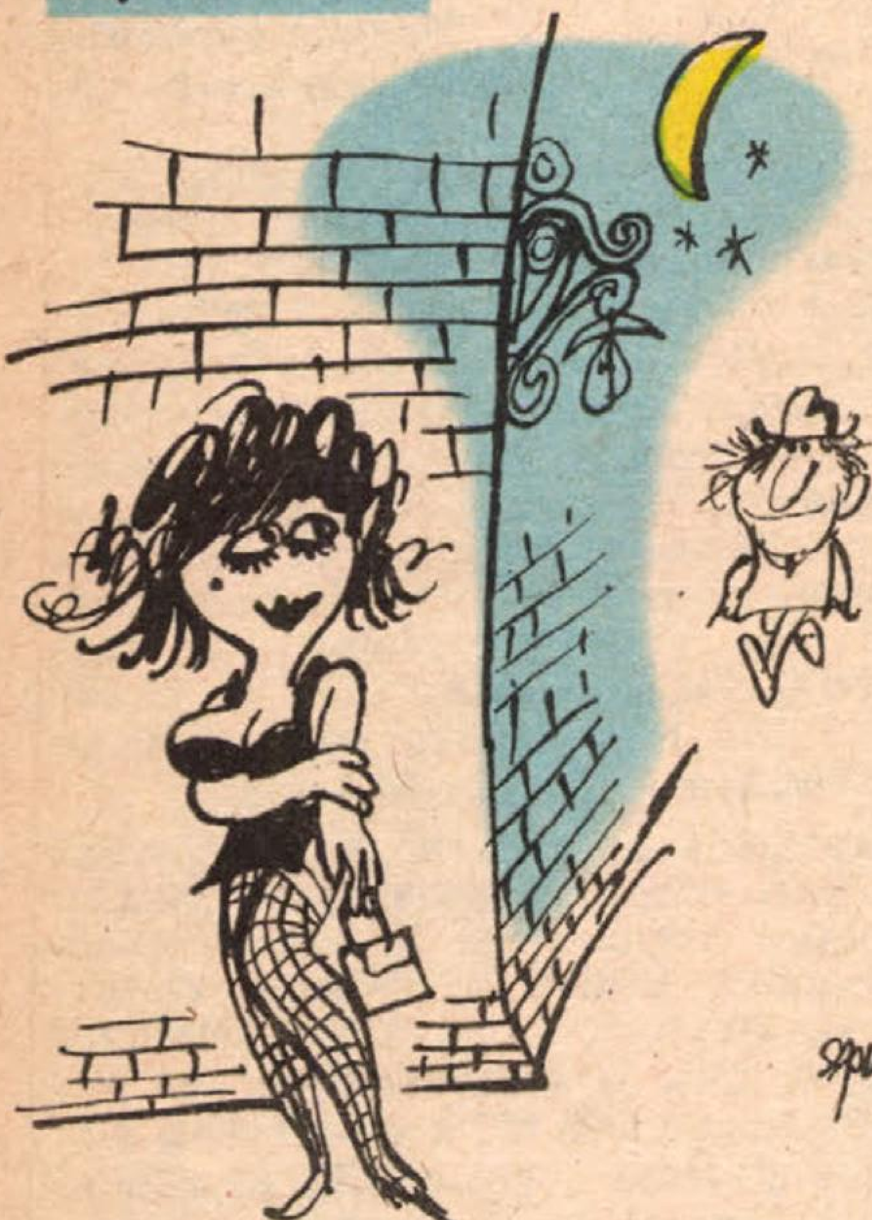
– Egy igazán kényelmes fotellel.

Várnai György:

– Például egy síkos járdával.

Sajdik Ferenc:

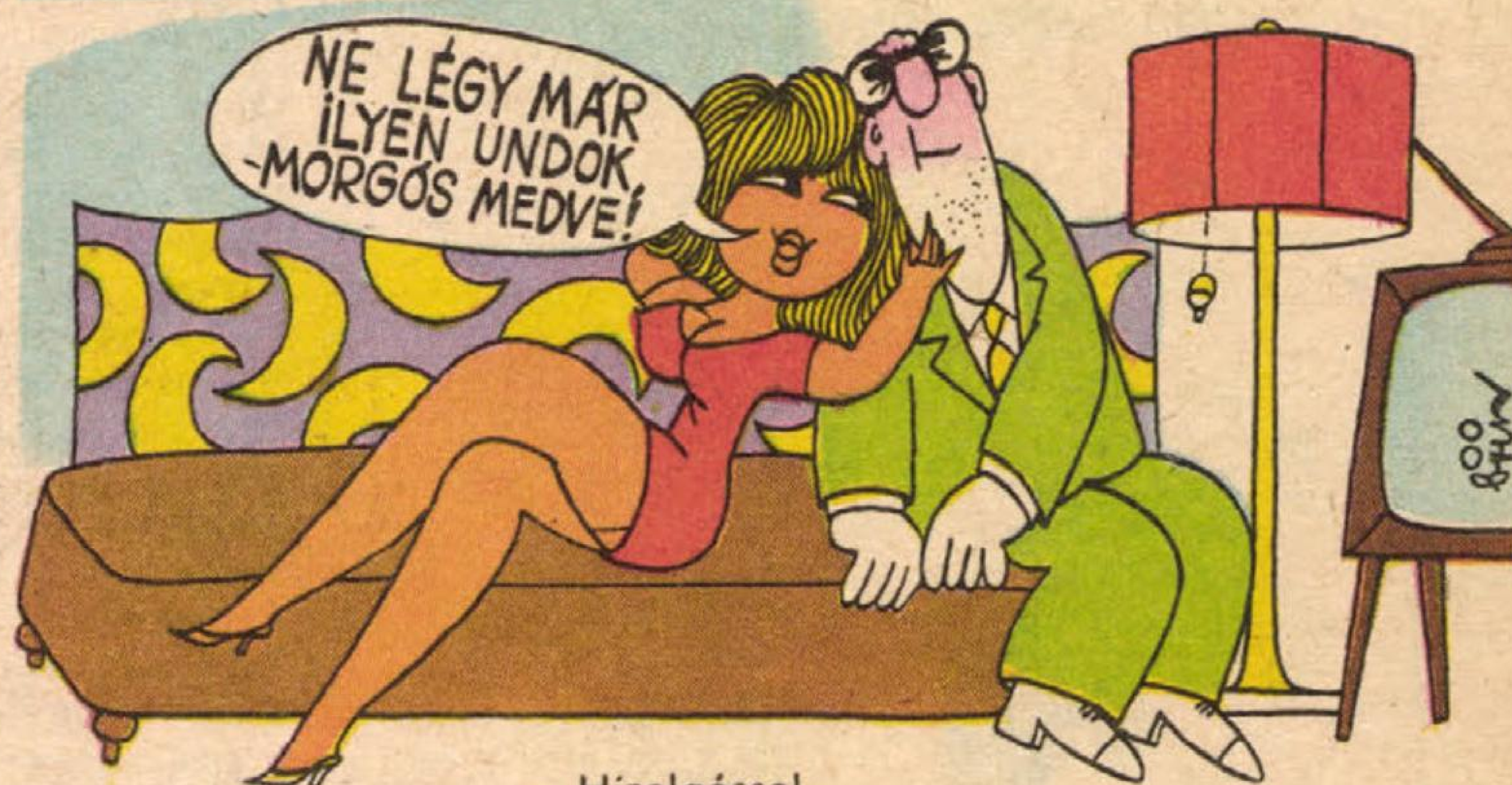
– Ha valaki szép hercegnek néz.

Vasvári Anna:

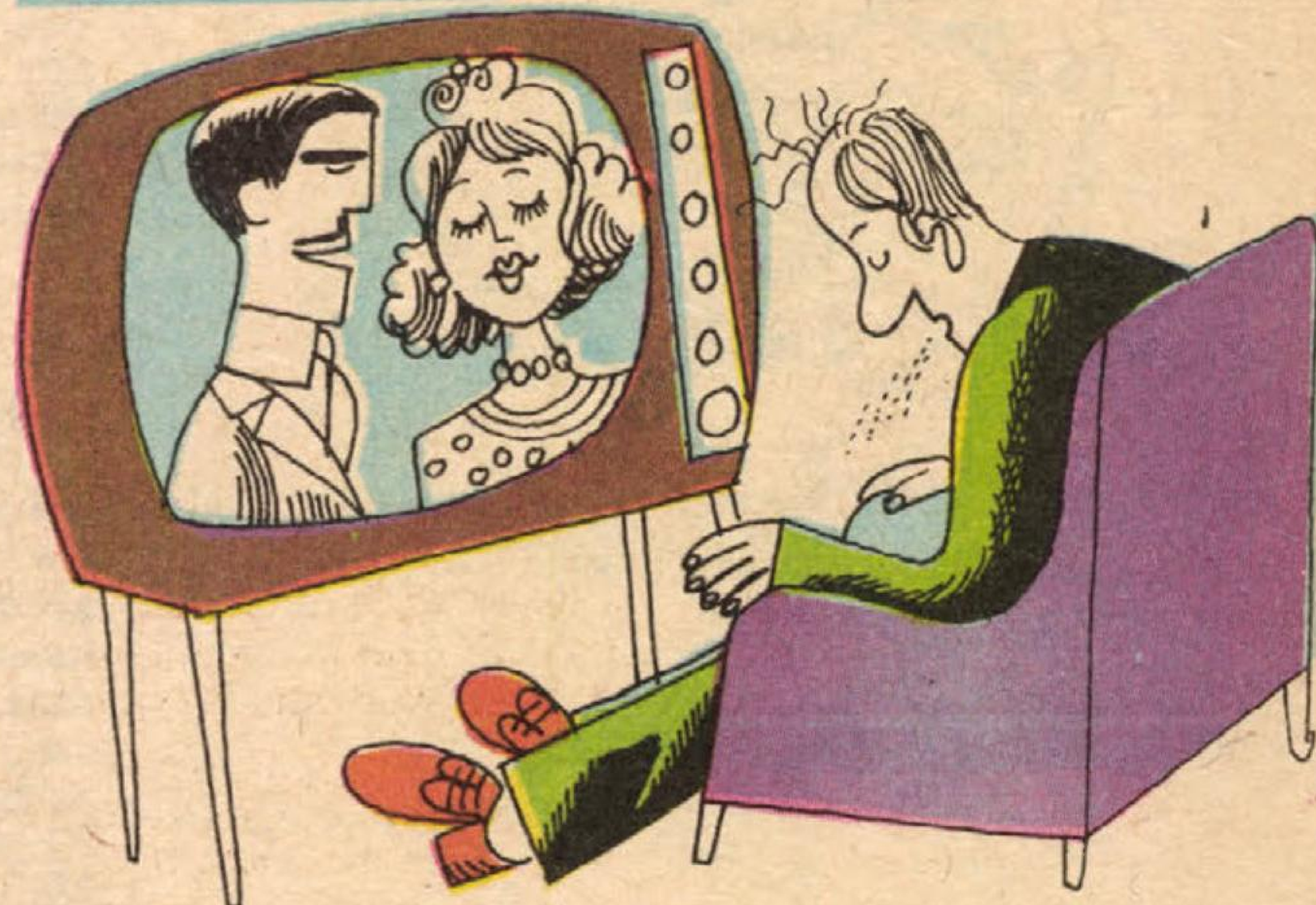
– Ha a hátam mögött tehetségesnek mondanak.

Balázs-Piri Balázs:

– Hízelgéssel ...

Mészáros András:

– A tévé régi filmjeivel. Ha leülök, nem tudok többé felkelni.

Barát József:

– Egy kissámlival.

Erdei Sándor:

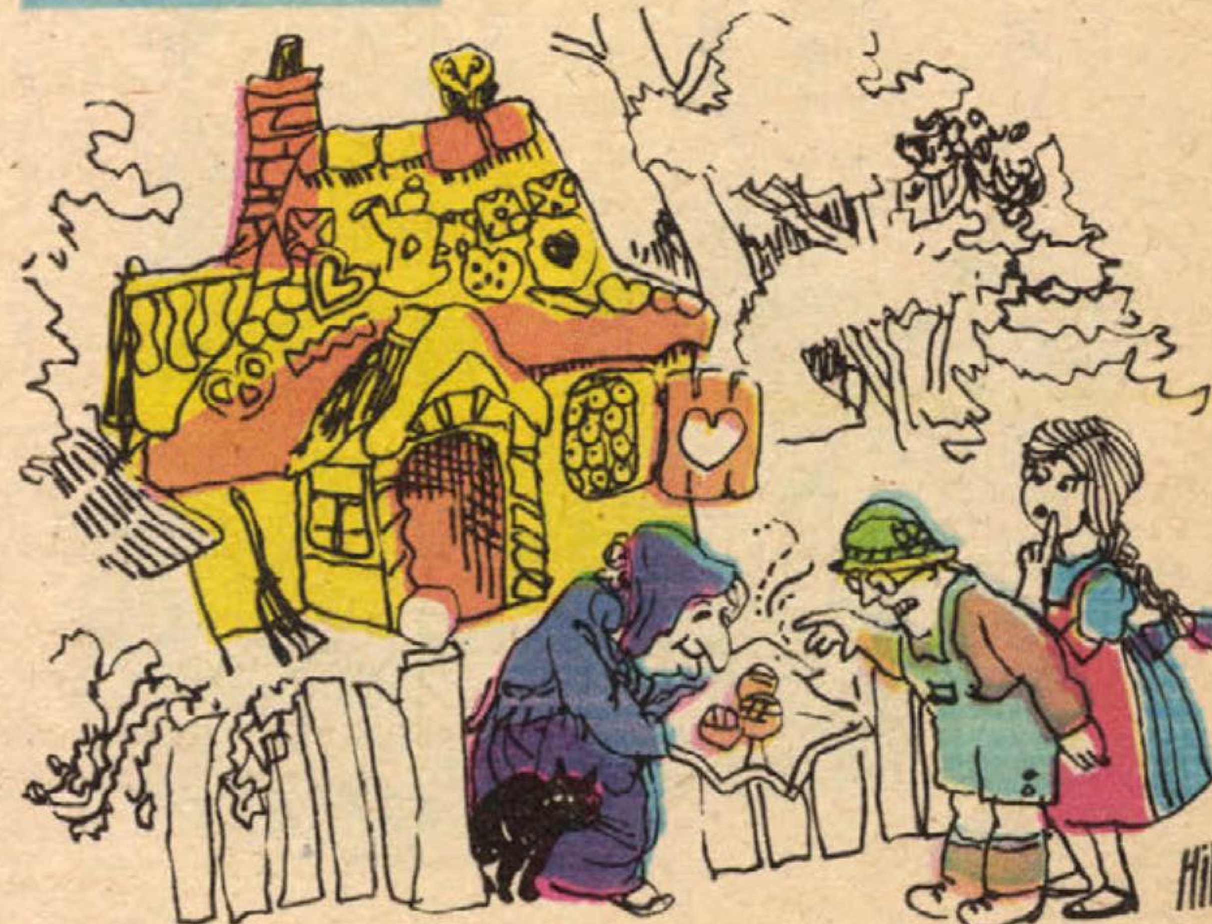

– Olyan kevéssel, hogy szóra sem érdemes.

Szűr-Szabó József:

– Ha a villamoson rám tusszentenek!

Hegedűs István:

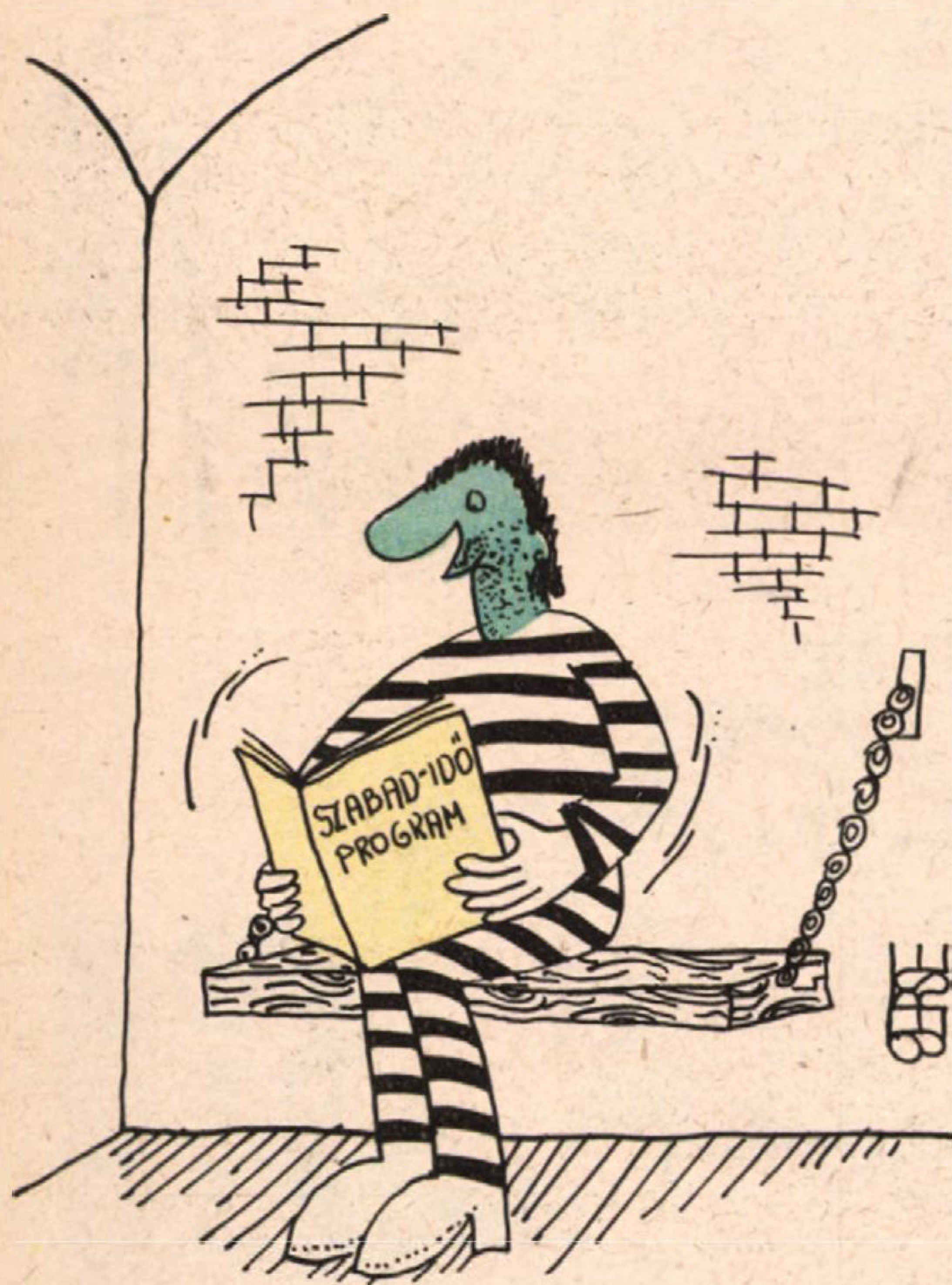

– Frissen sült pogácsával.

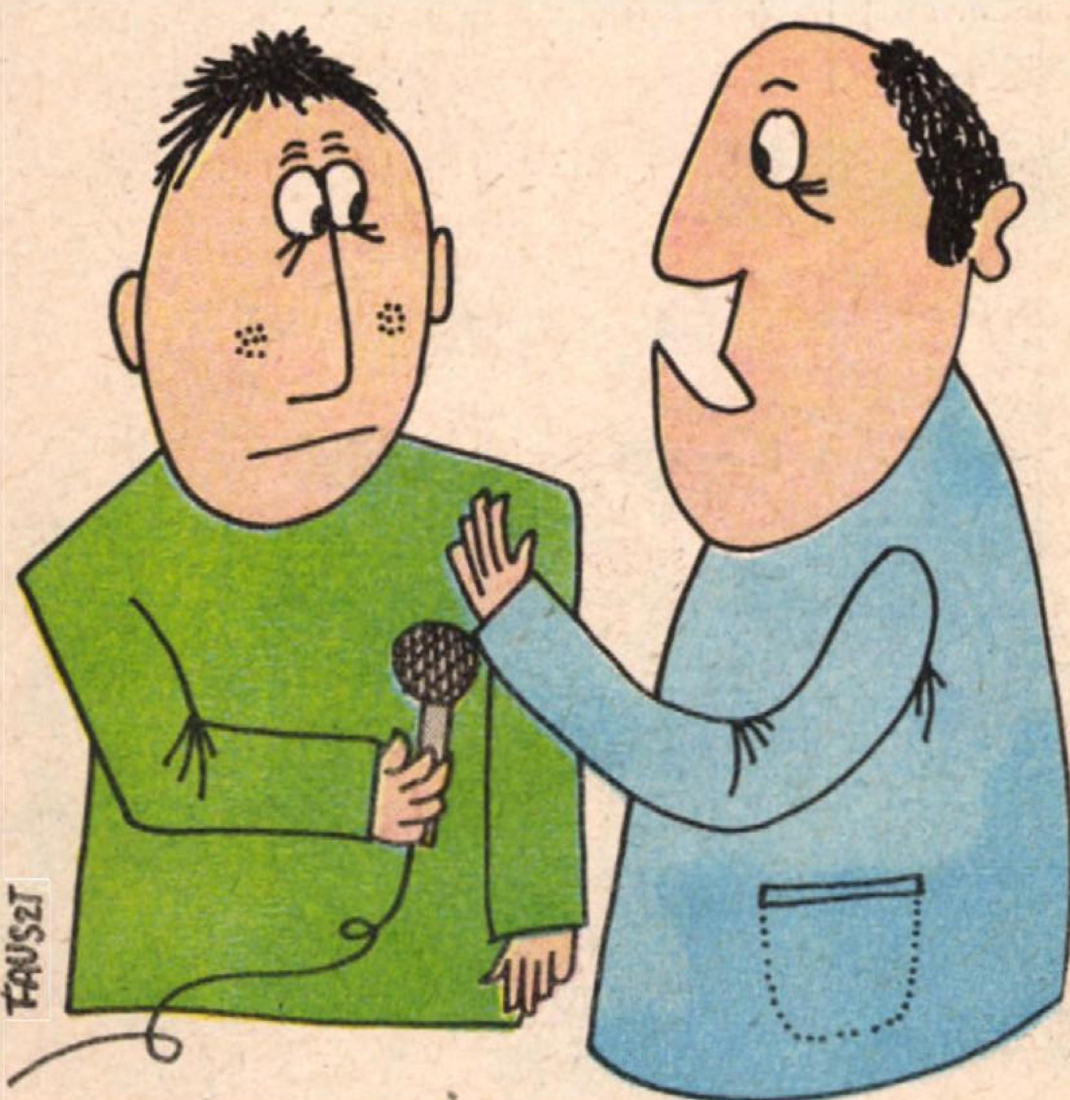
A SZÍVKIRÁLY

JOBB KÉSŐN, MINT SOHA

AZ ILLETÉKES NYILATKOZIK

– Várjon, hadd gondolkozzam valami jobb kifogáson.

ŐRSÉGI KÖRSÉTA

FŰT-FÁT ÍGÉR

az Őrség a turistáknak: harsogóan zöld, füves dombokat és gyantaillatú fenyveseket. A levegő tiszta, friss, szinte harapni lehet.

Egyéb harapnivalók dolgában már korántsem állnak ilyen jól. Őriszentpéteren, az Őrség parányi „fővárosában", az ország legeslegkisebb nagyközségében, van egy „modern" szövetkezeti kisvendéglő, csúf betonkocka, beledobva egy olyan táj közepébe, amely tele van a népi építészet remekeivel. A csúfsága a kisebbik baj, az a nagyobb baj, hogy nincs más, nincs több, s amikor megpezsdül az idegenforgalom, egymagában képtelen kielégíteni az igényeket.

Szálloda nincs, csak néhány fizetővendégszoba, de azok azonban mindig tele vannak. Most azt tervezik, hogy az elnéptelenedett ispánki iskolát berendezik turistaszállásnak. (A gondokat ez sem oldja meg, de iskolapéldának jó.)

Így hát csak a tréfás népi vendégcsalogatóval tudja biztatni az Őrség a turistákat: Ha jösztök — lesztek, ha hoztok — esztek... Hiszen még a saját ellátását is nehezen tudja megoldani: Őriszentpéteren mozogni is alig lehet a szűk kis önkiszolgáló boltban, nagyon kellene már egy tágas ABC áruház. Az apróbb községekben a mindennapos szükségleteket szolgáló cikkekből is gyakori a hiány, a rossz elosztás miatt.

Kercaszomoron például a közelmúltban huzamosabb ideig „hiánycikk" volt a liszt, a cukor, a gyufa, az ásványvíz. Ez a falu csendben fogyatkozik, új ház évtizedek óta nem épül, sok az elhagyott épület (nem lehetne berendezni fizetővendégeknek?), a lakosság lassan elszivárog. Oda mennek lakni, ahol gyufát kapni...

SZOKNYÁS HARANGLÁB

kontyos ház, emeletes kástu (magtár, kocsiszín, szerszámoskamra együtt) és más sajátos építészeti remeklések szolgálnak e tájon az idegenek gyönyörködtetésére. A táj, a Zala és a Lugos-patak völgyének természeti szépségei mellett, a különös településmód, az érdekes épületek vonzzák ide az idegenforgalmat.

Felmerült a javaslat, hogy az Őrséget is nyilvánítsák nemzeti parkká. Ez ellen legjobban maguk az őrségiek tiltakoztak. Nem akarják, hogy bedugják őket egy képzeletbeli dunsztosüvegbe és konzerválják azon a szinten, ahogyan évszázadokkal ezelőtt éltek. Az Őrség nem akar rezervátum lenni ott lent, az ország délnyugati csücskében, ők is úgy akarnak élni, ahogy mások, élvezve és kihasználva a modern kor minden áldását.

Egy maréknyi múltat itt-ott mégis megőriznek, mutatóba. Szalafőn élő skanzent rendeztek be a Pityerszeren. Itt a régi környezetükben élnek még az emberek. A vályogfalú, zsúptetős lakóházak mellett ott pompáznak a téglából épült, cseréptetős, villannyal világított istállók. Ez a táj mindig az állattenyésztéséről volt ismert. Nagy híre volt hajdan az őrségi szarvasmarhának. És ma?

A CILINDERES KACSA

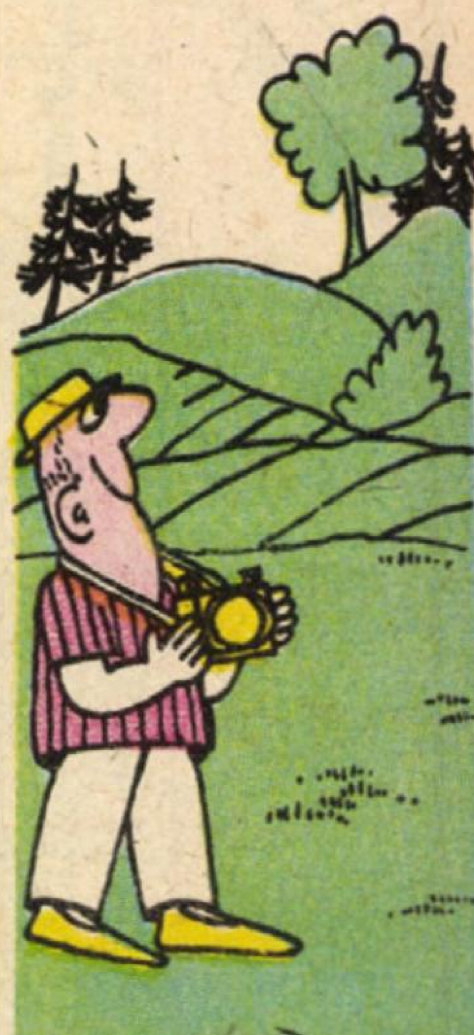

a táj legnevezetesebb állata ma. A baromfitartásnak is nagy hagyományai vannak errefelé, még ma is divatosak a hangulatos tollfosztók. Ám egyetlen aprójószágon sem lehet úgy „megtollasodni", mint ezen a tollatlan, cilinderes kacsán. Hadd áruljam már el erről a fura jószágról, hogy nem a téeszek tenyésztik, hanem a Magyarszombatfai Kerámiagyárban készül.

Csupa agyag itt a talaj, ezért az őrségi ember gabonája mindig Somogyban termett meg. Magyarszombatfán a falu egyik fele fazekas volt, a másik meg fogatos. A gelencsérek ősszel leültek a koronghoz, tavaszig fel sem álltak onnan: csinálták a rengeteg virágcserepet, tejesköcsögöt, csirkeitatót. Tavaszszal a fogatosok felültek a bakra, vitték a cserépholmit Zalába, Somogyba, eladni. Nem pénzért, hanem terményért: búzáért, árpáért, kukoricáért. Az adásvétel valahogy így zajlott: „Tetszik magának, néném, ez a lekvárosszilke? Töltse meg kétszer búzával, vagy háromszor árpával, és a magáé lehet!"

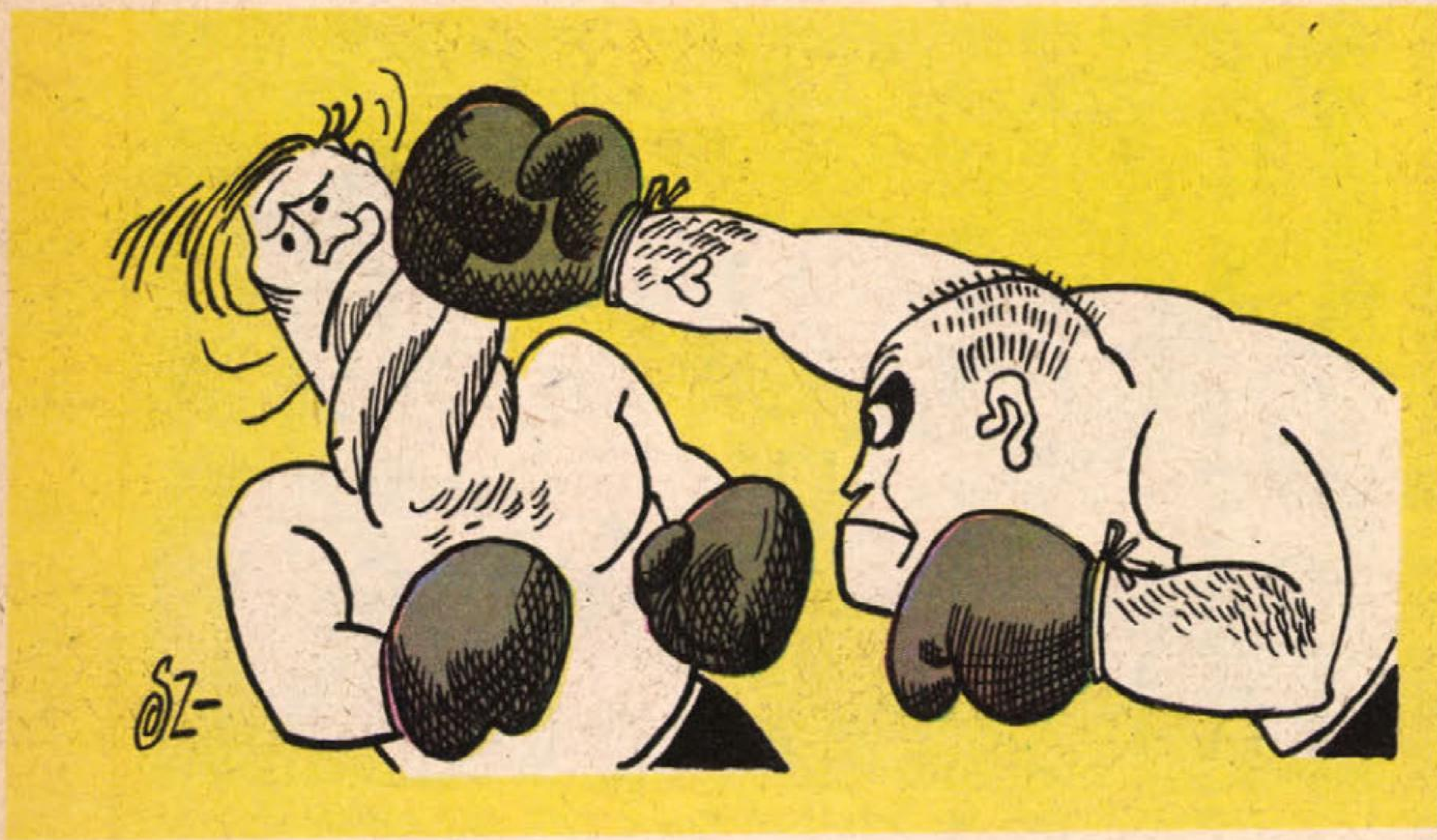
A felszabadulás után a magyarszombatfai fazekasok szövetkezetbe gyülekeztek, később állami vállalat lett belőlük. Azóta termékeik nem Nagyatádig jutnak el, hanem Vlagyivosztokig is. Ma is gyártják a hagyományos virágcserepet, meg a tejesbirkéket, de csinálnak falra akasztható cifra tányérokat, vitrintárgyakat is. Húsz évvel ezelőtt készült el itt az első, cilinderes kacsát formázó, tarkára mázolt asztalilámpa-test kerámiából. Olyan rút szegény, hogy jó ízlésű embernek még akkor sem kellene, ha háromszor töltenék tízesbankókkal. Azok is restellik, akik gyártják, mert ők jól tudják, hogy giccs a javából, de mit tegyenek, ha húsz év óta nem lankad az érdeklődés iránta, és minden megrendelésben ez az egyik legtetemesebb tétel?

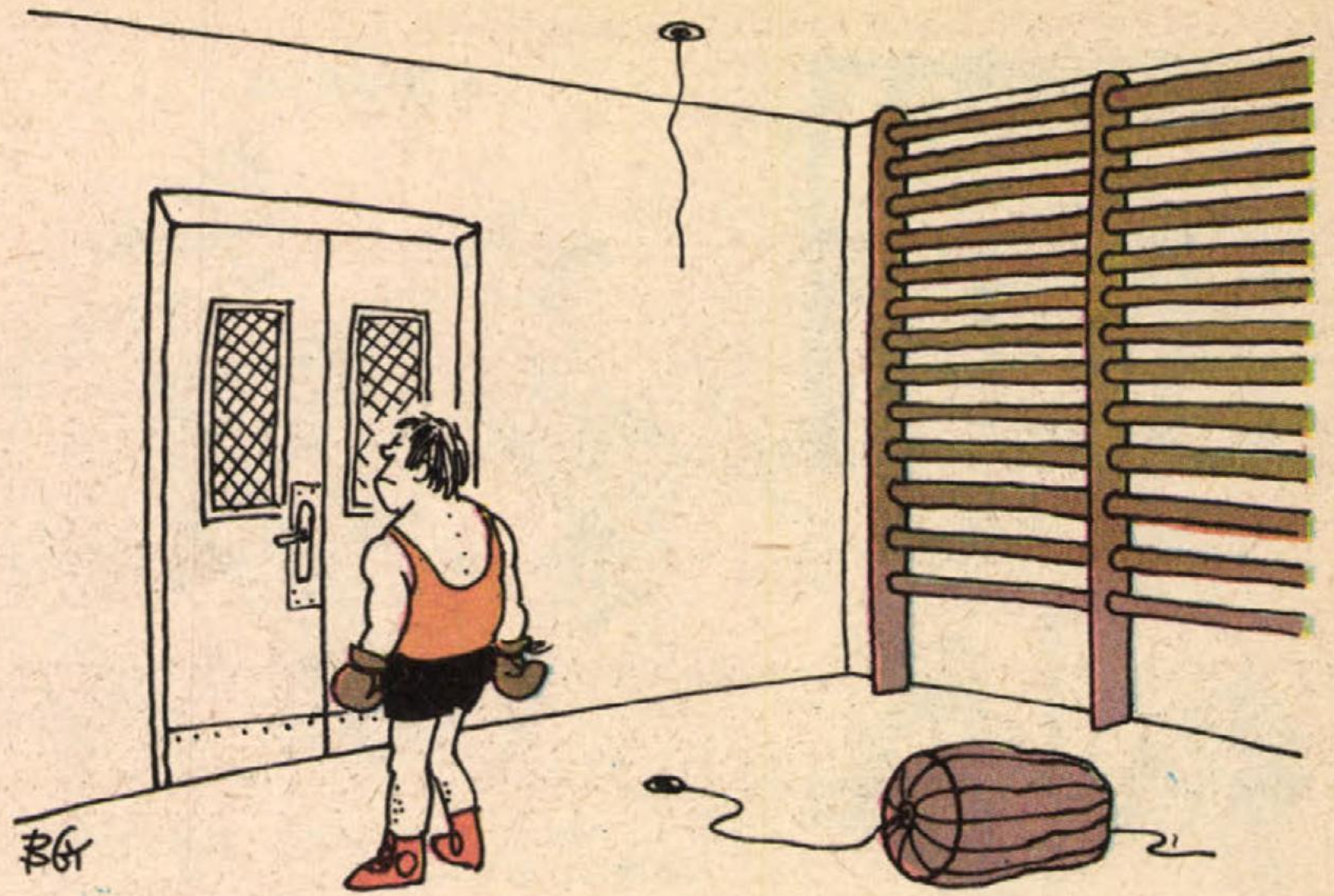
A VÁROSI EMBER

űzetvén a zajtól, füsttől, kalandos vállalkozásokba kezd: nekivág vonaton, autón, biciklin az országnak, olyan helyet keres, ahol még van csend és levegő. Így fedezte fel magának újból Vas megye déli csücskében az Őrséget. Egyre több turista jön erre a vidékre, s ha a feltételeket is megteremtik hozzá, jelentős idegenforgalma lesz a környéknek. S akkor majd elégedetten mondhatják az itteniek: szerencsés táj ez az Őrség, a levegőből is megél.

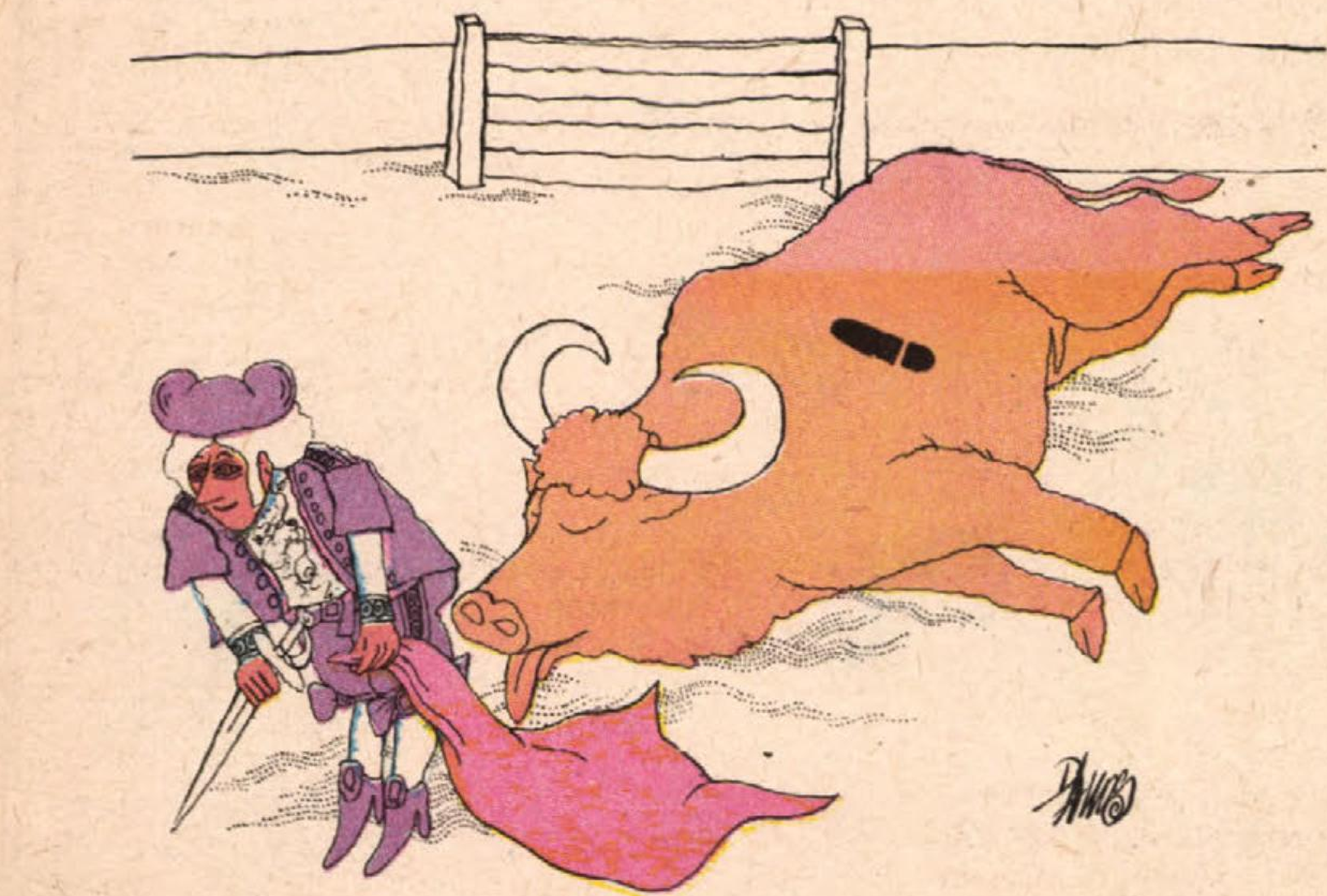
Radványi Barna

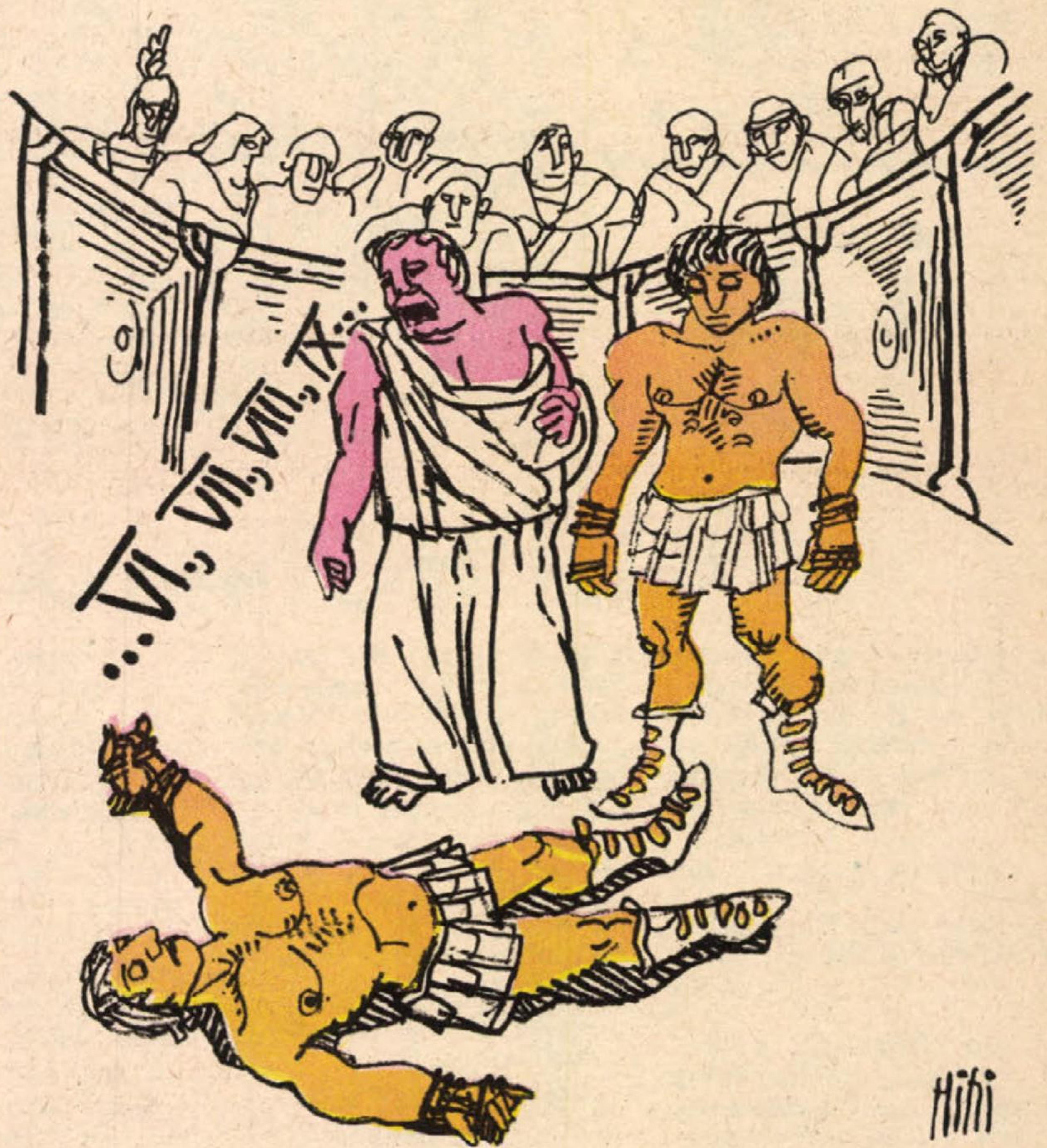

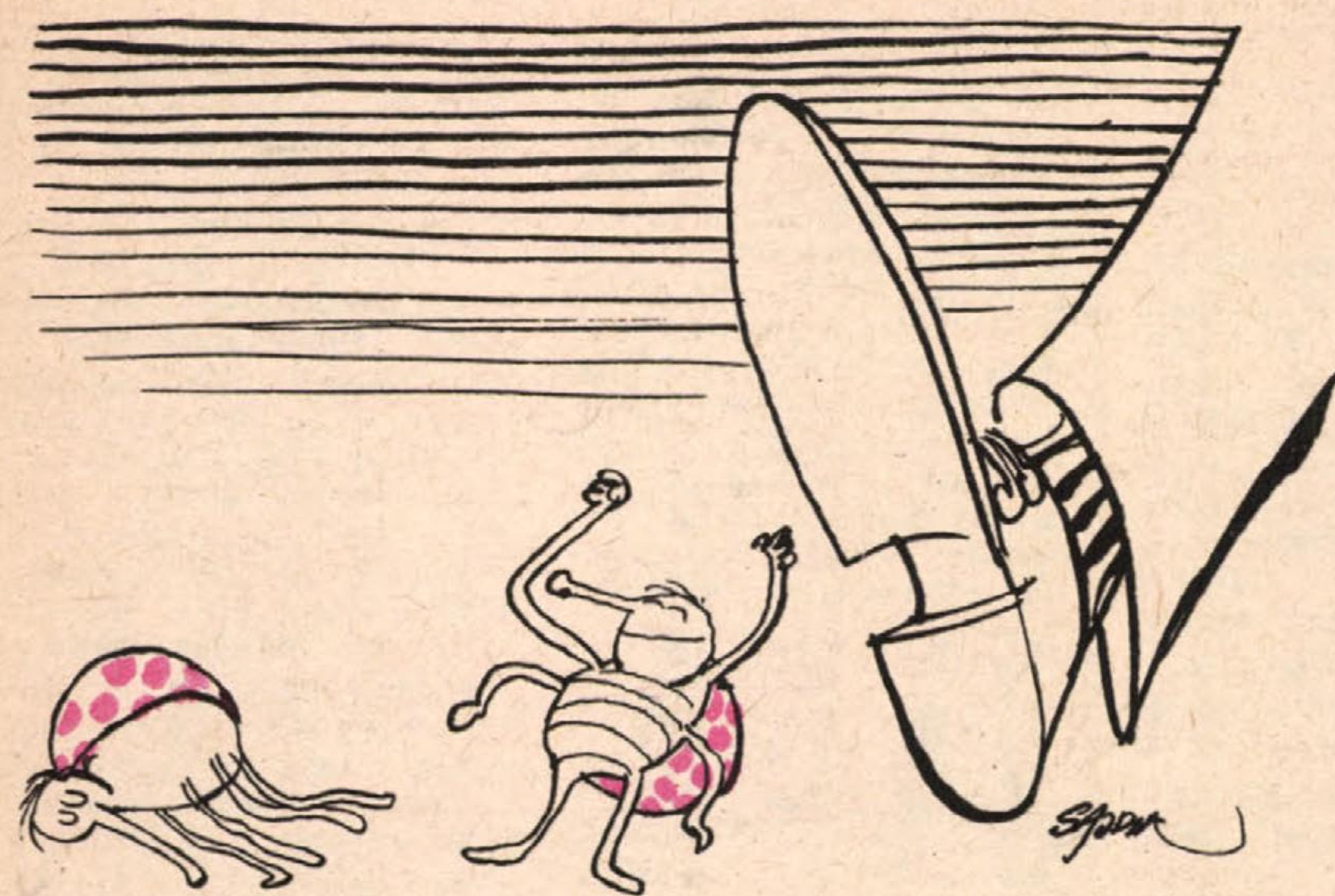

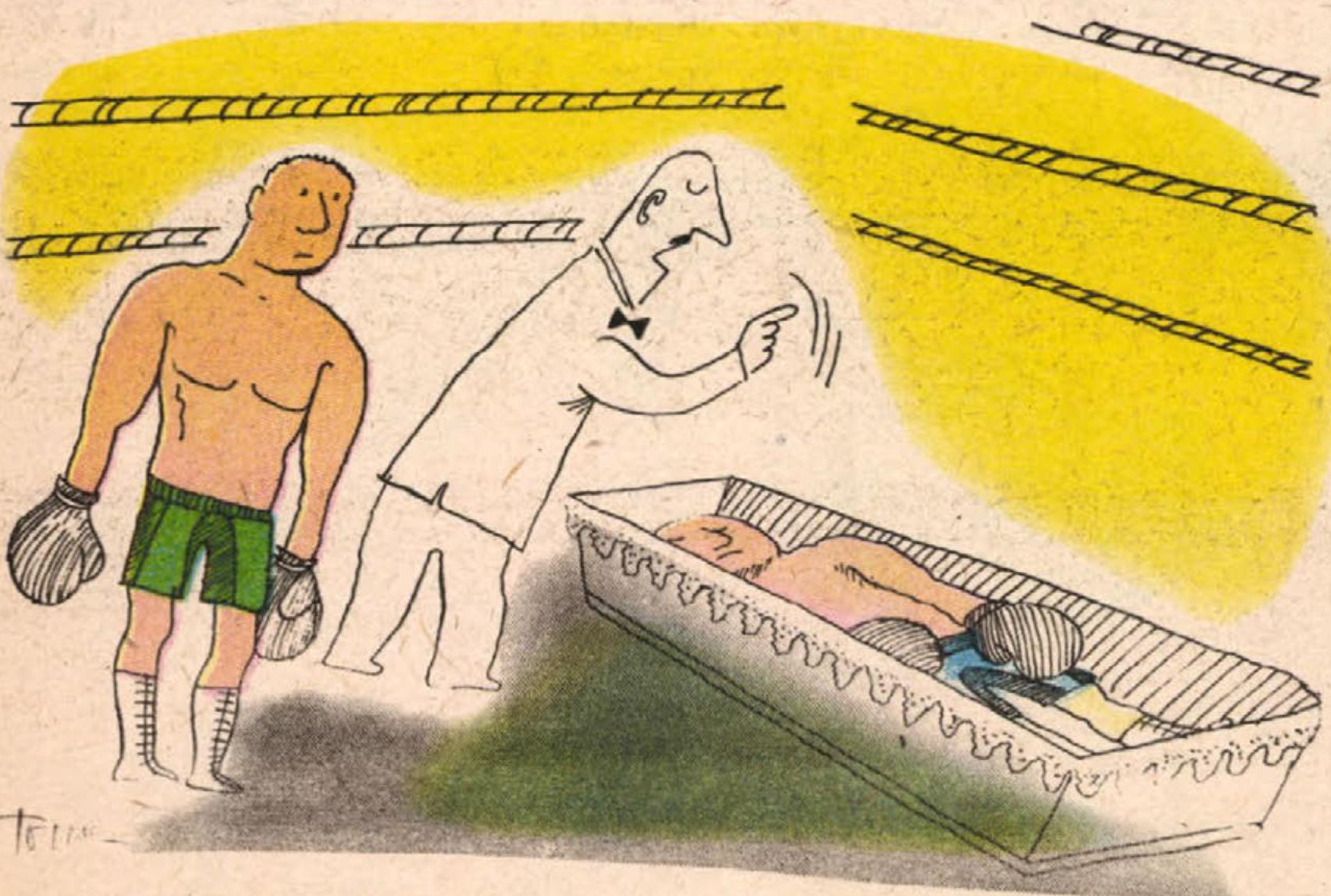
KNOCK OUT

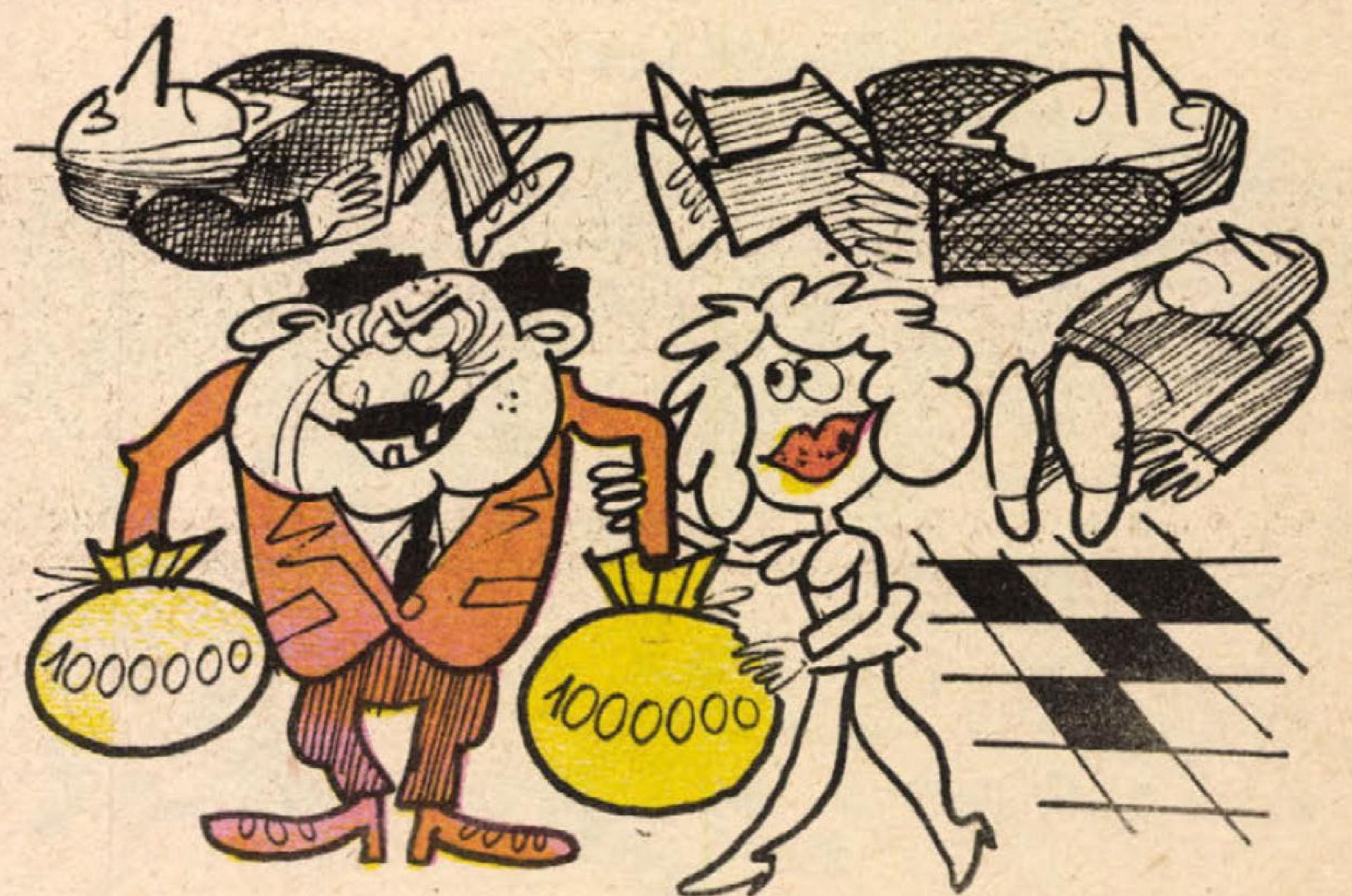
SZŰR-SZABÓ, BRENNER, DALLOS, SAJDIK, HEGEDŰS, TÓT, FÜLÖP

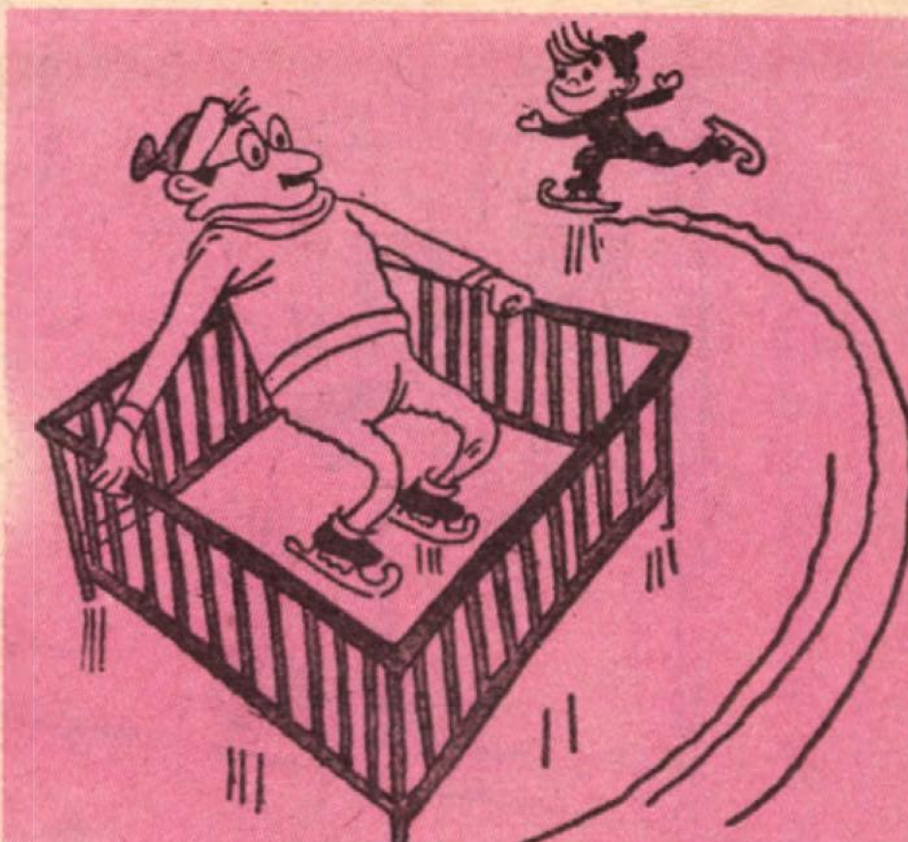

IMPORT HUMOR

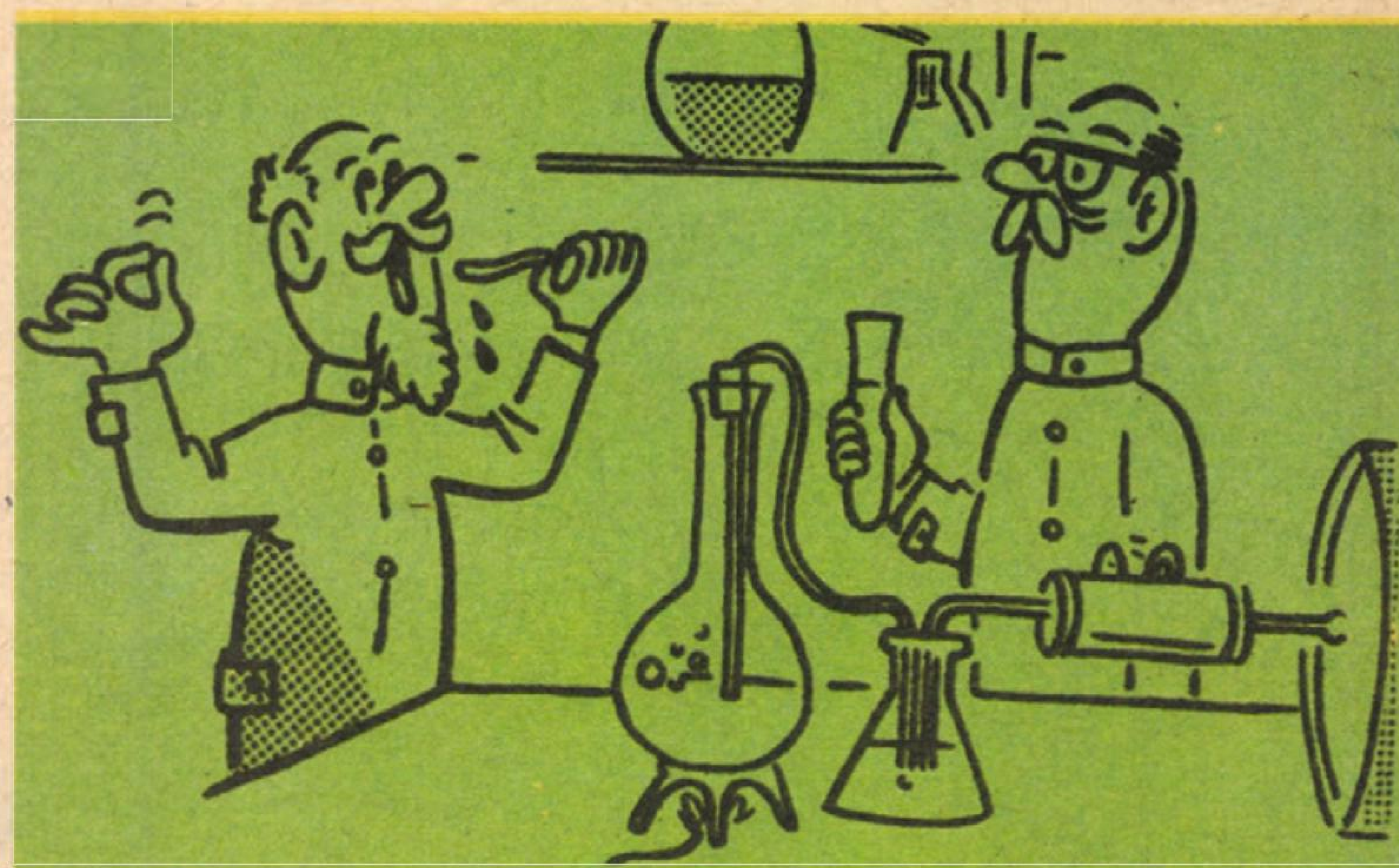
PRAKTIKUS TALÁLMÁNY

A JÉGPÁLYÁN

– Látod, papa, mégis csak jó valamire ez a járóka...

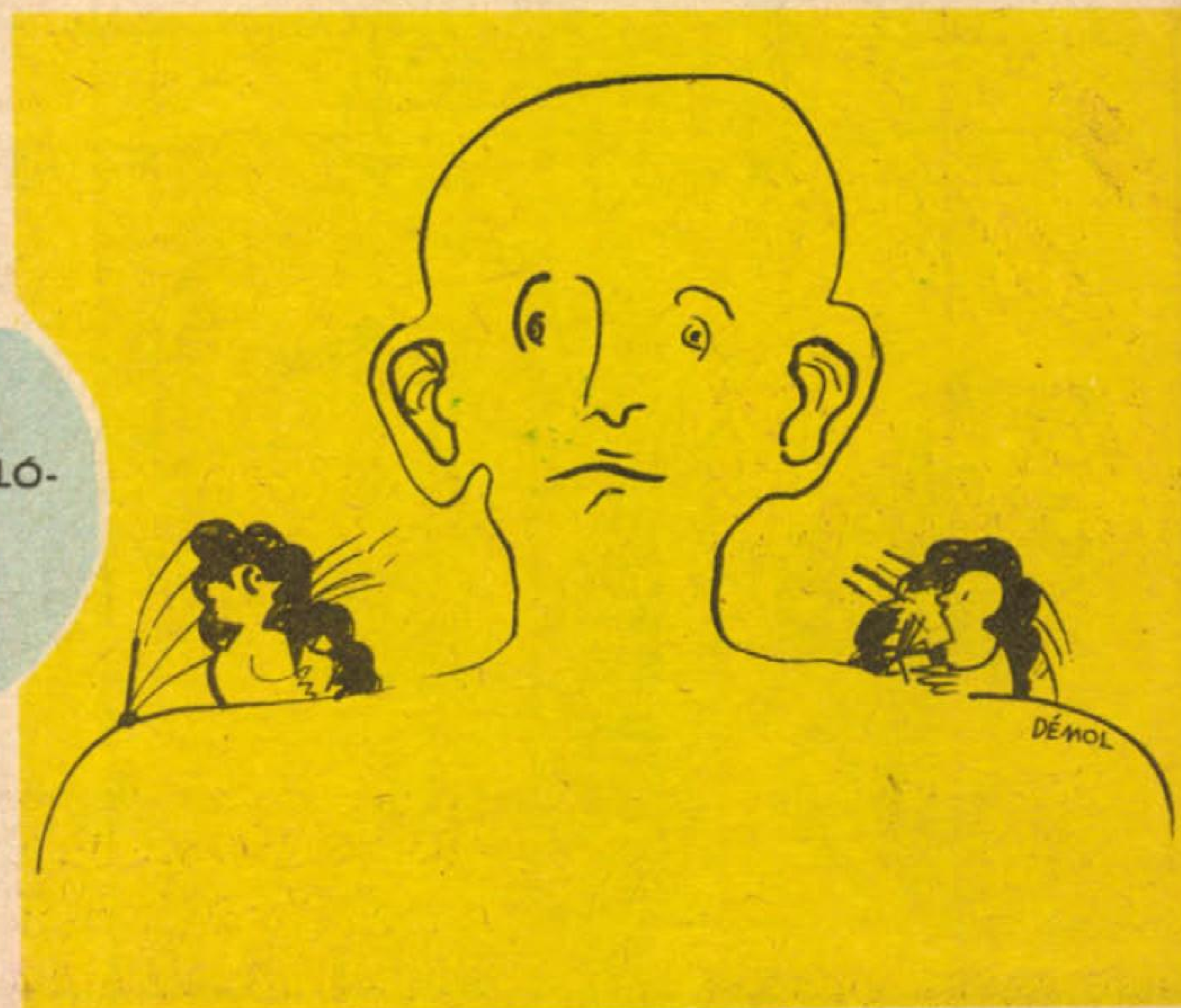

– Remek, kolléga úr, remek! Most már csak egy kávéskanál nitrogénfluorid hiányzik belőle...

FŐ A NYUGALOM!

ÖNÁLLÓSÁG

RÉGI HISTÓRIÁK

Karinthy Frigyesnek egy társaságban a házigazda fia pirulva mutatta néhány legépelt versét... „Ön verseket ír, mérnök úr?" — csodálkozott az író... „Csak néha-néha" — válaszolta pirulva a fiatalember.

— Még néha is? — szörnyülködött Karinthy.

Feld Zsigmond, a Városligeti Színház híres igazgatója, egy alkalommal Faludi színidirektor kollégájával utazott Pozsonyba. Szobnál, Feld szemrehányóan szólt útitársának: „Nézd, kérlek, jóideje társalgunk, már megkérdezted, hogy szolgál az egészségem, mennyi a vérnyomásom, hogy van a feleségem, mit csinálnak a gyerekek?... Csak azt nem kérdezted, hogy megy a színházam!"

— Na jó, hát hogy megy a színházad?

Mire Feld szomorúan...

— Ne is kérdezd...

A békebeli békében Johann Strauss keringőestet rendeztek Temesváron, kitűnő pesti művészek vendégszereplésével. A nagysikerű estről a helyi lap, a „Temesvarer Zeitung" zenekritikusa elragadtatott hangon számolt be, és cikkét így végezte: „Temesvár elismert kultúrváros, de nem hiszem, hogy lakói közül tíz is akadna, aki olyan keringőt tudna komponálni, mint Johann Strauss."

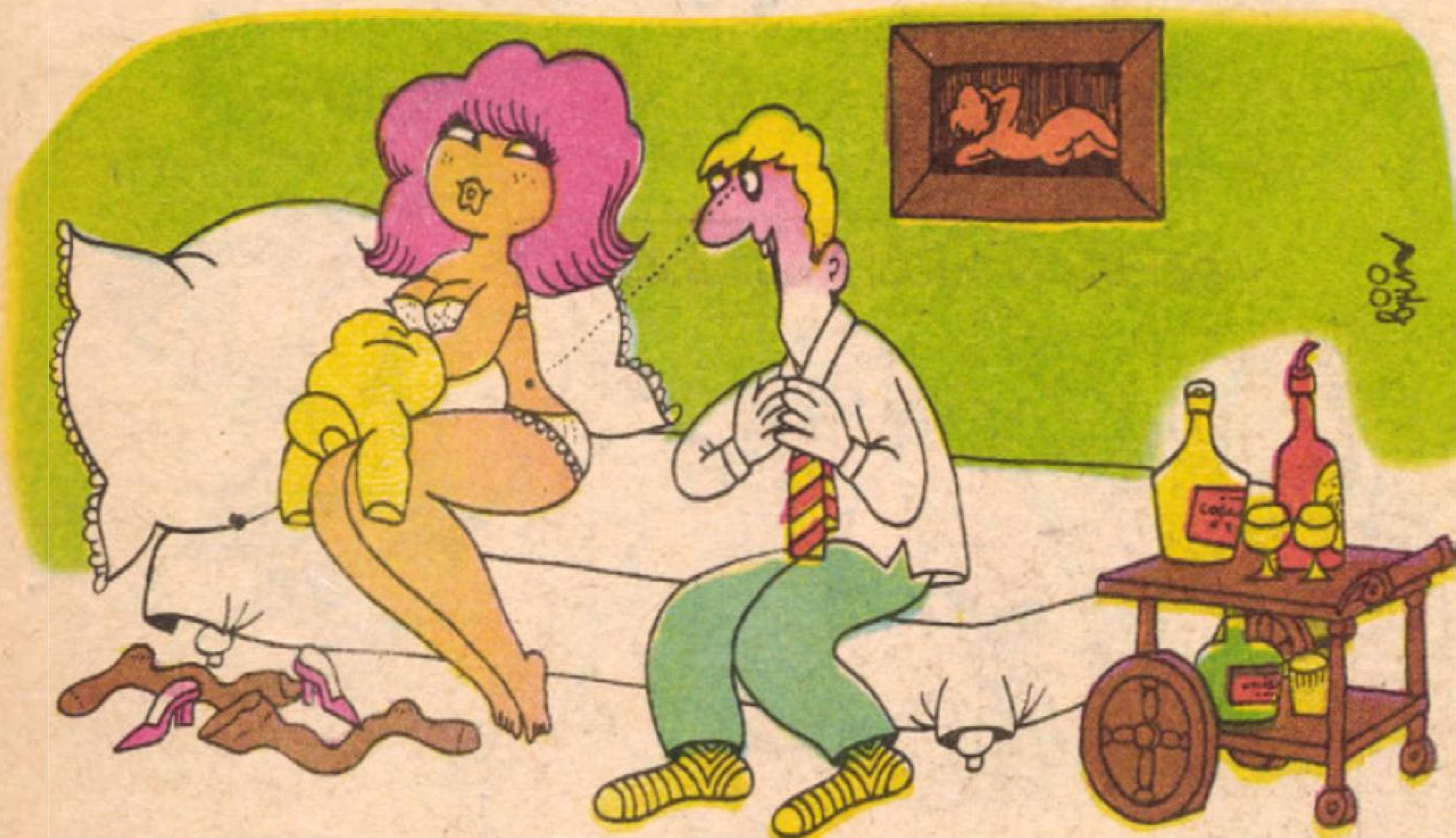
Lehár Ferenc egy kis bajor fürdőhelyen vendégeskedett, s tiszteletére a helybeli önkéntes tűzoltó egyesület rezes bandája Lehár művekből összeállított térzenét adott. Az illusztris vendég végighallgatta, s utána természetesen gratulált a karnagynak, mire a derék önkéntes tűzoltó büszkén válaszolt: „Hja, kedves mester, komponálni mindenki

tud, de mindent eljátszani, az egy ronda munka."

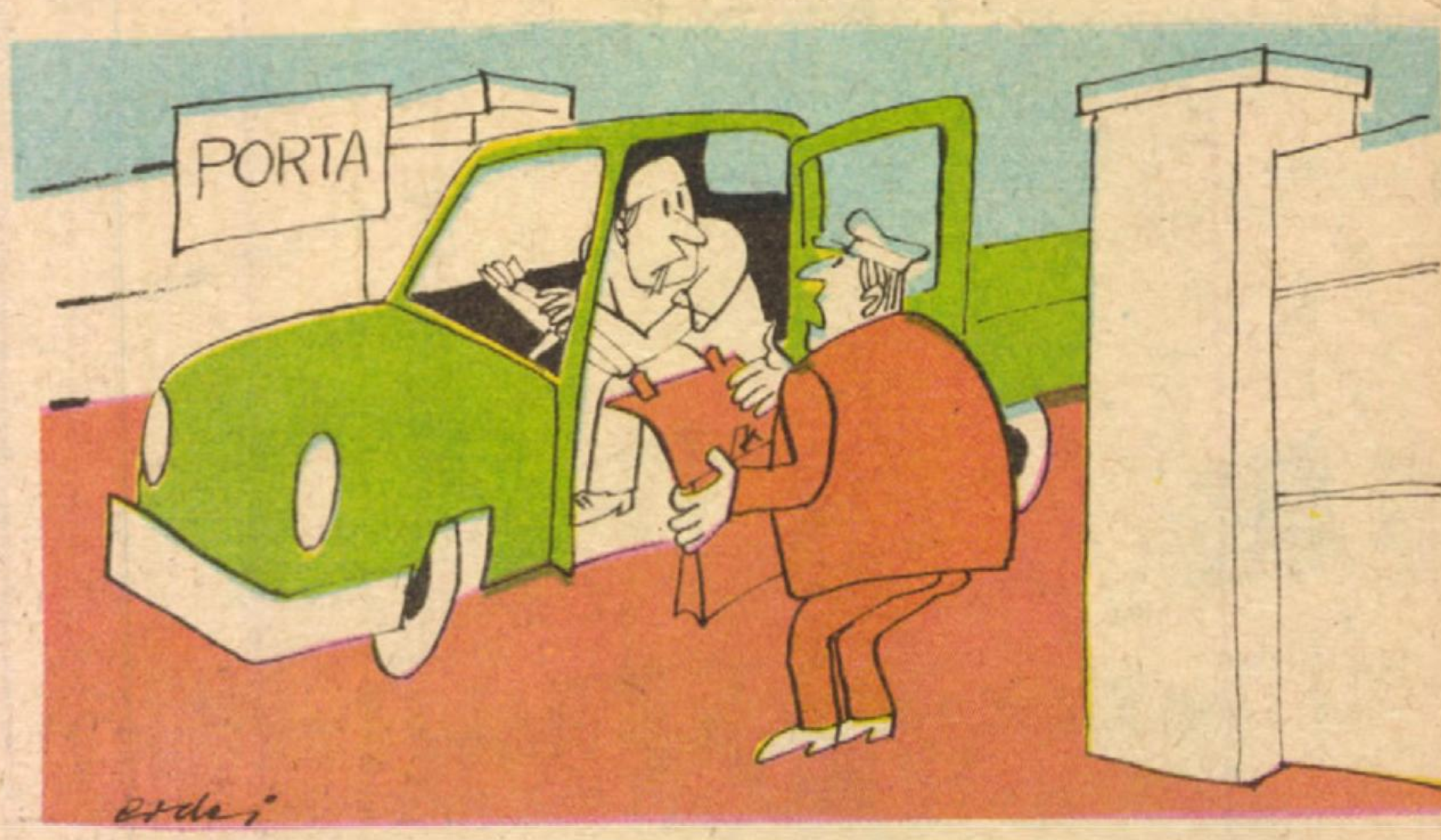
Arturo Toscanini a próbák alatt köztudomásúan rendkívül ingerlékeny, lobbanékony volt, s ha valami nem tetszett neki, válogatott káromkodásokkal illette munkatársait, bárkik voltak azok. Egy ilyen alkalommal a világhírű Geraldine Farrar sértődötten, éles hangon válaszolt: „Kérem, mester, ha megengedi, én is művész vagyok!" ... Mire Toscanini még dühösebben: „Legyen nyugodt, nagyságos asszony, megőrzöm a titkát!"

KEDVES MEGLEPETÉS

– Nahát! Az első feleségemnek is pontosan ezen a helyen volt anyajegye!

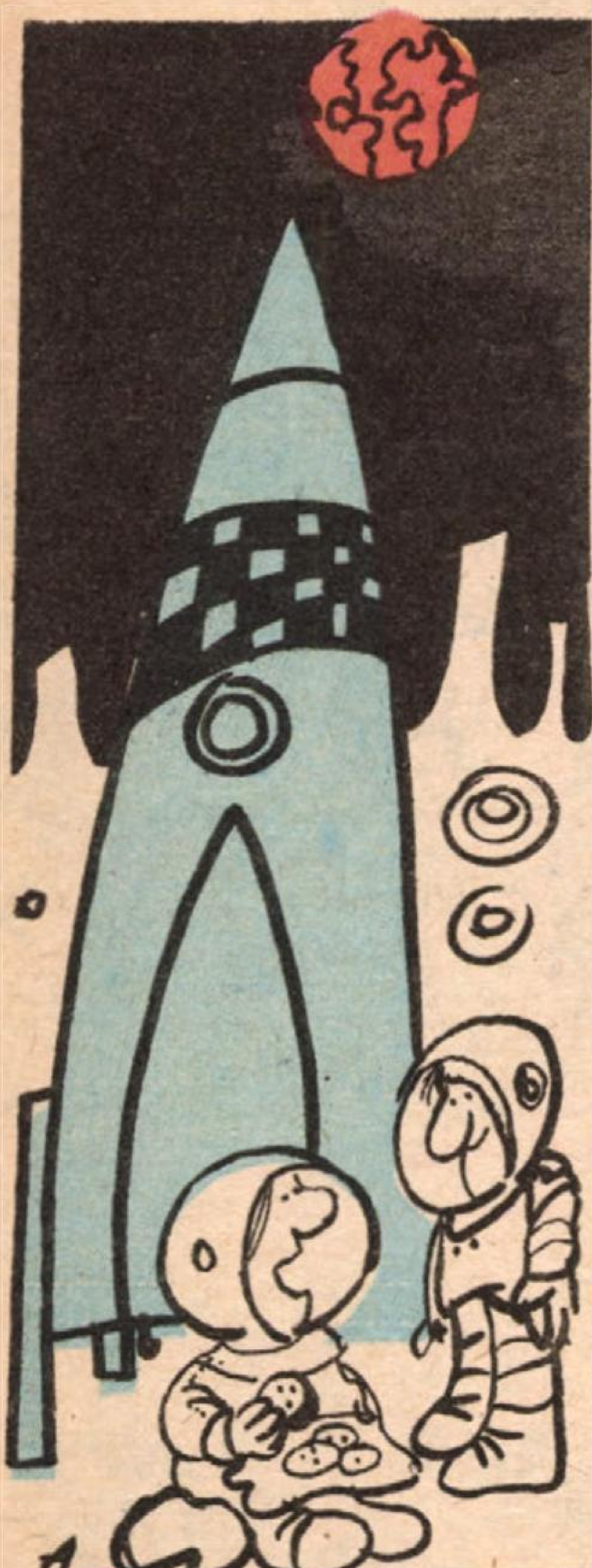
SZIGORÚ ELLENŐRZÉS

– Már régóta figyelem, szakikám, hattonnás kocsival szállítja ezt a kicsi szajrét?!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

VÖRÖSMARTY MIHÁLY VÁLOGATOTT MŰVEI I-III.

SZÉPIRODALMI

/Magyar Remekírók/
2720 oldal, kötve 136 Ft

Az első kötet a költő összes versét tartalmazza; a másodikban és a harmadikban a következő drámák szerepelnek: *A bújdosók, Csongor és Tünde, Kincskeresők, Vérnász, A fátyol titkai, Árpád ébresztése, Marót bán, Czillei és a Hunyadiak, Ypszilon háború, Az elbúsult deák* és Shakespeare-fordítása, a *Julius Caesar*. A harmadik kötetben megtalálható a drámákon kívül a költő hat novellája, az *Elméleti töredékek*, valamint részletek a *Szini bírálatok*-ból, végül az irodalmi nyelvészeti és publicisztikai írásaiból készült válogatás.

A Vörösmartyt ajánló sorok mellett látható derűs Jókai-kép nyilván arra utal, hogy a nagy költő műveit a nagy mesemondó is jó szívvel rekommendálja.

(A „Téli könyvvásár 1974" c. kiadványban észlelte dr. Gárdonyi Sándorné, debreceni olvasónk)

MIT ESZIK A CSECSEMŐ?

Micsoda kérdés! Természetesen a lábát!

(Az Ország-Világ c. lapban lelte dr. Frank Lászlóné)

próbák utolsó heteiben. Az övé, de — szándéka szerint — mégsem egészen. Gálvölgyi Judit fordítását Abody Béla írta magyarra, s igazította a megújhodó Vidám Színpad megújhodó közönségének igényeihez, és a színház népszerű hagyományaihoz. Léner Péter főrendező vezetésével

Nem lett volna egyszerűbb, ha Gálvölgyi Judit azonnal magyarra fordítja?

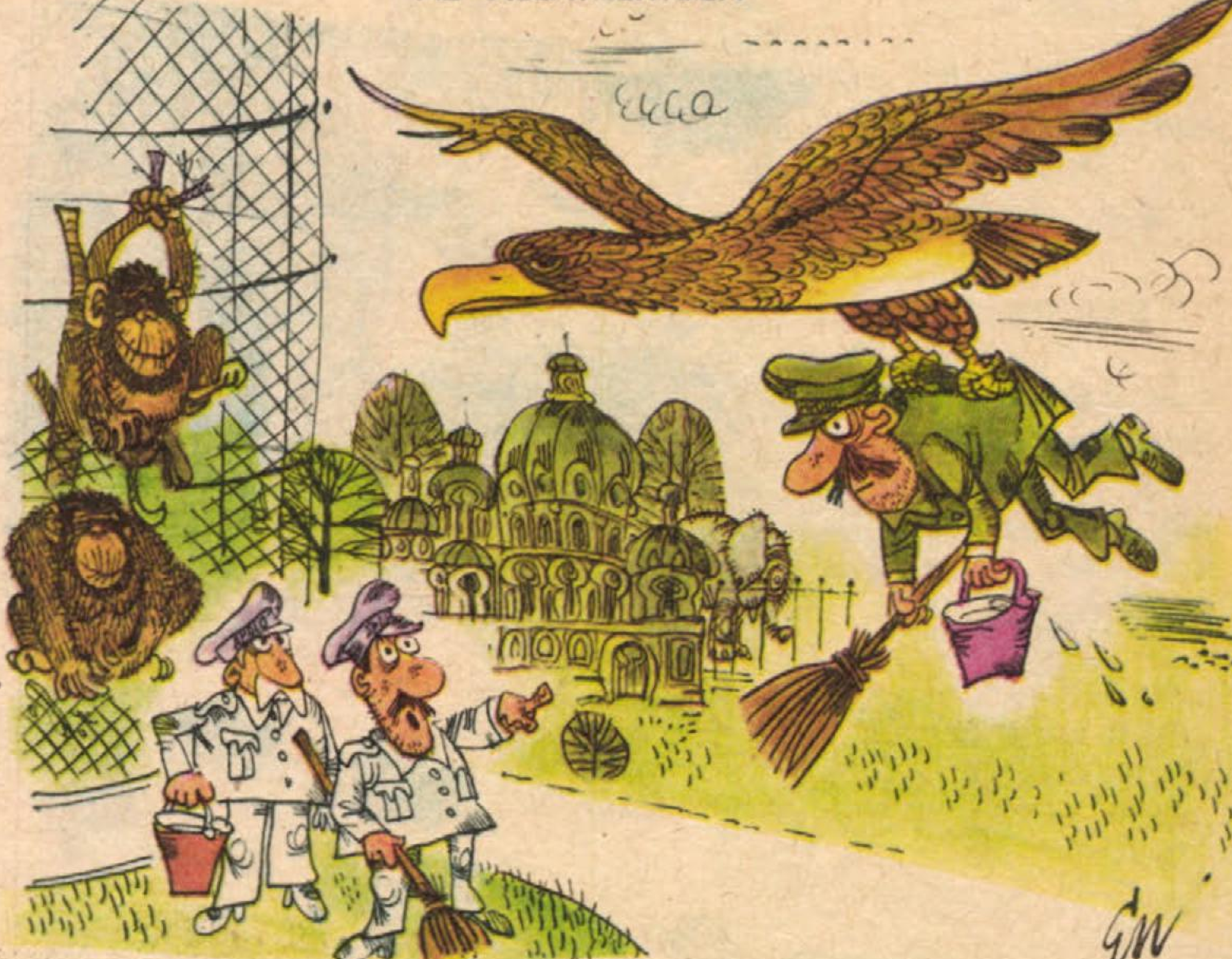
(A Vidám Színpad tájékoztatóját beküldte dr. Kozák Imréné)

MOZIBAN

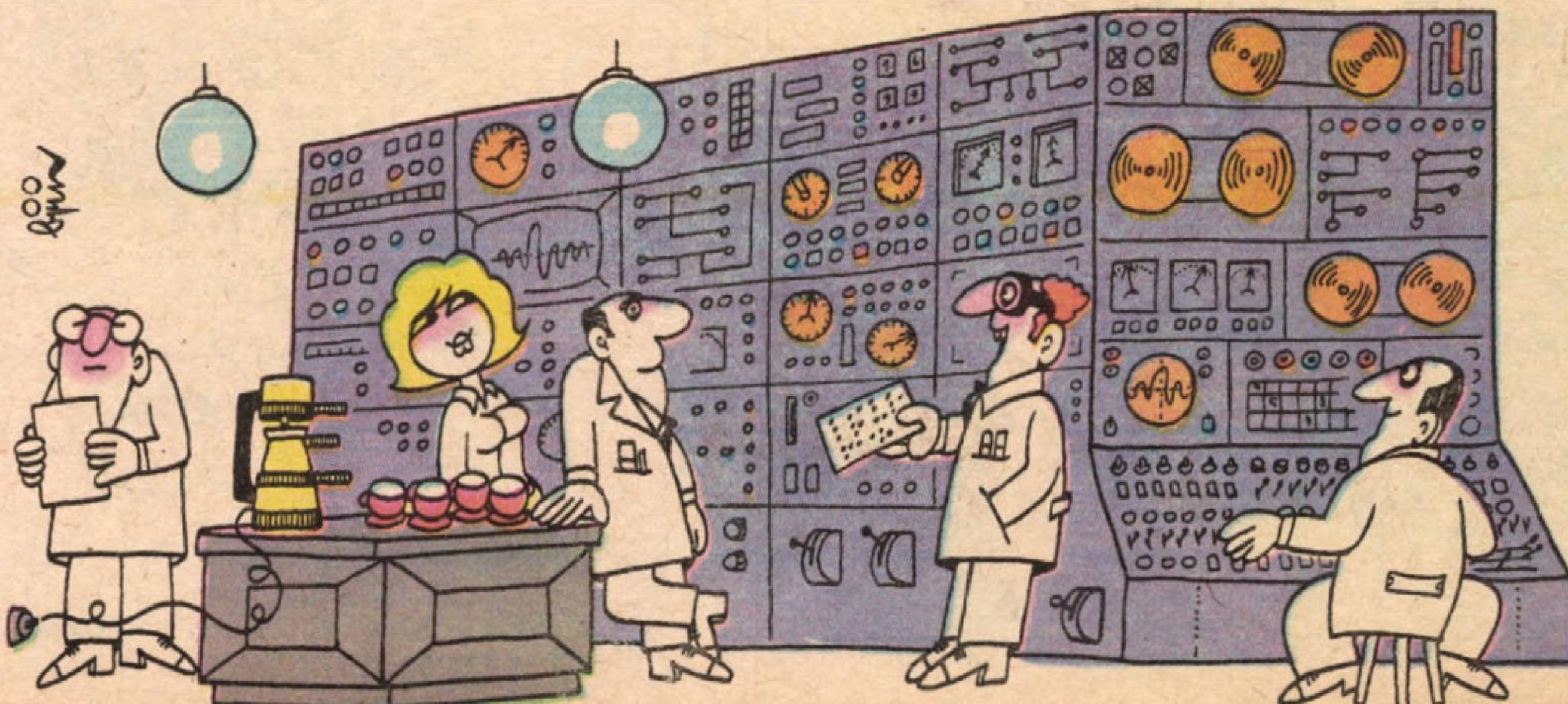

– Megtörjem? Most tetszik fogyasztani?

AZ ÁLLATKERTBEN

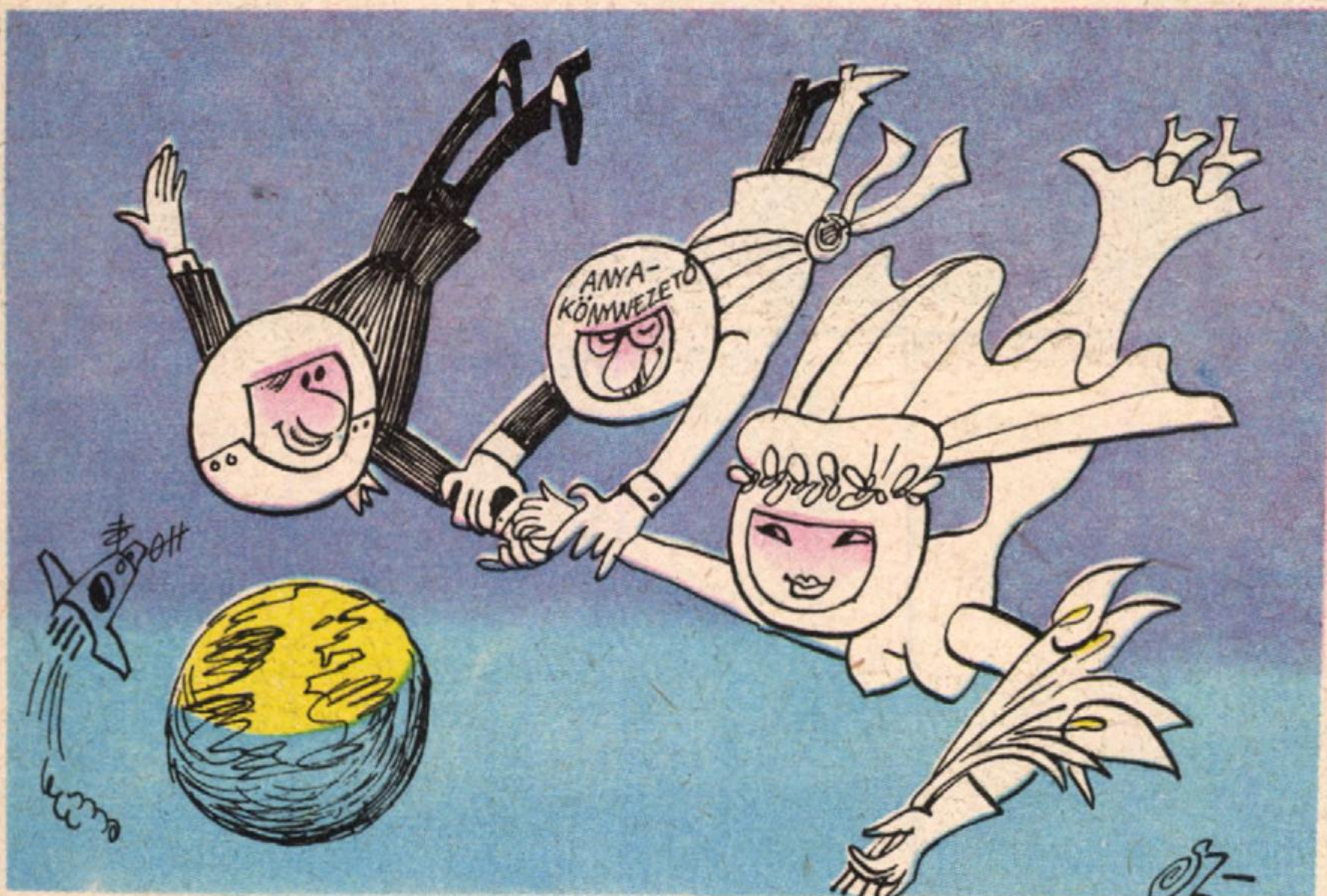
– Gyalázat, feketefuvarra használja a szirti sast!

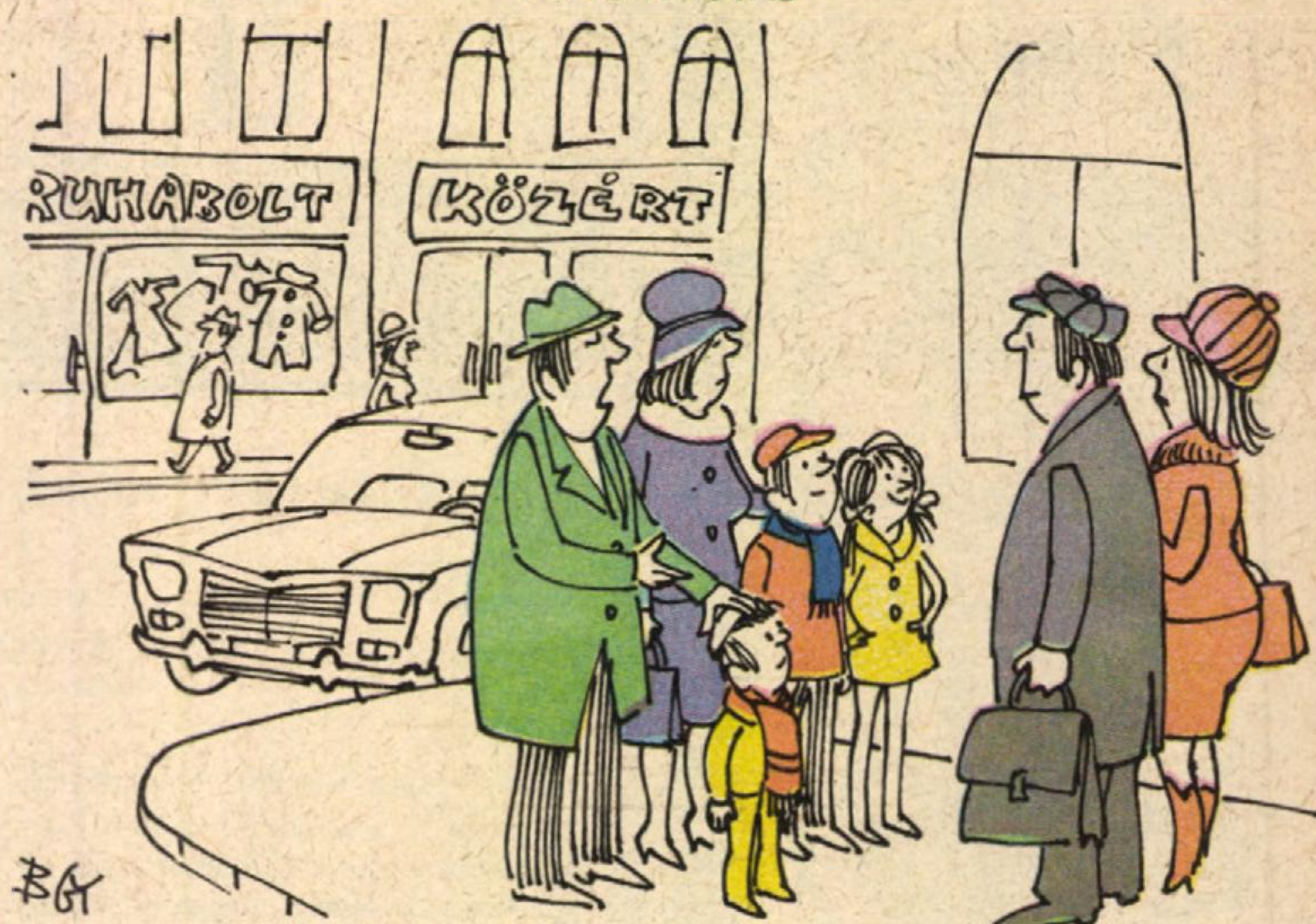
SZUPER-KOMPUTER

– Most kiszámítjuk vele a gazdaságos kávéfőzés optimális paramétereit...

ÖSSZEKAPCSOLÁS AZ ÜRBEN

VERSENYFUTÁS

– Az életszínvonalam is nő, de a gyerekek is nőnek...

SZILÁNKOK

KRITIKA

A színházi kritikus megrótta a színmű néma szereplőjét: rossz a beszédtechnikája.

DON JUAN

— Ön idézést kapott gyerektartási ügyben.

— Honnan? Pécsről? Debrecenből? Miskolcról? Szombathelyről?

BOSSZÚSÁG

Épp most van szabad taxi az állomáson, amikor semmi sürgős dolgom!

ÉRDEKLŐDÉS

— Ezekkel a mély gondolatokkal menynyit tud összehozni egy hónapban? — kérdezték a filozófustól.

KÖZÉPKORI HIRDETÉS

ÖNKÉNTES VÉRADÓT KERESÜNK VÉRSZERZŐDÉSHEZ!

VÁLLALKOZÓ SZELLEM

Brahovácz meséli: — Ha ez a Fischer nem hajlandó kiállni

a sakkvilágbajnoki mérkőzésre, én szerényebb feltételek mellett is vállalom a döntőt, csak valaki magyarázza meg nekem a lépéseket.

TÖPRENGÉS

— Csak tudnám, mikor jön a szerelő? — töprengett a jósnő.

MODORTALANSÁG

— Jó étvágyat kívánok! — mondták Ilonkának.

— Szemtelen! Tudhatná, hogy fogyókúrázom!

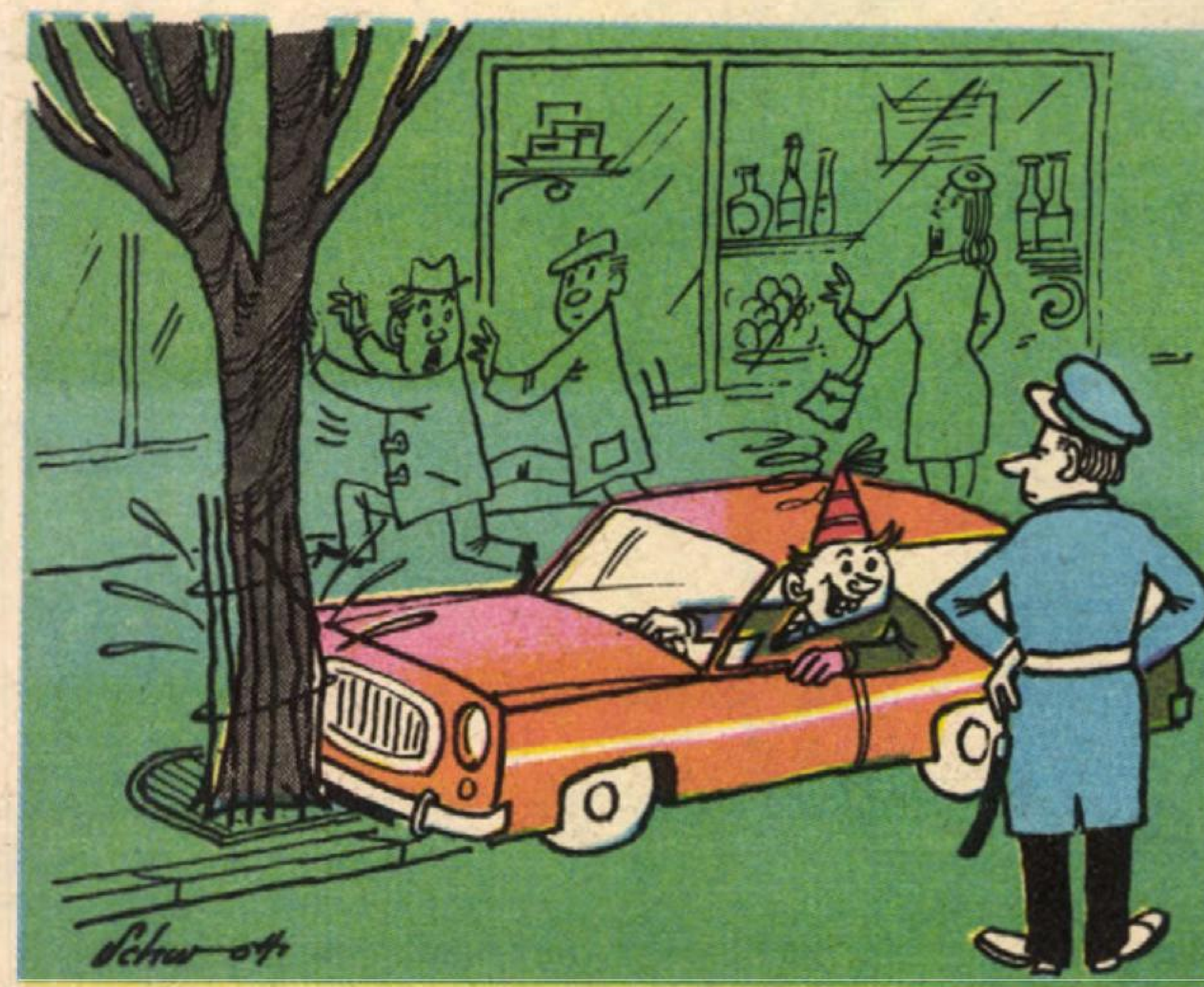
APASZÍV

Minden gyereknek köszön az utcán. Hátha az övé.

REMÉNY

— Remélem, a Testnevelési Főiskolán a torna nem számít bele az osztályzatba — mondta aggódva egy szülő.

Galambos Szilveszter

FARSANGI SZABÁLYSÉRTÉS

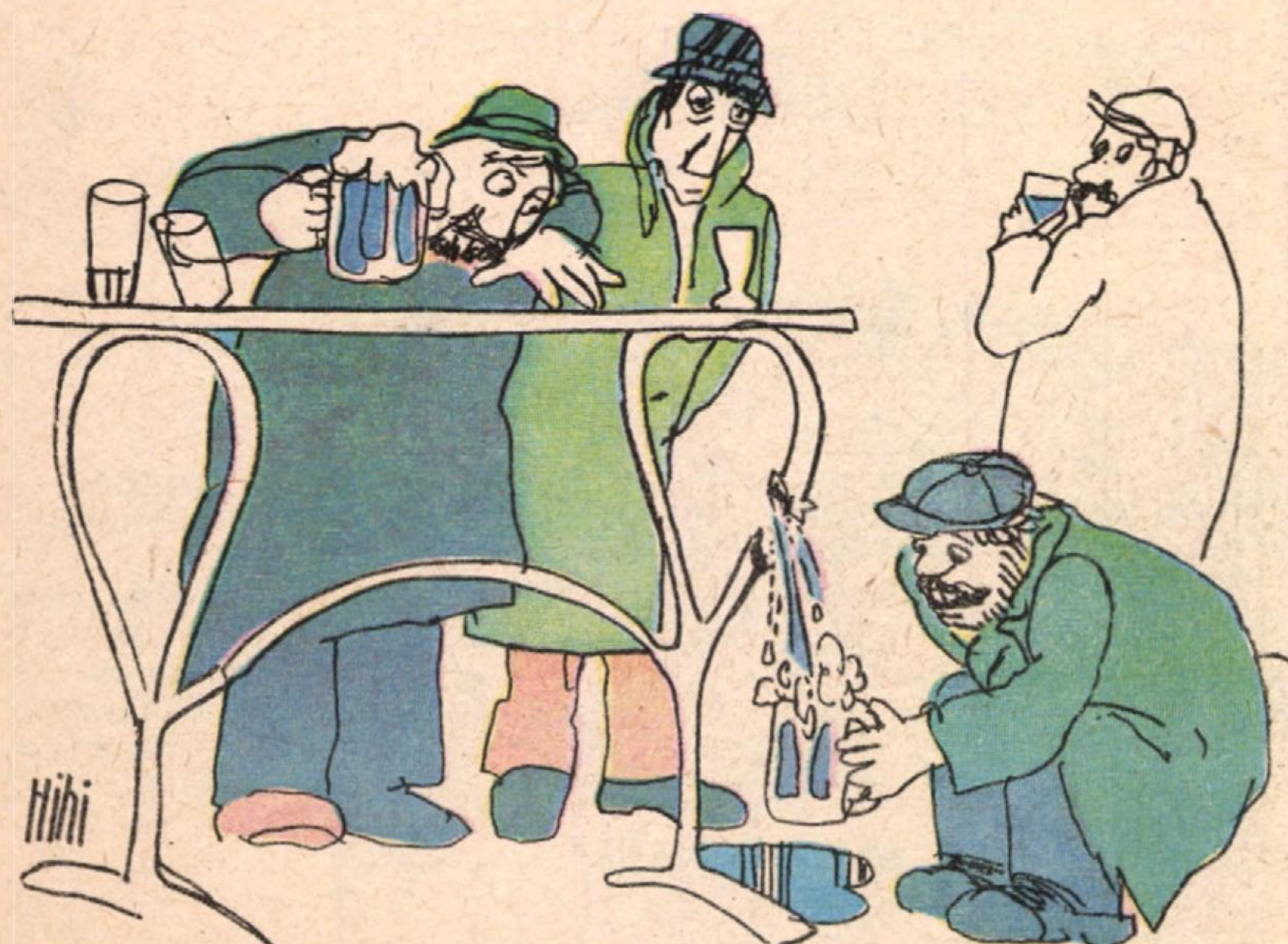
– Miből gondolja, hogy ittas vagyok, szép hölgyem?

KÉTES DICSŐSÉG

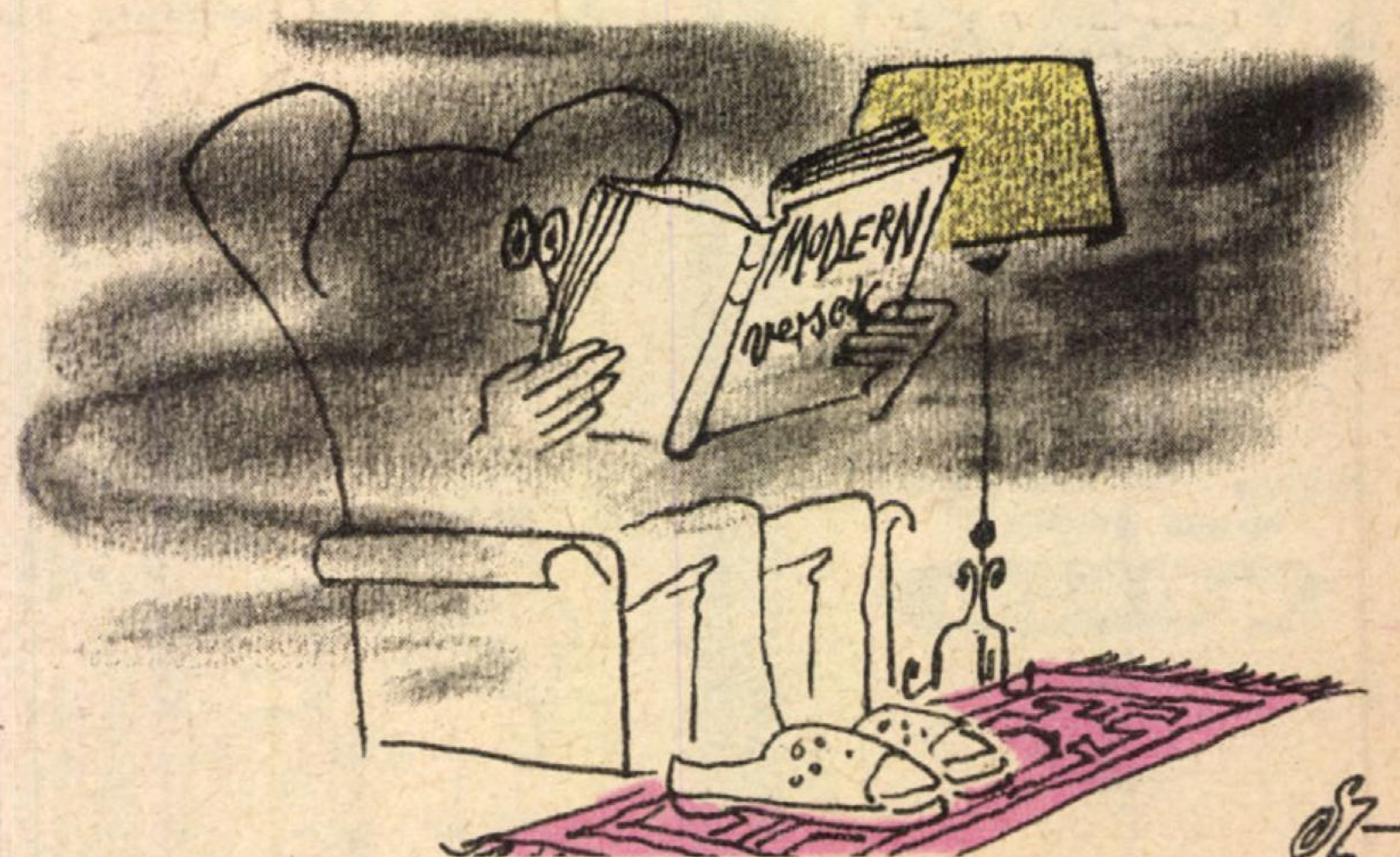

– Nekem sosem kell otthon elszámolni a pénzzel. A feleségem már a gyárkapunál elveszi tőlem...

CSŐTÖRÉS

SZMOG

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

OPTIMIZMUS

Alf Benton londoni postás, a „Vörös Oroszlán" nevű ivó törzsvendége, ünnepélyes külsőségek között vette át a vendéglős ajándékát: egy ezüstből készült söröskriglit. Az ajándékot a Vörös Oroszlán abból az alkalomból nyújtotta át a postásnak, hogy az az évek során megitta a helyiség bárpultjánál a százezredik korsó sörét. Az eseményen újságírók is részt vettek. Benton így nyilatkozott az Evening Standard tudósítójának: „Versenyben vagyok az aranykrigliért. Ezt a Vörös Oroszlán tulajdonosa a kétszázezredik korsó sör utánra ígérte."

Fő az önbizalom. Alf Benton 1915-ben kezdte számolni a korsó söröket és jelenleg 78 esztendős.

SZERÉNYSÉG

A huszonhat esztendős Susan Rosenkowitz asszony házában, a dél-afrikai Fokvárosban, a gyerekek születésnapi ünnepségét tartották. David, Elisabeth, Emma, Grant, Jason és Nicolette egy-egy gyertyával díszített tortát kaptak. Ők ugyanis a világ egyetlen hatos ikrei.

A rendkívüli ünnepségen megjelent a helyi televízió is és meginterjúvolta a mamát. Megkérték, röviden foglalja össze élményeit és tapasztalatait. A válasz a következőképpen hangzott: „Elég zsúfolt évem volt."

A NYÚL IS VADÁLLAT

Londonban egy agárversenyen, Percy Brecker hordár, öt fonttal megtett egy agarat, amely elsőként haladt át a célvonalon. Brecker annyira fellelkesedett, hogy berohant a pályára. Sajnos, a pályán 70 kilométeres sebességgel haladó gépnyúl — amely után az agarak futnak — még javában mozgott és elütötte Percy Breckert. Nyomban kórházba szállították, lábtöréssel és súlyos belső sérülésekkel. Az

Evening Standard tudósítójának a következőképpen nyilatkozott: „Borzasztóan szerencsétlen vagyok. A feleségem szentül meg lesz győződve, hogy kocsmai verekedésbe keveredtem. Azt csak nem mondhatom neki, hogy egy gépnyúl elütött".

BECSÜLETSÉRTÉS

A londoni Times hasábjain a következő hirdetés jelent meg: „Ötvenkét éves hölgy hatvan éves korig disztingvált úr ismeretségét keresi". A hirdetést névtelenül adták fel, de pontos címet biggyesztettek a végére. Néhány héttel utóbb jelentkezett a hirdetés közzétevője, egy Mrs. Elisabeth nevű özvegyasszony is — és a Times kiadóhivatalától 30 ezer font kártérítést követelt. A pert most tárgyalja a londoni járásbíróság.

A hölgy panasza: a hirdetést véletlenül az „Eladó régiségek" rovatba tördelték.

A KÁN SMARAGDJA

„IV. Aga Kán, az izmaelita szekta feje, egyike a világ leggazdagabb embereinek. A vagyon elsősorban abból származik, hogy hosszú évtizedeken keresztül a családfőt nagy ünnepség keretében jókora mérlegre helyezték, s a mérleg másik serpenyűjébe addig töltötték az aranyat és drágaköveket, amíg a szekta trónszékén ülő vezetőjének rendszerint tekintélyes súlyát ki nem egyenlítette. Ezt a dicséretes szokást az izmaelita szekta már nem alkalmazza — a régebbi mérlegelések haszna azonban megmaradt. Aga Kán azonban, úgy látszik munkára vágyott, mert Szardínia szige-

tén, az úgynevezett Smaragdparton milliomosoknak fenntartott, zártkörű luxus-üdülőhelyet építtetett. Olaszország két leghíresebb környezetvédelmi szakembere, Giorgio Bassani és Antonio Cederna kiderítették, hogy a pénzügyi csőd szélén álló olasz állam a világ egyik leggazdagabb emberét ebben a vállalkozásban csaknem ötven millió dolláros hozzájárulással támogatta.

VESZÉLYES LESZÁLLÓHELY

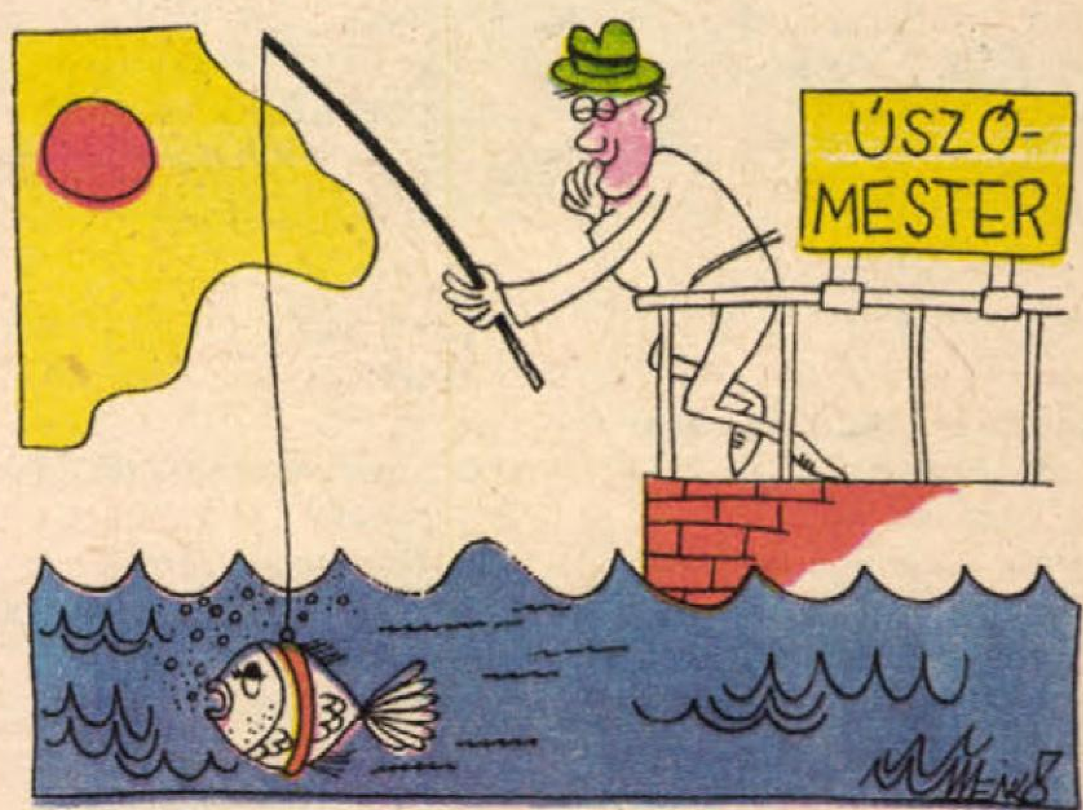

GYORS EREDMÉNY

– Amíg a férjem távol volt, megtanultam főzni.
– Na, és mit szólt hozzá?
– Újra elutazott.

TÉLI SZEZON

MODERN FARSANGOLÁS

– Ácsi! Száz decibellel ide a fülembe!

SZATIRIKUS HETILAP

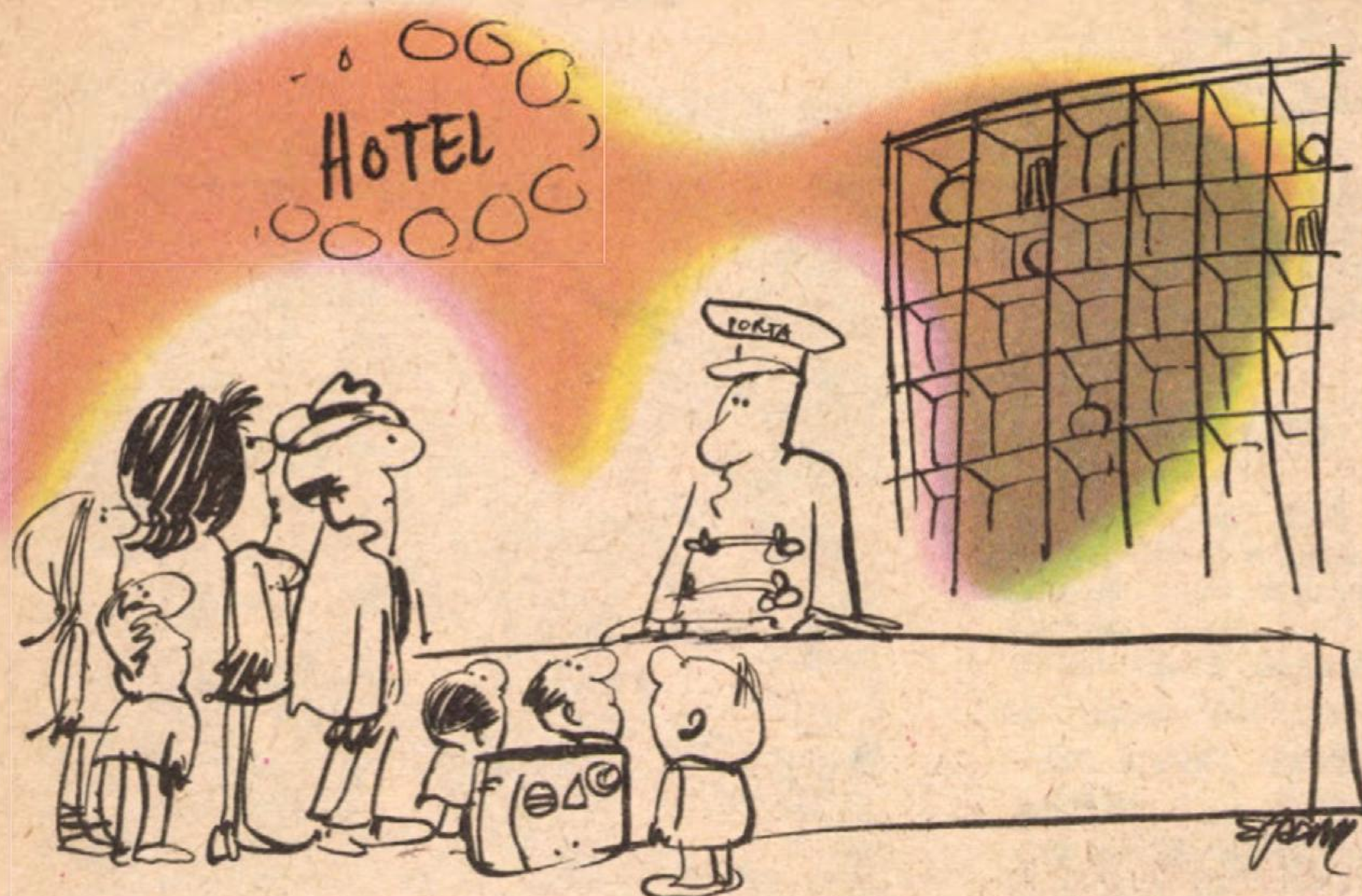
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2308/2-6 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

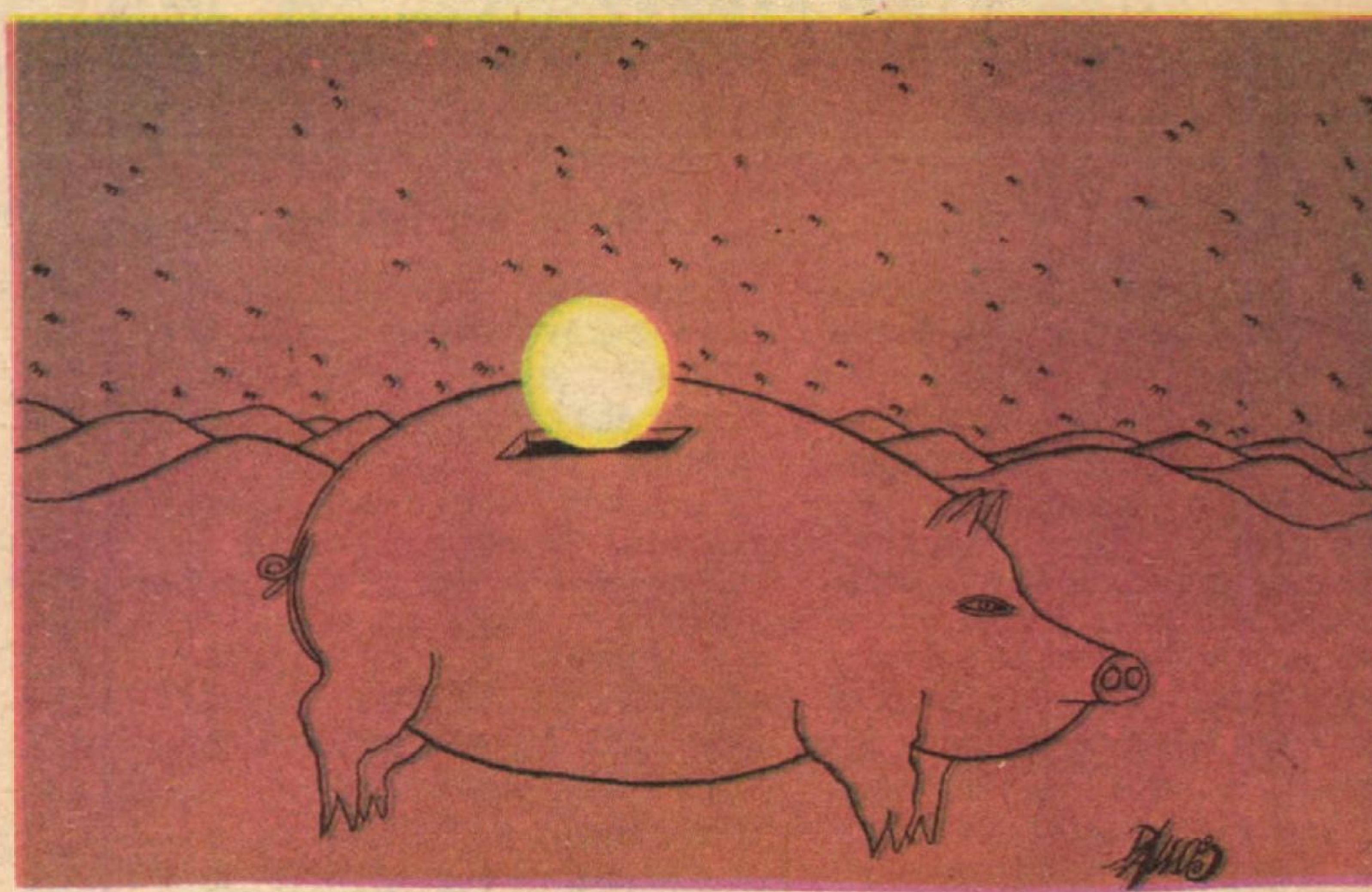
INDEX: 25 504

SZÁLLODÁBAN

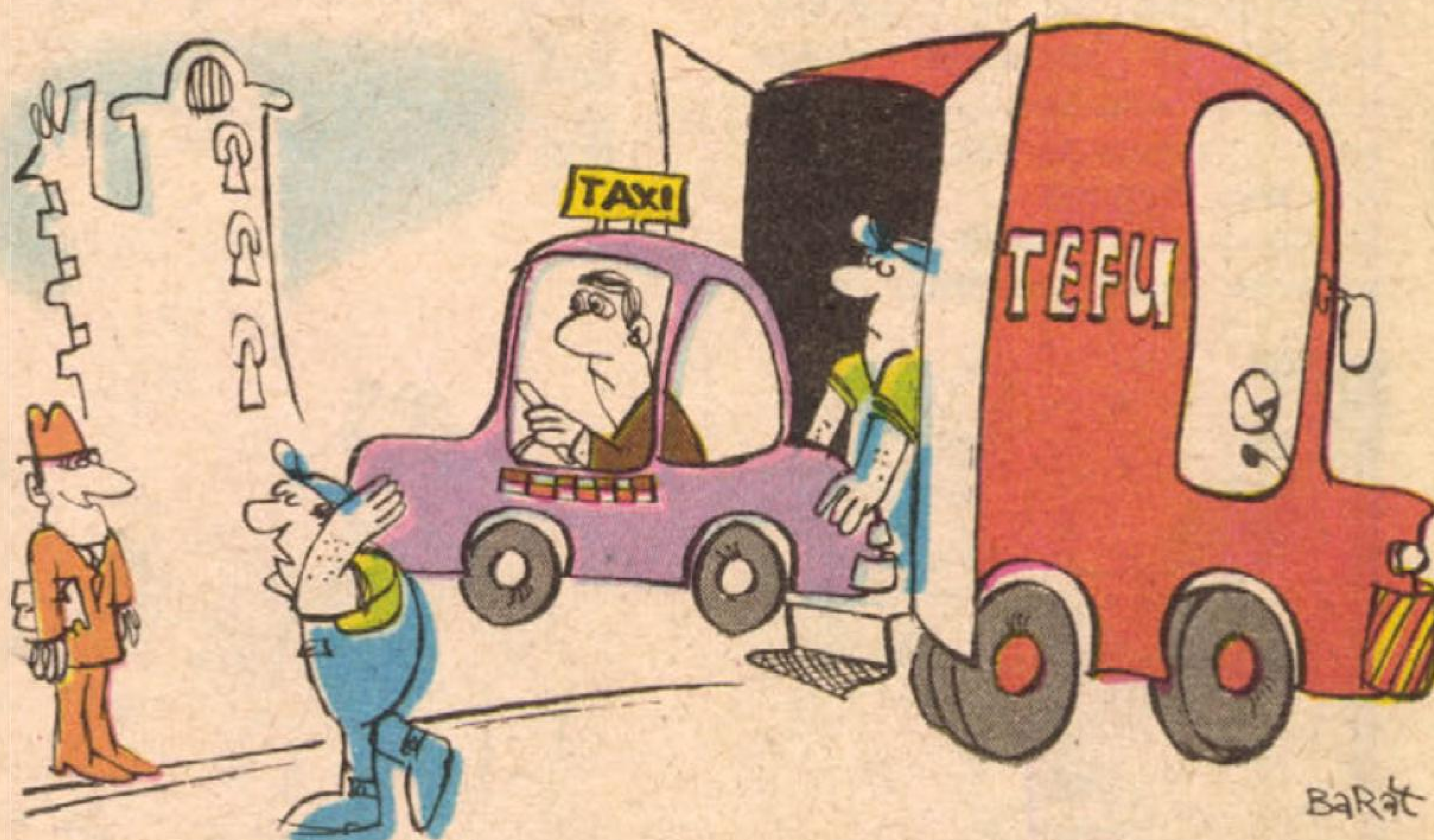

– Ha a hölgy önnek nem a felesége, csak az élettársa, akkor nem vehetnek ki együtt szobát...

ABSZOLÚT ENERGIATAKARÉKOSSÁG

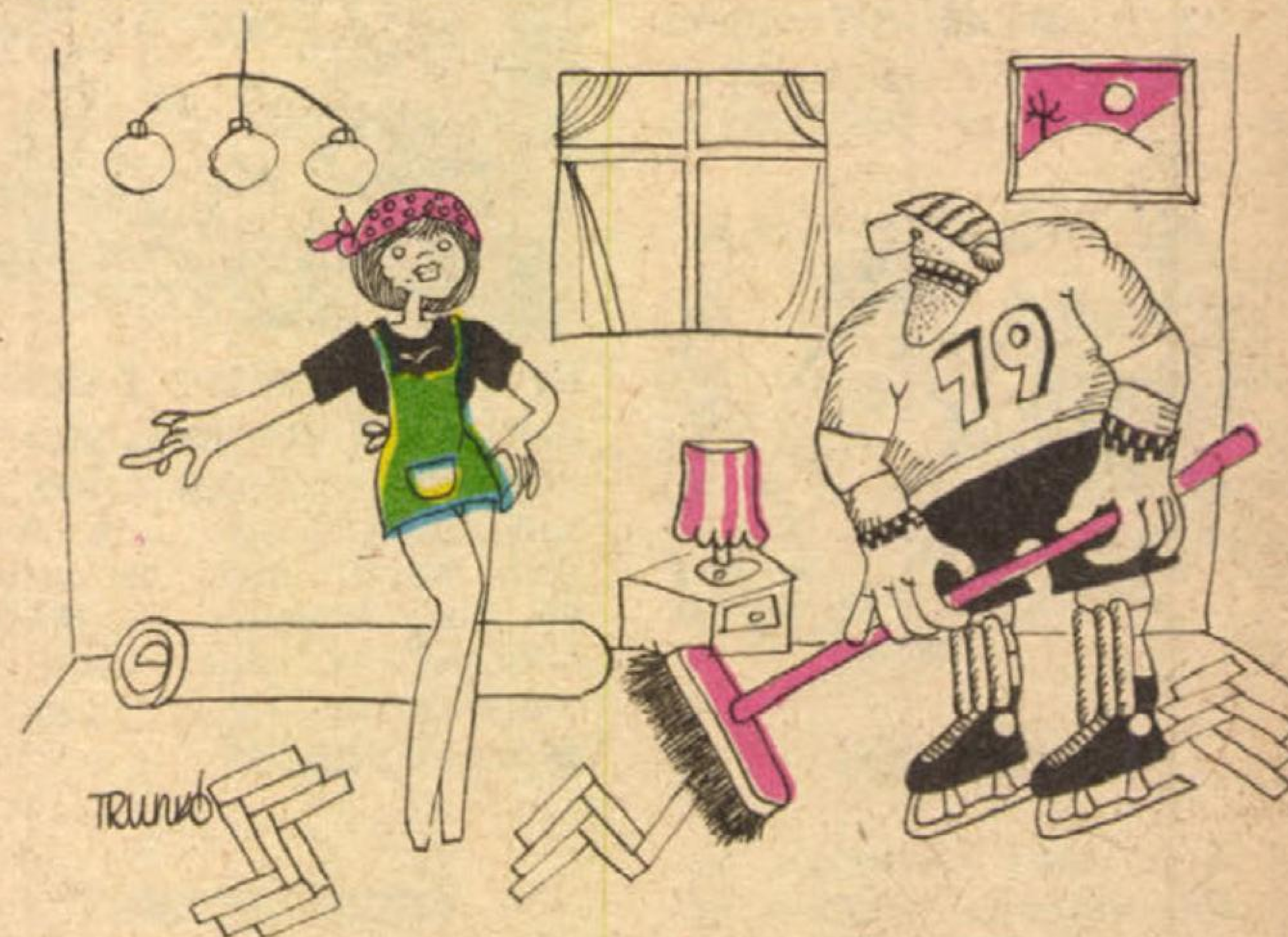

CSÚCSIDŐBEN

– Meghoztuk, kérem, a rendelt taxit, sofőrrel...

SZÁRAZEDZÉS

ARANYIGAZSÁG

„Hódíts humor! Győzz le már
Végre minden sötétséget!"

Berda József egyik verséből idézzük ezt a két sort és a következő két sort a keresztrejtvény vízszintes 1 és függőleges 1 soraiba rejtettük el. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 10-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

14. Matematikai fogalom (kitevő)
15. Nem az enyém
16. Korszak — közismert idegen szóval
17. Diplomáciai testület
18. Ógörög város Beociában, mely szobrocskáiról lett nevezetes
20. A beteg hőmérsékletét ábrázoló grafikon
24. Tanács — németül
25. Négylábú barátunk
26. Ritka női név
27. Egy tenger neve
29. ... olyog
30. Német lirikus és drámaíró (1891—1928)
32. Város Kanadában
34. Nagy lakoma
35. A zsiráf-félék családjába tartozó emlős
37. Nálunk harangszó jelzi
38. Becézett női név
41. Azonos betűk
42. Egy — latinul
44. .. bob
45. Nyilvános árverés
47. M. A. L.
49. Száraz — angolul
51. Három tagból álló együttes
53. Tetőfedésre kiválóan alkalmas
55. Férfinév (.... a detektívek)
57. O. P.
58. Ilyen fegyver például a rakéta
60. Mint a 44. vízsz.
61. Közlekedési eszköz a Zugligetben
64. Ellentétes kötőszó
65. A. O.
66. A hamar ellobbanó szenvedély
69. Egyike a legrégebbi hangszereknek
71. Szovjet autómárka
72. Igeképző
73. Lépcsőn közelíthető meg

FÜGGŐLEGES:

2. Virágállatok gyűjtőneve
3. Vezető állásban van
4. A nátrium jele
5. Sok-sok fa
6. Divatjamúlt bútordarab (dísztárgyakat tartottak benne)
7. És — latinul
8. Toldi monogramja
9. Dió — angolul
10. A Duna mellékfolyója Bajorországban
11. Állam — franciául
12. Időhatározószó
13. Mondható az egész világra, de mondható egy aranyos kislányra is
19. Kémiai elem
21. A legfontosabb termény
22. Az ő felesége beszélt másról, ha a bor árát kérdezték
23. N
28. Olasz férfinév
29. Néha elragadja az embert
31. Helység Veszprémben
33. O. P.
36. A Múzsák egyike
39. Zajt csap
40. Cirkuszban produkálja magát
43. Égtáj
46. „Súlyos terhet viszek" — egy szóval
48. Legendáshírű magyar zeneszerző és hegedűművész (1764—1820)
50. Y. I.
52. Tiltószó
54. Idegen női név
56. Azonos betűk
58. R. Ö. N.
59. .. absurdum
62. Mutatószó
63. A Nemzeti Színház művésze (József)
67. A. S. R.
68. Filmötlet, fonetikusan
70. Női énekhang
74. M. E.

MEGEGYEZÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Osszuk el tizenkét részre és havi részletekben elengedem."

100—100 forintot nyertek:

Bíró Ferenc, 9027 Győr, Ipar u. 25.

Reczetár Jánosné, 8500 Pápa, Kilián-lakótelep 11/3.

Badics Istvánné, 1123 Bp., Alkotás u. 13.

A díjakat postán küldjük el.

ész osszukel é
szellemes stern
hullarablo indo
adk saru pázsit
vé iz alvarez a
itél ágoston lf
rab radnai k áa
évelő joéjt
siráso alantas
zd nl mrs kriza
lényeges t érop
ekkor szurás lu
t k osl asztal
eee kizá dorogi
kbenelengedem a